

Růže KARMELSKÁ.



Vybrané
močlitby a pobožnosti
pro nábožné katolíky každého
stáří a stavu pro všechny časy
a poměry.

Sestavil
P. Ludvík Donin,
biskupský konsistoriální rada v St.
Pöltenu a Krakově, duchovní
správce při metropolitním chrámu
sv. Štěpána a obřadník světícího
biskupa ve Vidni.

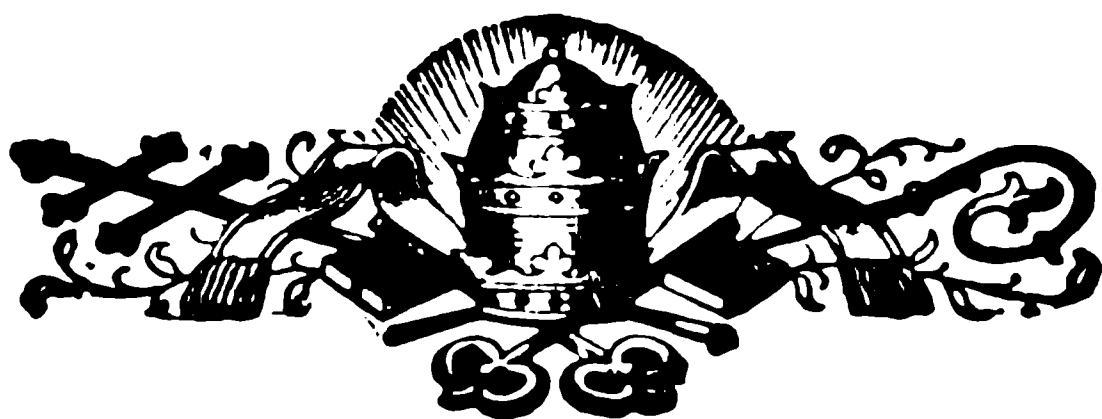
Vrchním pastýřem schválena.

Vimperk (Šumava) a Nový York
J. Steinbrener,

katolické nakladatelství, umělecká knihtiskárna.



Zdrávas Maria! milosti plná!



**Svatý Otec
Lev XIII.**

**jmenoval nakladatele této knihy pro
zásluhy u vydávání dobrých katoličských
knih a spisů**

rytířem řádu sv. Sylvestra.

P ř e d m l u v a.

Nikdy si ještě národ český nestěžoval, že by mu modlitebních kněh příliš mnoho podáváno bylo, alebrž rozebráním každého sebe četnějšího vydání osvědčil, že vře proudem roznícené svaté zbožnosti, a čím více k čistému vzdělatelnému modlení zaopatřenějším se vidí, tím horlivěji se čtením takovým baví, a při takové rukověti i v chrámu Páně i v rodině své nejutěšenějším se stává.

Kdo se v duchu a v pradá modlit chce, musí se k božství a věčnosti povznést, prázděn jsa všeho, cokoliv jest pozemského a pomíjejícího; i musí

se s Bohem spojití, aby od něho obdržel světlo, sílu a útěchu a všechny dobré dary, kteréž jedině s hůry přicházejí, od Otce světla. Kdo pak se takto modlí, nesmí o výsledku modlitby své nikdy pochybovati; neboť čehož by mohli Otec a Syn odepřítí modlícímu se Duchu v duši lidské a v posvěceném chrámě svém? A to-li se modlitbou nazývá, kdož by se nedostavil rád před Boha, kdožby nepovažoval za nejkrásnější a nejblažnější okamžiky života svého hodiny ty, v nichž modlitbou světla v temnosti, síly v boji, útěchy v trápení a všech dobrých darů dochází!

Protož vždy jenom o toto nejpotřebnější prosme: „Otče! posvěť se jméno Tvé; přijď nám království Tvé; buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi!“ Pak teprv žádejme o své pozemské potřeby, o ulehčení v bídě a

▼ nouzi, o osvobození od nemoci a trápení řkouce: „Chleeb náš vezdejší dejž nám dnes a nevod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“ Otec nebeský pak i v tom nás vyslyší, jakž nám to skrze svého božského Syna přislíbil: „Hledejte nejprvé království Božího a spravedlnosti jeho, ostatní bude vám přidáno.“

Směle ji tedy do světa uvádím, koje se tou nadějí, že konané z ní modlitby u trůnu Nejvyššího milostivého vyslyšení a u Matky Páně přelaskavého orodování šťastně dojdou.

H. R.

Modlitba.

My všichni jsme potřební a chudí a máme tudíž mnoho co s Bohem mluvit, když jsme ducha svého k němu povznesli. Tu se Božské milování v nejplnější míře nad námi rozhojnilo, tu opět kladla naše vlastní a cizí potřeba: proscbná slova na jazyk, a konečně vzbuzuje Božská velebnost, kteráž nebe i zemi naplňuje, k nadšené chvále a oslavování Boží nestihlosti. Přijďtež tedy všickni z blízka i z daleka, modlete se bez ustání a to ve jménu Ježíše, modlete se s důvěrou v Jeho neskončené zásluhy a s ustavičným pohledem na Jeho svatých pět ran, modlete se tak pobožně jako On, tak pevní u víře jako On, s takou odevzdaností do vůle Boží jako On, tak vytrvale jako On. Proste, ale v pravdě, a obdržíte, hledejte, ale se svatou touhou, a naleznete, klepejte, ale s bohabojným úsilím, a bude vám

otevřino! Nemodlete se nikdy roztržitě, neb tu se vám modlitba velmi brzo zoškliví a velmi málo pomůže; modlete se více duchem nežli ústy; neb Bůh hledí na srdce a nikoliv na ústa. Seber mysl svou před modlitbou a ptej se napřed: „co chci nyní počítí? s kým chci právě mluvit? — a proč chci s Bohem rozmlouvati?“ Neříkej nikdy: nemám času k modlení. Čas na modlitbu vynaložený, není ztracen. — Bůh jej svým požehnáním hojně nahradí.

David byl králem plným starostí a práce, a předce našel času k sedmehrát násobnému za den Boha chválení, a ty bys žádného času neměl(a) ? Zdrž se od zbytečných neprospěšných řečí, a máš dosti mnoho času k modlení. Jest-li jsi se zde často v obcování s Bohem necvičil(a), jak se budeš někdy s ním na věčnosti radovati? — Třeba bys neměl(a) chuti k modlitbě a zalíbení v ni, předce ji neopomíň nikdy, nýbrž modli se, poněvadž to tvou povinností jest. Přemáhání se při modlitbě zvětšuje zásluhu. Neříkej

nikdy: modlitba nic nespomůže, nemohou si ničehož vyprositi. My sobě nic nevyprosíme, protože se ve jménu Ježíše nemodlíme; protože samé vezdejší a často škodlivé věci žádáme; protože s hříšným srdcem se modlíme a bez pevné důvěry žádáme; protože se v pravdě nemodlíme a bez odevzdání se do vůle Boží. Žádáš-li býti vyslyšen a), modli se čistým srdcem; odpusť milerád(a) svým nepřátelům; — modli se s důvěrou; modli se ve jménu Ježíše. Nemodli se lenivě a pohodlně; neb rozvaž dobře, že stojíš před Božskou tváří! — Nestyď se, ruce pozvednouti a sepnouti, kolena svá před Nejsvětější Svátostí až na zem pokořit a v prsa se bít. Nezapomeň, že se svým stvořitelem rozmlouváš, před nímž cherubíni i serafíni s hrůzou a se strachem stojí.

O křesťane! rozvaž, co svrchu řečeno — a počni jednou opravdivě tak se modliti; — tvá modlitba bude pak pravá a na krátce zvíš, jak sladko jest se modliti!

Denní pobožnosti.

Modlitba ranní.

Pozdvižení mysle k Bohu.

M Bože, Bože můj! hned z rána Tebe vzývám! Jako jelen touží po pramenu, tak duše má žízní po Tobě, pramenu živém! Kdy půjdu, abych se octnul a) před obličejem Tvým?

Sláva Tobě, Otče věčný pro jedno-rozeného Syna Tvého, že Tebou pro-citl(a) jsem k světlu novému. O požehnejž tuto svatou hodinu ranní srdce mého, kteréž jsi byl stvořil k své cti a k mé věčné blaženosti, abych s nepoškvrněným srdcem sloužil(a) nestvořené velebnosti Tvé, a toho vznešeného cíle dosíci mohl(a), k němuž povolán(a) jsem Tvým neskončeným milosrdenstvím!

S pokorou nejvyšší obětuji velebnosti Tvé duši svou se všemi silami jejími, své tělo se všemi jeho smysly

a srdce své se všemi žádostmi jeho. Cstíhej, Pane, těchto darů mých a posvětiž mne, abych v dokonalosti chodil(a) před vševidoucím obličejem Tvým!

Zachovejž, o můj Bože a lásko má, duši mou k obrazu Svému stvořenou, aby žádným hříchem Tebe nehněvala; uzavři ústa má, aby ničeho nemluvily, co by se nelíbilo nejvyšší velebnosti Tvé a odvrát nohou mých od cest hříšníků!

Děkuji z hlubokosti celého srdce svého božskému milosrdenství Tvému, že bez zásluh mých povolal jsi mne k víře ve svaté světlo Tvé; a k neustálému díkůčinění obětuji Tobě tu nejsvětější oběť těla a krve Krista Ježíše, jednorozeného Syna Tvého na všech oltářích, na nichž dnes tato oběť velebná přináší se Tobě, Otci nebeskému. Také pokorně Tě vzývám, abys účastna(u) mne učinil všech milosrdenství, za Tvým neskončeným milosrdenstvím z této oběti plynoucích.

Vyslyš, o Pane, milostivě modlitby své církve na zemi, jejížto údem

nejmenším i já jsem milosrdenstvím Tvým. Ze srdce zavírám se do modliteb, činěných k Tobě, Otci milosrdenství, za všechny bídné hříšníky(ce), bych milosti nalezl(a) před svatým obličejem Tvým.

I spojuji všechna svá myšlení, slova a skutky své se svatými myšlenkami, slovy a skutky jednorozeného Syna Tvého, božského Pána a Spasitele mého. Očist', o Bože, úmysl můj, abych tento den, milosrdenstvím Tvým mi propůjčený, strávil(a) k Tvé božské cti, ku prospěchu a vzdělání svého bližního a k svému spasení.

Opatruj také, o milosrdný Otče, pod křídly Své laskavosti, všech doufajících ve Tvé svaté jméno; zvláště pak těch, s nimiž žiji podle zřízení Tvé božské prozřetelnosti. Dej ať nám všem svítí světlo milosti Tvé, abychom srdcem přímým hledající Tě, Tvé božské velebnosti se zalíbili životem pobožným! Požehnej mne, o Bože, sladkou rosou, milosti Své, aby nevyschlo srdce mé při denní mé

práci a pozdvihuj začasť k Sobě duši mou, abych co dítě s láskou byl(a) Tebe pamětliv(a), nezapomínaje, že jen na krátce zde pobudu.

S vítězoslavnou svatou církví Tvou žádám, o nebeský Otče, sloužiti Tobě všemi skutky svými a prosím všech obyvatelů nebeského Jerusalema, aby za mne chválili božskou velebnost Tvou, a čeho veliké mé chudobě se nedostává, aby doplnili dokonalou chválu svou.

Panno požehnaná, matko Boha mého! pod mateřskou ochranu Tvou poroučím tělo své a duši, s úplnou důvěrou volaje k Tobě o svatou a mocnou přímluvu Tvou. Pohledniž dolů s nebeské výsosti, o matko čistoty, jenž jsi našla milost a milujících Tebe duší ochraňuj od úkladů světa, nepřitele a vlastního těla. Uč mne vstupovati do svatých šlépějí Tvých a jiskrou plamenné lásky Své zapal srdce moje, abych s tělem nepoškvrněným sloužil(a) božskému Synu Tvému a čistým srdcem se Jemu zalíbil(a).

O přeslavní Svatí Boží, kteří jste vítězně přemohli kníže temnosti, vábení světa a všeckny zápasy těla a krve, zvláště pak Ty, můj patrone svatý, jenž jsi mi na křtu svatém za přímlovce a za příklad křesťanských ctností dán byl, orodujte za mne, abych milostí Boží a krásným příkladem vaším boj tohoto smrtelného života udatně bojuje, někdy obdržel(a) korunu odplaty v říši věčné.

Svatý anděli, milosrdenstvím Božím mně na této pouti života mého k ochraně daný! pod Tvou ochranu svatou poroučím sebe s myslí důvěrnou. Osvěť, ochraň a veď mne dnes, abych uposlechl(a) svatých vnuknutí Tvých a v poslední života hodině za Tvou ochranou a přímlovou byl(a) přijat(a) do kůru duchů blažených.

Čest a sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, tak i nyní až na věky věkův. Amen.

Utče náš, Zdrávas Maria a Věřím v Boha atd.

Pozdravení andělské.

P. Anděl Páně zvěstoval Panně Marii

**O. A ona počala z Ducha svatého.
Zdrávas Maria atd.**

**P. I řekla Maria : Aj, já dívka Páně :
O. Staniž mi se podle slova Tvého.
Zdrávas Maria atd.**

**P. A Slovo Tělem učiněno jest :
O. A přebývalo mezi námi !
Zdrávas Maria atd.**

P. Oroduj za nás svatá Boží Rodičko :

O. Abychom hodni učinění byli zaslibení Kristových.

Modleme se : Milost Tvou prosíme Pane, rač v mysl naši vlíti, abychom, jakož jsme zvěstováním andělským vtělení Krista, Syna Tvého, poznali, taktéž umučením a křížem jeho k slávě vzkříšení přivedeni byli. Pro téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen

Otče náš atd. a Zdrávas Maria atd.

Před křesťanským cvičením.

1. Dejž nám, Pane ducha svého — skrze Krista Syna svého — bychom svaté učení — ke svých duší spasení — rádi vroucně přijali — ve svá srdce schovali.

2. Víra, svatých mravů základ, — buď nám drahý vždycky poklad; — pomoz nám, v ni prospívat, — sobě dle ni počínat; — uděl všechněm milost svou, — jenž chtí poznat pravdu Tvou.

Po cvičení.

1. Bože! drahé učení — Jesu Krista, — Syna Tvého, — slovo k duši spasení — máme v hloubi srdce svého

2. Pomoz, Pane! dítkám svým, — ať i hojnost zisku máme, — z něho svatým Duchem Tvým, — k vůli Tvé se vždycky známe.

3. Pak nám naši věrností, — andělského obcování — uděl plat svou milostí — v krásné nebe povolání.

Modlitba před jídlem.

Oči všech doufají v Tebe, ó Pane,
a Ty jim dáváš ruku Tvou a napl-
ňuješ veškerý živočich požehnáním.
Sláva Otci atd.

Pane smiluj se! Kriste smiluj se!
Pane smiluj se nad (mnou) námi.
Otče náš atd.

Pane Bože, Otče nebeský, požehnej
nás i těchto darů svých, které z Tvé
štědrosti požívati budeme, pro Ježíše
Krista Pána našeho. Amen.

Stolu nebeského rač nás účastny
učiniti Kriste, Králi věčné slávy.
Amen. (Anděl Páně atd. viz str. 14.)

Po jídle.

Děkujeme Tobě, Otče nebeský, za
všecky tyto dary, jichž jsme z do-
brotivosti Tvé požívali. Sláva Otci atd.
— Otče náš.

Rač odplatiti, ó Pane, všem nám
dobře činícím pro Jméno své životem
věčným. Amen.

A duše všech věrných zemřelých
pro milosrdenství Boží odpočiňtež v
pokoji. — Amen.

Modlitby večerní.**Díků činění.**

Ve jménu Boha, Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. — Ó neskončená dobroto! děkuji Tobě z hlubokosti srdce svého za veškerá dobrodiní Tvá, kterých jsi mně nehodnému dnes a po celý život můj štědře udělil. Budiž tobě čest a chvála ode mne a od vyvolených Tvých v nebi i na zemi, a od všech Tvorů tvých vzdávána na věky věkův.

O moudrosti věčná! ve mohém zajisté klesáme všickni; avšak provinením kdo rozumí? Ty, ó světlo pravé osvět temnosti mé, abych viděl(a) a věděl(a), čeho se mi nedostává. Ty znáš všechny skrytosti srdce a všechny kroky mé pozoruješ. Dej tedy, abych v hořkosti duše své před tebou dokonale na mysli přemítal(a), v čemkoli jsem se dnes před Tebou myšlením, mluvením neb činěním provinil(a).

(Zpytuj svědomí své jak ohledně spáchaných hříchů, tak i ohledně prospěchu duševního.)

Vzbuzení skroušenosti a lítosti.

Pane Bože! jest mně z celého srdce líto všech spáchaných hříchů, že jsem jimi Tebe nejvyšší dobré, kteréž nade všecko miluji, urazil(a), a mám je v ošklivosti, poněvadž se Tobě nelíbí. Opravdové činím předsevzetí, nikdy více už nehřešiti, a od tohoto okamžení všech příležitostí, příčin a nebezpečností hříchu se varovati, raději všecko i život ztratiti, nežli hříchu se dopustiti; umiňuji si také z hříchů svých co nejdříve se vyzpovídati a na zadostučinění přijímám z ruky Tvé všechna protivenství, práce a břemena.

O Otče milosrdenství, jenž sobě neoblíbuješ v zahynutí hříšníků, vzhlédni na mne podle množství slitování svých. Já všechny urážky tohoto dne a celého života svého skládám do propasti věčné lásky tvé, kterou jsi miloval nás. Jest mně srdečně líto, že jsem tak nevděčným byl(a) za tolikrát dobrodiní Tvá a že jsem tolikrát Tebe Boha a nejvyšší dobro své urazil(a).

Prosím skrze smrt a lásku Syna Tvého Ježíše Krista, odpusť bídnému a promiň mně, Nejdobrotivější! v čem koliv jsem se dnes neb kdy jindy proti Tobě, proti bližnímu a proti samému sobě prohřešil(a).

O nejmocnější Bože! bez kteréhož božské moci a vůle nic není na člověku, před Tebou a přede všemi nebeštany pevně sobě umiňuji, že budu zevrubněji pravidla vůle Tvé zachovávat, mravy zlepšovat, na povolání své více dbáti, hříchů a příležitostí k nim se vystříhati. Avšak to já sice chci, ale bez Tebe nic nejsem. Ty tedy, jenž dáváš chtění, dej i možnost a plnění. Dej co poroučíš, a poruč, co chceš, abych strízlivě, spravedlivě a nábožně živ(a) byl(a) na tomto světě a na věčnosti někdy Tebe chválil(a) se svatými Tvými. Přijmi tuto mou žádost, Pane, jako zápal kadidla před obličejem Tvým. Této večerní a pozdní oběti modlitby mé nezamítej podle neskončeného milosrdenství svého.

Věřím v Tebe, o pravdo věčná, doufám v Tebe o milosrdenství neskon-

čené, miluji Tebe, o dobroto božská. Pane Bože, rozmnož v nás víru, posilň nádeji, zdokonal lásku. Vykoreň každý hřích a každou nepravost, různici, nevěru, bludy a domněnky. Tresci bloudící, obrať nevěřící. Rozkolníky a zvláště nesjednocené Slovary shromážd v jednotu církve a světlo milosti tvé jim ukaž. Tvé svaté církve pastýře i ostatní přednosty, císaře, krále, vévody, knížata a všelikerou mocnost ode všech protivenství těla i duše zachraň. Hříšníky k pravému pokání přiveď. Spravedlivé v dobrém zachovej. Myšlenky jejich, slova i skutky utvrď. Smiluj se nade všemi Pane, a ve službě své Tobě oddané posilni. Obživ lidi pracující, potěš zármutkem sklíčených, uzdrav nemocné a nuzným věcí potřebných poskytni, cestujícím v cizině žádoucí navrácení do vlasti propůjč; v nebezpečenstvích na moři postaveným uděl přístavu bezpečného, těhotné obvesel, zajaté vysvobod.

Odpusť všem, kteří se mnou hřešili, nebo které jsem k hřešení ponoukal

Těm, kteří skrze mne křivdu utrpěli, pohoršení neb oklamáni byli, vyna-
hrad stonásobně. Putování lidí, krvi
neb přátelstvím se mnou spojených,
rodičů, bratrů, sester, jejichž péče a
pomoci požívám, kteří se za mne
modlí, kteří se do mých modliteb po-
ručili, všech, kteří to se mnou dobře
myslí, řiď po cestě spasení. Vyslyš
je v jakémbykoliv soužení k Tobě vo-
lali. Nepřátelům našim i nám propůjč
lásku věčnou. Nacházej se ve všech
trpělivost, dobrotivost, milosrdenství
Vzdáleny ať jsou závist, hněv a ky-
selost.

Avšak neidobrotivější Otče! smiluj
se také nade všemi dušemi v Kristu
zesnulých! obzvláště rodičů mých a
všech ostatních s kterými jsem přá-
telsky obcoval, aneb jejichž dědietvím
nyní vladnu, a všech, kteří v Tvé víře
odpočívají. Odpočinutí věčné dej jim
Pane a světlo věčné ať jim svítí. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ráčiž Pane této noci,

B. Bez hříchu nás zachovati.

Mešní pobožnosti.

První pobožnost ke mši sv.

Ku denní potřebě.

Vcházeje do chrámu Páně, pokrop se a rei :

Pokrop mne, Pane, a očištěn(a) budu, obmej mne a nad sním zbílen(a) budu.

Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého: a podle množství smilování svých shladiž nepravost mou.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, tak nyní i vždycky až na věky věkův.

Pokrop mne, Pane, a očištěn(a) budu, obmej mne a nad sním zbílen(a) budu.

M o d l i t b a.

Popřej mi, dobrotivý Bože, v domě Tvém, u přítomnosti Tvé a Tvých svatých andělů i v společenství Tvých pravověrných vyznáváčů a ctitelů

s náležitou uctivostí, pozorností a vroucností přebývati. Škrze Krista Pána našeho. Amen.

Příprava ke mši svaté.

Nebeský Otče! Největší radost všech věrných služebníků Tvých byla vždy při obětování mše svaté přítomnu býti a neskonanou lásku Tvého božského Syna sobě rozjímati, pro kterouž sám sebe neušetřil, ale k našemu vykoupení dobrovolně na smrt se vydal, i spolu ustanovil, aby tato Jeho krvavá oběť v způsobách chleba a vína až do skonání světa neustále se opakovala. Hle, i já chci nyní té nejsvětější, nekrvavé oběti přítomen(a) býti! Popřejž mi, abych s náležitou myslí pozorností a srdce vroucností přítomen(a) a všechněch spasitelných užitků účasten(a) byl(a), které z té nejdražší oběti každé nábožné duši křesťanské hojně plynou. — Obětuji pak Ti, o Bože můj, tuto mši svatou k větší cti a chvále Tvého jména, ke cti panenské rodičky Páně, k uctění všech Tvých svatých, za živé i za mrtvé (za moje

rodiče, bratry a sestry, přátely, učitele, dobrodince a za všechny duše v očistci): též k odpuštění mých provinění od mého dětinství až do této chvíle a k dosažení všech těch ctností, které mně potřebny jsou; nejvíce ale k obdržení a stálému zachování nevinnosti a čistoty srdce. Přijmiž dobrotivě tuto pobožnost mou, o Pane! a požehnej všechny mé dobré úmysly a spasitelné žádosti srdce mého, které při této mši svaté vzbuzovati a míti budu. Amen.

Introitus.

Onen zjevný hříšník přišel do chrámu a z daleka stoje, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnouti, ale bil se v prsa svá, řka: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“

Podobně i já, křehké stvoření Tvé, zkroušeně před Tebou na kolena svá se vrhám, všemohoucí Hospodine, Bože můj! Uznávám svou nehodnost a hříšnost, i nezdráhám se před vševědoucí tváří Tvou upřímně vyznati, že jsem zase jak myšlením, tak řečmi i skutky

mnohonásobě proti Tobě a Tvému přikázání se provinil a poskvrnil. Kdybys, o Pane, naším nepravostem neshovíval, jakž by možno bylo před spravedlivým soudem Tvým obstáti? — Ale u Tebe jest milosrdenství a hojné smilování! Rád přijímáš na milost zabloudilé dítky Své, když se k Tobě zkroušeně a důvěrně utíkají. Nechceš zatratiti ubohého člověka, ale chceš jej spasiti. Hledáš útrpně každou ztracenou ovčičku, až ji nalezneš a na Svých ramenou opět Svému ovčinci navrátíš; a pak jest v nebi větší radost nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Důvěrně tedy hledím a utíkám se k otcovskému milosrdenství Tvému. Odpusť viny a shlad všeckny poskvrny mé. Obnov celé srdce mé a učiň mne hodna(u) v svatém chrámě Tvém v blažené přítomnosti Tvé přebývati. Dej mi také zásluh božského Syna, Ježíše Krista, účastným(ou) býti, kterýž při mši svaté opět s nebes sestupuje a za nás nekrvavě se obětuje

Dobrořečeno budiž svaté a nerozdílné Trojici! Díky budem Ji vzdávati, poněvadž učinila s námi milosrdenství Své. Hospodine, Pane náš, jak divné jest jméno Tvé na veškeré zemi. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému: jákož byla na počátku, tak nyní i vždycky až na věky věkův. Amen. Dobrořečeno budiž svaté a nerozdílné Trojici. Díky budem Ji vzdávati, poněvadž učinila s námi milosrdenství Své.

Ty pak, o Pane Ježíši, Spasiteli můj, shlédni a smiluj se nade mnou! Jako svatí otcové po Tobě toužili a Tvého milostivého příští žádostivě očekávali, tak i já toužebně ruce své k Tobě vztahuji a k Tobě o spasení vzdychám. I volám zkroutě se vši svatou církví: Kyrie elejson, Kriste elejson, Kyrie elejson; Pane smiluj se a přijď vysvobodit nás od hříchů i všeho zlého.

Gloria.

Sláva na výsostech Bohn a na zemi pokoj lidem dobré vůle! Tak prospě-
vevali kůrové andělští při radostném

narození Tvém, Spasiteli světa! Nebesa a země přizvukovaly vesele k tomu radostnému prozpěvování. I já pozdvihuji a spojuji slabý hlas svůj s hlasy andělskými. Chválím Tebe, velebím Tebe, kláním se Tobě, díky Tobě vzdávám a raduji se z Tvé veliké slávy a z Tvého milostivého navštívení. Byl(a)-li jsem zprvu zarmoucený(a) pro nehodnost a hříšnost svou, tož nyní již jsem potěšen(a) radostnou nadějí. Neboť Ty's Beránek Boží, jenž snímaš hříchy světa a všechno stvoření obnovuješ. Ty obveseluješ veškeren svět milostivým příštím svým. Ty nám otvíráš bránu nebes, a zveš sám všechny do království Svého, kdežto s Duchem svatým v slávě Otce nebeského přebýváš, i chceš, aby, kde Ty jsi, každý věrný služebník Tvůj s Tebou přebýval na věky věkův. Amen.

Oremus.

Všemohoucí neskončný Bože, jenž jsi ráčil služebníkům Svým dáti, aby s vyznáním pravé víry slávu Nejsvětější Trojice poznali a Její velebnosti

se klaněli: prosíme Tebe, račiž nám uděliti, abychom pro pevnost téže víry ode všech protivenství zachráněny byli. Skrze Pána Našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého po všecky věky věků. Amen.

Bože, jenž jsi posilnění všechněch v Tebe doufajících, slyš dobrotivě volání naše; a poněvadž křehkost lidská ničehož bez Tebe nemůže, uděl pomoci milosti Své, abychom v plnění přikázání Tvých i vůlí i skutkem Tobě se líbiti mohli.

Milostivý Otče, smiluj se nad Svým ubohým lidem a přispěj mu k pomoci v jeho duchovních i tělesných potřebách! Spravedlivé zachovej v Své milosti a hříšné obrať k pravému pokání; přiveď bludné na pravou cestu víry a oslepeným rozži světlo Své pravdy; potěš smutných, uzdrav nemocných, spomoz bídým a nuzným; vysvobod vězně, odpusť kajícím; vyveď také věrné duše z očistcových muk a přiveď nás všechny šťastně k Sobě, kdež-

bychom Tě blaženi na věky chváliti a velebiti mohli.

Shledni také, o dobrotivý Pane! na všechny pravověrné křesťany a zvláště na všechny ctitele svatého N.; podporuj a provázej je Svou milostí, aby svého sv. patrona věrně následující, celým srdcem se k Tobě obrátili, s radostí Tobě sloužili a Tvá přikázání ochotně plníce ode vší poskvrny na těle i na duši čistými se zachovávali. Skrze Pána Našeho Ježíše Krista, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Epistola.

„Kristus pro vás trpěl a vám příklad zůstavil, aby Jste v šlápějích Jeho kráčeli. Ten, Jenž žádného nedopustil se hříchu a v Jehož ústech nebylo klamu shledáno, nevyhrožoval když trpěl, nýbrž odevzdal se tomu, jenž jej nespravedlivě odsoudil. Nesl hříchy na těle Svém na dřevě kříže, abychom hříchům odumřevše, ve spravedlnosti žili.“

Evangelium

sv. Matouše 28, 18—20.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým: Dána jest mi veškerá moc na nebi i zemi. Tedy jděte a učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého, a učíce je zachovávat vše, cokoli jsem přikázal vám. A hle, Já s vámi jsem po všechny dni až do skonání světa.

Jiné sv. Matouše 22, 29—40.

Za onoho času odpověděv Ježíš Saducéům, řekl jim: Bloudíte, neznajíce Písma ani moci Boží. Při vzkříšení zajisté ani se nebudou ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi. O vzkříšení pak z mrtvých zdaliž Jste nečtli, co povědíno jest od Boha, kterýž vám takto dí: „Jáť jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Isákův a Bůh Jakobův!“ Bůh není Bohem mrtvých, ale živých. A slyšíce to zástupové, divili se učení Jeho. Fariseové pak uslyševše, že byl k mlčení přivedl Saducejské, sešli se

v jedno. I otázal se Ho jeden z nich, zákona učitel, pokoušeje Jej: „Mistře, které jest přikázání veliké v zákoně?“ I řekl mu Ježíš: „Milovati budeš Pána Boha Svého z celého srdce svého, ze vsí duše své i ze vsí mysli své“. Toť jest největší a první přikázání. Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Na těch dvou přikázáních všecken Zákon záleží i Proroci.

Kredo.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna Jeho jediného, Pána Našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest. Sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého, svatou Církev obecnou, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení a život věčný. Amen.

Offertorium.

V starém zákoně obětoval Abel Hospodinu z tučnosti svého stáda a Melchisedech obětoval Bohu nejvyššímu chleb a víno. Podobně i já skrze ruce kněžské obětuji Tobě, o Pane, dary pozemské, zvláště chleb a víno; ale v těch darech Ti vše dávám, cokoli mám i cokoli jsem — své jmění, své zdraví, svůj život, sám sebe s tělem i s duší. Račiž Sobě, o dobrotivý Otče! v této mé oběti dobře zalíbiti, jakos Sobě zalíbil v oběti spravedlivého Abela a Melchisedecha, kněze Svého. Popřejž také, abych všech darů Tvých duchovních i tělesných vděčně užíval(a) ke cti a chvále Tvé a ku prospěchu svých blízních je obracel(a) i k svému vlastnímu, časnému i věčnému dobru moudře vynakládal(a) a při tom též nevinným a ctnostným životem jméno Tvé stále oslavoval(a). Amen.

Též obnovuji před oltářem Tvým všechny své dobré úmysly, které jsem kdy učinil(a), zvláště pak, že chci

vždycky podle stavu svého čistotu srdce zachovati. A protož obětní Tobě již napřed každý těžký boj, který mi proti všelikému pokušení nastane. Přispějž mi ku pomoci, abych šťastně všem zlým útokům odporoval(a) i šťastně jim odolal(a) a ničemu, ani patrnému násilí ani podvodnému lákání z přímé cesty Tvého přikázání, cti a ctnosti odlouditi se nedal(a). Amen.

Konečně kladu ještě na obětní oltář všecky své práce a snahy, své těžkosti a úzkosti, své starosti a nedostatky. Kladu to za oběť na odpuštění hříchů a volím to milerád(a) všechno za pokání trpěti a snáseti. Odpuštím pak i všem svým protivníkům ze srdce, jako Kristus nás učil a Svým příkladem dokázal. Jakž bych mohl(a) s hněvivým a nesmířeným srdcem v chrámě Tvém, Jenž jsi samé smilování, přebýváti? Nechci se hned horšiti a hněvati, tkneli se mne co nepříjemného; aniž se chci více komu slovem aneb skutkem za utrpená uražení mstíti, ale přičiním se dle pří-

kladu Spasitele Svého jakákoli příkoří lidská mile a tiše snášeti a za zlé vším dobrým se odměňovati. Amen.

Sekreta.

Posvěť, prosíme, Hospodine Bože Náš, pro vzývání Tvého svatého jména tyto obětní dary, které jsme na oltář Tvůj skutečně i v duchu přinesli a uzpůsob nás samy skrze ně v dokonalý věčný Sobě dar. Pro Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž s Tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Shledniž, o nejsvětější Trojice, na toto mé obětování, kteréž Tobě činím s tím spasitelným úmyslem, s kterým svatí a světice s tělem i duší se Tobě a Tvé svaté službě obětovali. Doplňtež jejich zásluhy a mocná jejich přímluva, kde slabost a chudoba má dostačiti nemůže. Amen.

Prosíme Tebe, Pane, přijmiž milostivě Tobě podané oběti naše a pořej, aby nám k věčnému spomožení prospěly. Skrze Pána Našeho Ježíše Krista, jenž s Tebou živ jest a krá-

luje v jednotě Ducha svatého po všechny věky věkův. Amen.

Prefacio a Sanktus.

Pozdvihuji se nyní duchem i srdcem k Tobě, nebeský Otče, všemohoucí, věčný Bože! abych velebil(a) jméno Tvé a díky vzdával(a) Tobě za všechny milosti, kteréš mně i veškerému stvoření prokázal a neustáváš každého dne prokazovati. Popatřím-li na nebesa, jenž jsou dílo rukou Tvých a na hvězdy, které's upevnil na obloze, i což jest člověk, že's naň pamětliv, že se k němu snižuješ a svými dary jej naplňuješ, ano i život věčný mu podáváš skrze Krista, Pána Našeho. Amen.

V pravdě hodno a slušno jest, aby se Tobě vždy a všude díky vzdávaly a svaté jméno Tvé oslavovalo. Nebesa vypravují slávu Tvou, andělé Tebe velebí i všechny mocnosti Tobě třemouce se koří. Plesají Ti Serafíni a Cherubíni, a všickni blahoslavených duchů řádové chválu jménu Tvému prozpěvují. Avšak ani všechno tvorstvo

země, ani nebesa nebes nepostačují Tebe dle hodnosti chváliti a oslavovati, a přede Ty, dobroto nestíhlá, ani slabým hlasem ubohého člověka nepohrdáš, ano dopouštíš, abych i já, Tvůj nehodný tvor, směl(a) Tebe s nebeskými kůry oslavovati a s nimi se Tobě klaněti, říkáje: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů! Plná jsou nebesa i země slávy Tvé a velebnosti, hosanna na výsosti! Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, hosanna na výsosti!

Před pozdvihováním.

Shledniž. nyní, o milostivý Otče, s neskončenou laskavostí Svou na nás, Své služebníky, ježto se k nejsvětější oběti těla a krve Syna Tvého a Spasitele Našeho, Ježíše Krista, přibližujeme. Vyslyš pokorné prosby naše, kteréž při této oběti za celou katolickou církev vyléváme. Račiž ji sám Duchem svatým řídit, v jejích protivenstvích potěšiti, od nepřátel viditelných i neviditelných hájiti a po

celém světě rozšířiti, aby již byl jeden ovčinec a jeden pastýř!

Sbledniž milostivě také na Svého náměstka, římského papeže, N., kterého po sv. Petru za hlavu církve ustanoviti ráčil, též na řádného vrchního pastýře a biskupa našeho N., i na všeckny naše duchovní správce, aby nás věrně řídili, pravé víře učili a svatým příkladem předcházeli: my pak abychom jako dobré ovečky slovo jejich rádi slyšeli, ochotně plnili a příkladu jejich následovali.

Posilniž i služebníka Svého, císaře a krále našeho N., i všecku světskou vrchnost, kteráž o naše časné dobro pečuje a kterou sám jsi ustanovil k bázni zlých a k chvále dobrých. Chcemeť ji dle přikázání Tvého náležitou uctivost prokazovati i poslušnost zachovati.

~~Tob~~ poroučíme do Tvé milosti samy sebe, své milé rodiče, bratry, sestry, přátely i všecky pravověřící křesťany, račiž nás všech v Své svaté službě posilniti a zachovati

Pozdvihujeme dále myslí svých i k těm duším, které nás z toho světa předešly a v království Tvém se již radují. Vímeť, že nejsme zde osamotnělí, ale že máme i s nebeskými obývateli společenství a obcování, že oni nás milují, na nás pamatují a nám k spasení pomáhají. Popřejž nám, Pane Bože, skrze jejich zásluhy a stálé orodování, abychom vždy a ve všech věcech Tvé božské pomoci zde zakusili a někdy na věčnosti s nimi se radovali. Amen.

K pozdvihování.

Ejhle, památka umučení a smrti Pána Nášeho, Ježíše Krista! Takť Bůh miloval svět, že Syna Svého jednorozeného vydal, aby nikdo, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. A Syn Boží sstoupiv z nepochopitelné lásky pro nás a naše spasení s nebes, přišel na tento svět a nejen sám Sebe za naše hříchy na kříži obětoval, ale i tu Svou krvavou oběť — nekrvavě v způsobách chleba a vína nám pozůstavil a přikázal,

aby se na věčnou Jeho památku stále v církvi opakovala. Vzal při poslední večeři do Svých svatých rukou nejprv chleb, požehnal ho a pomodlil se nad ním a lámal a rozdával učeníkům, řka: „Totoť jest tělo Mé, které za vás vydáno bude!“ O Pane Ježíši, Jenž jsi ráčil Své tělo za mne na smrt vydati a mnoho tisíc ran pro mne vytrpěti. Budiž milostiv mně hříšnému(é) (opakuj třikrát a bij se v prsa) a odpusť mi všechna má provinění, kteráž byla spolu příčinou Tvého bolestného umučení a Tvé přehořké smrti. Ach, nechci více svévolně hřešiti a rány Tvé obnovovati! Potom vzal do rukou kalich s vínem a požehnav ho dal učeníkům, řka: „Píte z toho všickni; nebo tentoť jest kalich krve Mé, nové a věčné smlouvy, tajemství víry, kteráž za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. To kolikráte činiti budete, na mou památku čiňte.“ — Pane Ježíši! Jenž jsi ráčil za mne krví se potiti a skrze přehrozné bičování, trním korunování, rukou i nohou hřeby pro-

bodení a boky Tvého kopím otevření, poslední krůpěj krve k spasení mému i celého světa vylíti: Budiž milostiv mně hříšnému(é) (třikrát) a smyj předrahou krví Svou všechny skvrny duše mé, abych hoden(a) byl(a) radostného v nebi společenství se všemi, kteří roucha svá umyli a zbílili v krvi Beránka a jsou před trůnem Božím, sloužíce Jemu dnem i nocí.

Po pozdvihování.

Klaním se Tobě, v svátosti skrytý Ježíši, Jenž skutečně, božstvím i člověčenstvím v způsobách chleba a vína zastřený přebýváš. Srdce mé se Ti zcela podrobuje, ač Tvého tajemství nikterak nepochopuje. Okem, chutnáním a dotýkáním se tu nedá ničeho poznati, ale toliko sluchem se musí Tvému neomylnému slovu věřiti. Na kříži bylo zakryto jen Tvé božství, ale zde se zakrývá i Tvé člověčenství. Obé však pevně věřím a vyznávám a s kajícím lótem o smilování Tě žádám. Ač jako Tomáš ran Tvých nezřím a neomakávám, předce

Tě co Boha Svého vroucně vyznávám. Dejž, abych vždy pevněji v Tebe věřil(a), v Tebe doufal(a) a Tebe vroucně miloval(a). Amen.

Památka za věrné zemřelé.

O přelaskavý Ježíši, Jenž jsi skutečně zde přítomen a sebe za živé i za mrtvé nebeskému Otci nekrvavě obětuješ. Připomínám zesnulých, obzvlášt pak duše N. N. Bylyť za živa moje, se mnou krví, příbuzenstvím a přátelstvím spřízněné; obdržel(a) jsem od nich mnohý důkaz lásky a dobrotivosti, ctil(a) a miloval(a) jsem je zde na světě: jakž bych tedy mohl(a) nyní na věčnosti na ně zapomenouti? Snad tam také za mne musí odpovídati a trpěti! — Zpomeniž na ně, o dobrotivý Pane! ulehči jim očistcových muk, vysvobod a přiveď je brzy do blaženého společenství Svých vyvolených. Mne pak uchovej vždycky ode všeho, co by je zarmoutiti a mně těžkou smrt a nešťastnou věčnost způsobiti mohlo. Dejž, abych někdy i

já mohl(a) míti s nimi lehké odpočívání a veselé z mrtvých vstání. Amen.

Pater noster.

„Otče náš, jenž Jsi na nebesích!“
Všech lidí i všech tvorů Otče! Jenž
ničeho nenávidíš, cokoli Jsi stvořil,
nýbrž všecko Svou nevyslovitelnou
láskou obsahuješ, vše zachováváš a
obživuješ. Vlej v srdce mé něco té
Své lásky, abych Tebe nade všecko a
blížího jako sebe miloval(a), a niko-
mu, ani tomu nejmenšímu tvorů, ne-
ubližoval(a).

„Posvěceno budiž jméno Tvé!“ a
velebeno ode mne i od veškerého
světa nejen chvalnými slovy, ale i
svatými mravy.

„Přijď království Tvé!“ Do toho
byl(a) jsem již na křtu svatém přijat(a)
a zapsán(a). Dejž, abych snad nebyl(a)
pro kacířství, aneb nevěru, aneb pro
nekřesťanský život z něho zase vyma-
zán a) a vyloučen(a): ale abych již za
živa opravdově a stále do něho jsa při-
puštěn(a), také po smrti s Tebou v něm
přebýval(a) a Tebe věčně požíval(a).

„Bud' vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi!“ Andělé a svatí v nebi plní rádi a bez ustání vůli Tvou. Také na zemi jest mnoho spravedlivých, jichžto radostí jest činiti vůle Otce nebeského. Jakž bych tedy já směl(a) déle otáleti, vůle Tvé nedbati a dle přikázání Tvého všech svých povinností věrně a náležitě nevykonávati? I budiž vůle Tvá, jako od andělů v nebi, tak ode mně zde na zemi plněna. Ostatně se všecken(a) na Tebe, Bože, spolehám. Ať se se mnou jak chce děje Tobě jen a Tvému řízení se podrobuji. Nechci reptati, nýbrž vůli svou ve všem s vůlí Tvou srovnávati. Ne má, Pane Bože, ale Tvá vůle bud' —

„Chleba náš vezdejší dej nám dnes!“ Krom darů duchovních popřej mi a všem dítkám Svým i darů tělesných; dej nám chleba a všeho, cokoli nám k zachování časného života potřebí jest. Ustrň se zvláště nad nedostatkem chudého a nuzného lidu; vzbud' mu lítostivé dobrodince, uděl mu i trpě-

livosti a nahraď mu jeho četné nedostatky věčnými dobrými věcmi.

„Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme naším vinníkům!“ Což by pak mi všecko časné zboží zpomohlo, když bych u Tebe, spravedlivý Bože! byl(a) v nemilosti? Přijmiž mne hříšného(ou) na milost a odpustiž mi moje provinění — od mé maličkosti až do tohoto dne. I já odpouštím dle naučení a příkladu Syna Tvého každému, kdokoli se proti mne prohřešil a mně jakýmkoli způsobem ublížil. Budiž pro smilování Tvé všecko odpuštěno a zapomenuto. —

„A neuvod nás v pokušení, ale zbav nás zlého!“ Bez pokušení nemůže na světě býti a musím i já být na ně připraven(a). Chraň mne, o silný Bože! abych v pokušení neupadl(a), upadna nezahynul(a), abych nebyl(a) od pokušitele přemožen(a), kterýž jest to jediné a největší zlo i také příčinou všeho ostatního zlého na světě. Ale zvlášt Tebe pokorně prosím, abych, jakž jsem Tobě již mnohokrát slíbil(a), žádostem těles-

ným statečně odporoval(a) a čistým srdcem i nepoškvrněným tělem Tobě vždycky víc a více se zalíbiti vynasnažil(a). Amen.

Agnus Dei.

„Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!“

„Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se námi!“

„Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje!“

Pokoje, pokoje Svého nám uděl, kterého svět dáti nemůže — který všelikou lidskou mysl převyšuje a bez kteréhož nelze ani zde blaze živu býti, ani šťastně umříti, ani tam na věčnosti odpočínutí nalézti! O, nejtěžší Beránku, uděliž mému ubohému srdci tohoto svatého pokoje. Amen.

Frjímání.

O laskavý Ježíši! Jako beránek byl jsi veden na smrt a ani neotevra úst svých, byls zabit a obětován na vykoupení lidské, aby žádná v pravdě

kající duše nezahynula, ale měla odpuštění a milosti Boží došla. A nebylo Ti dost, žes se za hříchy světa obětoval, i připravils také Svým věřícím podivné hody. Nebo sám se tím dáváš k požívání, Svým tělem je krmíš a Svou krví je napájíš. Zveš pak i mne ubohého(ou) k stolu Svému a chceš mne nasytiti, abych již více ani nelačněl(a) ani nežíznil a). Ach, Ježíši, Pane Můj a Bože Můj! nejsem hoden(a) tolika milostí, kteréž mi tak laskavě a beze vší mé zásluhy připravuješ!

O Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého! kterýž jsi dle vůle Otce nebeského a spolupůsobením Ducha svatého skrze přehořkou smrt ztracenému světu opět nový život vydobýti ráčil, zbav mne i všechny Svě věřící touto nejsvětější Svátostí těla Svého a krve Své všeliké poskvrny hříchu i všeho jiného zlého na těle i na duši, a popřej milostivě, abych vždycky zmužile po úzké cestě Tvých svatých přikázání kráčel(a) a nikdy ničím — ani lahodou, ani utrpením od

Tebe odloučiti se nedal(a), kterýž zde přítomen jsi i v nebi na pravici Otce sedíš a králuješ na věky věkův. Amen.

Ach, můj dobrotivý Spasiteli, nemoha dosti milosti Tvé, kterouž mne nehodnému(é) podáváš, se obdivovati a při tom sám sebe z nevděčnosti kárat. Kolikrát jsem již jedl(a) z Tvého tajemného chleba a musím se zahánbením vyznati, že nevidím a nepoznávám na sobě žádné spasitelné proměny a znamenitého užitku. Místo toho, že bych se měl(a) den ode dne lepšíti, zůstávám v starém koleji, ano horším se čím dále, tím více v mnohých věcech. Ale zvláště mne trápí ta moje vlažnost, nedbalost a lenivost! Požíval(a) jsem chleba Tvého živého a hle, jsem ještě k pobožnosti i ke všemu dobrému neschopný(á) a takřka mrtvý(á). Požíval(a) jsem pokrmu nebeského, ale má mysl zůstala ještě zcela pozemská. Jedl(a) jsem Beránka Božího, ale jak vzdálen(a) jsem ještě od Beránkovy tichosti a nevinnosti! Přijímaje spojil(a) jsem se s tělem a

krví Pána Ježíše, ale neoblekl(a) jsem se ještě v Pána Našeho Ježíše Krista. Ach! jsem dosaváde celý(á) neduživý(á), nečistý(á), nahý(á) a nuzný(á), nemaje svatebního roucha; jakž tedy se mám osměliti a přistoupiti k večeři Tvé, o Pane!

„Pane, nejsem hoden(a), abys vešel pod střechu mou, ale toliko rei slovem a uzdravena bude duše má“ (třikráte rei a bij se v prsa).

Mnohokrát Jsi, o Pane, pouhým slovem nemocné uzdravil i mrtvé vzkřísil. Rei tedy a uzdrav mne slovem Svým. Probud' ospalou duši mou z její váhavosti a lenivosti ze sna hříchu a věčné smrti. Zhoj neduhy a obmyj nečistoty mé; oděj nahotu mou; obohať a jako svatebním rouchem ozdob duši mou Tvými krásnými ctnostmi — čistotou a neviností, pokorou a tichostí, poslušností a trpělivostí, horlivostí ve všem dobrém a srdečnou lásku k Tobě i k bližnímu. Pak budu hoden Tebe zde v svátosti požívat i s Tebou a se

všemi vyvolenými na věky v království Tvém hodovati. Amen.

Přijímání v duchu.

O Ježíši, chlebe nebeský, pokrme andělský, občerstvení Svých duší! Ty jsi zde na oltáři naše oběť i^{spolu} potrava našich duší. Ty sám nás dobrotivě k Sobě zveš, řka: „Pojďtež ke Mně všickni a Já vás občerstvím!“ Ale že teď nejsem tak připraven(a), abych mohl(a) hodně k stolu Tvému přistoupiti a Tebe skutečně v svátosti požívati; protož žádám si srdečně a prosím snažně, aby duše má aspoň vnitřní moci a duševního užitku té Svátosti účastnou se stala. Přijdiž tedy ke mně s milostí Svou, o Ježíši! osvvět mne Svým božským světlem a vypuď z mysle mé všeliký blud i slepotu. Rozži v srdci mém vroucnou lásku a uděl mi síly, síly v dobrém i síly proti všemu zlému, avšak i mírnosti a tichosti v každém slově i ve všelikém jednání s blížním mým.

Zavítej ke mně, o dobrotivý Pane, v hojnosti sedmi darů Ducha svatého

— daru rozumu, moudrosti, rady, síly, umění, pobožnosti a bázně Boží! Spoj úžeji duši mou s Tebou, abych již ne já, ale Tys živ byl ve mně. Vládni zcela vší silou mou, abych jen dle Tebe a pro Tebe ji vynakládal a). Přijď, o Ježíši, světlo mé! přijď Ježíši, láska má! přijď Ježíši, živote můj! a učiň Sobě stálý příbytek u mne. Amen.

Poslední modlitby.

Oremus.

Popřej dobrotivě, Hospodine Bože Náš, aby nám přijímání Tvé svátosti a vyznávání nejsvětější a nerozdílné Trojice ku zdraví těla a duše prospívalo. Skrze Pána Našeho Ježíše Krista. Amen.

Nasycení jsouce pokrmem andělským, dejž, o Pane, abychom se také andělskými mravy stkvěli, Tobě dle příkladu svatého N., jehož památku konáme, ustavičné díky vzdávali a někdy s ním nebeské slávy u Tebe

účastnými byli. .. O dobrotivý Pane! Jenž jsi ráčil na poušti tisíce hynoucího lidu zázračně nasytiti, shledniž milostivě na Svůj věřící lid, kterýž k Tobě důvěrně v svých potřebách hledí; nasytiž jej chlebem života věčného a uděl mu také dostatečně velikou častou obživou, aby zbaven trudných péčí a úzkostí, tím snáze o věci nebeské pečovati a Tobě sloužiti mohl.

Poroučíme také do milosti Tvé, o Pane, všeckny ctitele sv. N. — popřejž dobrotivě, aby jim jeho přímluvou dnešní pobožnost a zvláště přijímání nejsvětější svátosti sloužilo k očistění a posilnění, k rozmnožení Tvé milosti i k obdržení časného požehnání.

Zpomeniž, Hospodine, spolu na večerné duše v očistci a smiluj se nad nimi! Ať jest i jim tato oběť mše svaté užitečna k občerstvení, utěšení i vykoupení; Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všecky věky věků. Amen.

Ite missa est a požehnání.

Zalíbiž se Tobě, o nejsvětější Trojice, poslušná služba má a dej, aby tato oběť mše svaté, kteréž jsem já nehodný(á) před očima Božské velebnosti Tvé byl(a) přítomen(a). Tobě příjemná byla, mně pak a všechněm, za kteréž jsem ji obětoval(a), pro milosrdenství Tvé k odpuštění hříchů a k dosažení Tvé milosti sloužila. Skrze Pána Našeho Ježíše Krista. Amen.

Tobě, Pane Ježíši, obětuji tuto mši svatou na památku Tvého svatého utrpení i na poděkování, žes ji ráčil k našemu duchovnímu potěšení a k věčnému spasení ustanoviti. Přijmiž milostivě tu oběť Svého těla a Své krve také pro zásluhy Své Rodičky i všech svatých a vyvolených, obzvláště pak ke cti sv. N. a odpusť mi, cokoli jsem při ní z křehkosti opominul(a) aneb zavinil(a).

Dobrořeč nám, Hospodine, a naplň mne i všecky přítomné Svým svatým požehnáním na duši i na těle. Ty

víš, že bez Tebe a Tvé pomoci něčehož nemůžeme ani pro budoucí ani pro tento život. Požehnej mým dnešním pracem a předsevzetím, abych vše tak vykonával(a), jak by se Tobě líbilo, mně spasitelné bylo a také světu prospělo. Požehnejž i mým příbuzným a domácím, aby také z Tvé štědrosti radovati se mohli. Požehnejž nás Bůh † Otec, † Syn a † Duch svatý. Dobrořečení a požehnání Tvé budiž se všemi námi povždy. Amen.

Závěreční modlitba.

Děkuji Ti, o Bože, za tu milost, že jsem mohl(a) při té nejsvětější oběti Syna Tvého přítomen(a) býti. Kolik jest nábožných duší nemocí a stářím sklíčených aneb pracemi obtížených, že by rády přišly a přítomny byly ale nemohou přijíti a té milosti účastny býti! Chci si tudíž toho náležitě vážiti, že mi popřáno bylo tuto mši svatou slyšeti a dokavad mi jen ráčíš síly a zdraví popřáti, rád(a se dostavím, abych Tě v tom chrámu navštívil(a) a s Tebou se potěšil(a) i

posilnil(a). Vzbudila pak ta nejsvětější oběť v srdci mém mnohé nábožné city a spasitelné úmysly — i chci je ještě déle v srdci svém uchovati. A jako jsem zde v domě Tvém pobožně přebýval(a), tak žádám i doma ve svém povolání po celý den tiše a přívětivě obcovati a tak nejen v svatých žádostech se kochati, ale i v dobrých skutecích po celý čas v roce pobožnosti své na sobě ukazovati. Dejž Pane, abych splnil(a), co jsem si umínil(a) a Tobě přislíbil(a). Amen.

Druhá pobožnost ke mši sv.

K uctění Panny Marie.

Modlitba k Marii Panně před mší sv.

Matko bolestná! Tys stála pod křížem umírajícího Syna svého, stůj milostivě též při knězi, kterýž ve jménu Církve svaté nejdražší oběť mše svaté chce přinášeti, aby oběť tato milá byla nejsvětější Trojici. Matko Páně! stůj nyní i při mně, bych se účast-

ným(ou) stal(a) ovoce této mše svaté, neodvracuj tváře své ode mne hříšného(é) ježto mne Syn Tvůj tak miloval, že za mne umřítí ráčil, rozpomeň se na lásku, kterou jsi se stala Matkou veškerého pokolení lidského.

Konfiteor.

Božský Spasiteli! Tys pro hříchy mé a celého světa v zahradě Getsemanské krvi se potil, a já — já neustávám Tě hněvati hříšnými myšlenkami, řečmi a skutky. Spravedlivý soudce můj! viz slabost mou, otevři mi poklady nestihlého milosrdenství svého, dej mi milost, abych po celý život svůj spáchaných hříchů litoval(a), za ně dosti učinil(a), jich v hodině smrti se nelek(a), maje důvěru úplnou v dobrotivost Tvou.

Kyrie elejson.

(Doufej pevně, že ti Bůh odpustí, že nabudeš kajicností smíření a odpuštění pro zásluhy Ježíše Krista, Marie Panny a všech Svatých.)

„Ó Hospodine! jáť jsem služebník Tvůj, já služebník Tvůj a syn děvky Tvé.“ (Žalm 115, 16.) Bože dobrotivý! smiluj se nad sluhou děvky své. Panno milostivá! pros za služebníka Pána svého. O mocná, milostivá Panno! z Tebe se vyprýštil pramen milosrdenství, pohlediž na bídu naši, a učiň nás účastny své útrpnosti. (Sv. Anselm.)

Gloria.

(Srdce zkroušené má touhu, všemožně slávu Boží rozmnožovati, raduje se s anděly prozpěvujícími při narození Páně.)

Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme Tebe, dobrořečíme Tobě, kláníme se Tobě, velebíme Tebe. Děkujeme Tobě za velikou slávu Tvou, Pane Bože. Králi nebeský, Bože Otče všemohoucí! Pane Ježíši Kriste, Synu jednorodzený, Pane Bože, Beránku Boží Synu Otce! kterýžto snímáš hříchy světa, přijmi modlitbu naši, jenž sedíš na pravici Otce, smiluj se

nad námi! Nebo Ty's jediný svatý, Ty's jediný Hospodin, Ty's jediný nejvyšší, Ježíši Kriste, s Duchem svatým v slávě Boha Otce. Amen.

Otče nebeský! vyslyš milostivě prosby, které Ti kněz Tvůj ve jmenu sv. Církve přednáší. Uděl nám všem potřebných milostí pro zásluhy Ježíše Krista, jeho panenské Matky a všech svatých. Pohlediž milostivě na nás, kteří k Tobě voláme, potěš zarmoucené, pomoz v bídách postaveným, odpusť kajícím, bychom všickni zakusili Tvého nesmírného milosrdenství.

Epištola.

(Uvažuj, jak vroucně toužili arciotcové a proroci po příští Spasitelově, děkuj Pánu Ježíši, z Marie Panny narozenému, že ti popřáno Spasitele světa v nejsvětější svátosti skrytého viděti, Jemu se klaněti.)

Matko Ježíše Krista! „požehnal Tebe Pán v moci své, nebo skrze Tebe v nivec přivedl nepřátely naše. Požehnaná Ty jsi dcero od Pána Boha nejvyššího, nade všechny ženy

na zemi. Požehnaný Pán, kterýž stvořil nebe i zemi, kterýž Tebe spravoval k ranám hlavy knížete nepřátel našich; nebo jméno Tvé tak zvelebil, aby neodstoupila chvála Tvá z úst lidí, kteřížbykoli se rozpomínali na moc Páně na věky.“ (Kniha Judith c. 15).

Evangelium.

Pomni, že jsi Pánu Ježíši na křtu sv. slíbil(a), že chceš podle Evangelia Jeho víru i život svůj uspořádati, ptej se sama sebe, jak jsi dostál(a) slibu svému!

Za onoho času pozdvihši hlasu jedna žena ze zástupu, řekla Jemu: Blahoslavený život, kterýž Tebe nosil; a prsy, kterýchž jsi požíval. Ale On řekl: Ovšem pak blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží a ostříhají ho. (Luk: 11, 27, 28.)

Kredo.

Uvažuj, že učení, které ti Církev sv. k věření předkládá, Pán Ježíš nejsvětějším svým životem, mnohými

zázraky a přehořkou smrtí svou potvrdil; pomni, že jediné víra katolická, za niž sv. mučenníci život i jmění obětovali, může člověka časné i věčně oblažiti. Děkuj Pánu, že se ti dal naroditi v Církvi katolické, pros Marii, aby se víra tvá stala podobnou víře její, vzbud' v sobě pevnou víru a rei :

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest. Sstoupil do pekel. třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha sv., svatou Církev obecnou, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení, a život věčný. Amen.

Při obětování.

(Pros Boha, aby milostivě přijal dary, které Mu Církev sv. skrze ruce

kněze podává, obětuj Mu svou duši i tělo své, slib Mu svou lásku a poslušnost, a pak bude, jak dí sv. Řehoř velký, Kristus naší skutečnou obětí před Bohem, když my jeho obětí budeme.)

Otče nebeský! přijmiž milostivě oběť z rukou sluhy svého, kterou Ti podává k Tvé cti a chvále a k našemu spasení. S touto obětí obětuji Tobě i duši svou i srdce své, očist, posvěť a proměň je jako jsi na přímělu Matky své v Káně vodu proměnil ve víno, jako obětovaný chleb a víno proměníš v Tělo a Krev Pána Ježíše, proměň mne, neužitečného(ou) sluhu (služku) svého(ou) v člověka nebeského, který dosáhne slávy Tvé.

Preface.

(Bůh nám prokazuje nesčetná dobrodíní, proto jej máme vždy a všude chváliti. Pozdvihni se tedy v duchu do nebe před trůn Páně a zapěj s nebeštany slávu Boží.)

Slušno zajisté jest a spravedlivo, hodno a spasitelno, bychom Tobě vždy

a všude díky činili, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože! Abychom Tebe chválili, velebili a oslavovali, ctíce blahoslavenou Marii, Pannu neporušenou, kteráž Tvého Jednorozeného Syna zastíněním Ducha sv. počala, a nepozbyvši slávy panenství Světlo věčné světu porodila, Ježíše Krista, Pána našeho. Skrze nějž Velebnost Tvou chválí andělé, koří se Tobě panstva, třesou se před Tebou mocnosti. Nebesa a nebes síly a blahoslavení Serafové jedním hlasem Tě oslavují, s nimiž i my snažně prosíme, abys hlasy naše přijati ráčil, ježto pokorně vyznáváme a voláme: „Svatý, svatý, svatý! Pane Bože zastupů, nebe i země jsou plna slávy Tvé! Hosanna na výsostech! Požehnaný, jenž přichází ve jmenu Páně! Hosanna na výsostech!“

Při Kanonu.

(Nyní pros s knězem Boha, aby hledě na tuto Božskou oběť požehnání své vylíti ráčil na všechny věřící.)

Pane Ježíši! jenž sedíš na pravici

Otce svého nebeského, sstupiž s nebe a obětuj se za nás, za celý svět na oltáři, aby všickni naplnění byli dary Tvými..

Bože nejvyšš milostivý! řiď a spravuj Církev katolickou, papeže služebníka a biskupa našeho, všechna knížata křesťanská, všechny věřící! Rozpomeň se Pane! na služebníky a služebnice své, N. N., na všechny, kdož této nejdražší oběti jsou přítomni. Maria Panno, svatí apoštolové, mučenníci, všickni svatí spojte s modlitbou naší své orodování, aby Bůh na nás všechny své požehnání vylíti ráčil.

K pozdvihování.

(Uvažuj, že v spůsobech chleba a vína jest v pravdě, skutečně a podstatně přítomen tentýž Pán Ježíš, který tě stvořil, z lásky k tobě člověkem se stal, který za tebe na kříži umřel, který tebe někdy soudit bude, že je zde přítomen celý jakož Bůh a člověk. Pročež padni na kolena svá, abys se klanil(a) Kristu Ježíši v nejsvětější svátosti oltářní.)

Pane Ježíši! klaním se Tobě a díky činím, žeš za nás na kříži umřel, že z lásky k nám na oltář s nebe sstupuješ, abys přebýval mezi námi. Smiluj se nade mnou, ježto lituji hříchů svých, které Tě ukřižovaly. Na věky chci býti pamětliv(a) nesmírné této lásky Tvé, s Tebou chci žíti, s Tebou umříti.

Nejsvětější Krví Páně! kteráž pro mne na kříži vylita byla, Tobě se klaním, prosím za smilování; neboť mocněji voláš o milosrdenství, než volala krev Abelova o pomstu. Obmyj duši mou ode vší poškrvny hříchu!

Pro pozdvihování.

(Pán Ježíš trůní na oltáři, nuže předstup a přednášej Mu prosby své, pros Ho, aby milostiv byl tobě i všem duším v očistci. On zajisté neoslyší proseb tvých, an z lásky k nám na oltář s nebe sstoupil.)

Je nebeský! pohlediž na jedno-rozeného Syna svého, na Němž od věčnosti máš zalíbení. Hle! On Ti ukazuje rány své, Krev jeho, za nás

vylitá, za nás k Tobě o milosrdenství volá. Tvému smilování poroučím tělo své, duši svou, pro umučení Syna svého smiluj se nade mnou i nad všemi dušemi v očistci, zvláště Tobě poroučím duše N. N., přijmiž je do stánku nebeského, aby s anděly a svatými na tvář Tvou patřily, Tebe věčně požívaly, za nás prosily. Pro umučení Ježíšovo a bolesti Mariiny se nad nimi i nad námi smiluj.

Pater noster.

(Že nemůžeš Pánu Ježíši, v způsobách chleba a vína přítomnému, bídu svou, potřeby své duševní i tělesné lépe vypovědít, jako když se modlíš Otče náš, proto rci se srdcem skroušeným:)

Jak šťastný(á) jsem, Bože svrchovaný! že Tě smím nazývati Otcem svým; mám pevnou naději, že budu s Tebou někdy bydlet na nebesích. Kéž by všickni lidé na zemi jméno Tvé nejsvětější poznali a ctili! Pane Ježíši! panuj v srdci mém, Tobě nechť jest vždy poddána vůle má! Dej mi

o Pane! čeho potřebuji pro duši i pro tělo; odpusť mi mnohé a velké hříchy, jimiž jsem Tebe rozhněval(a), odpusť mi, jakož i já ze srdce rád(a) odpouštím všem nepřátelům svým. Posilni mne v každém pokušení, zbav mne hříchu, kterýž jest největší a jediné zlé na světě. Amen. Zdravas Maria.

Agnus Dei.

Blízký jest okamžik, kdy přijímatí máš Boha svého buď skutečně, buď duševně. Bij se s knězem v prsa, aby Pán Ježíš, tento trpělivý a tichý Beránek, jenž přišel snímat hříchy světa, očistil srdce tvé, učinil je Svým příbytkem.

Beránku Boží! jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi, učiň, bychom s Tebou jedno byli, jako Ty a Otec jste. Beránku Boží! jenž snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje, dej svaté Církvi pokoj, kterýž svět dáti nemůže. Dej pokoj srdci našemu, které jest nepokojné, dokud v Tobě neodpočívá.

K přijímání.

(Chceš-li skutečně přijmouti Tělo Páně, uvažuj, že té největší milosti máš se účastným(ou) státi, že přijímati budeš Pána Ježíše, v nejsvětější svátosti oltářní přítomného, pravého Boha, jenž jest pramenem vší milosti. Uvažuj, že andělé v nebi na Boha patří, ty ale že Ho můžeš pozívat. Modli se modlitby před sv. přijímáním, a pak rci.

Páne, nejsem hoden(a), abys vešel pod střechu srdce mého, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má!

Paňno Maria! vyžádej mi u Ježíše té milosti, abych posilněn(a) nejsvětější svátostí odešel(a) na věčnost, a nyní zapůjč mi nepoškozené Srdce své, abych hodně přijal(a) Boha svého.

(Jestliže skutečně nepřijímáš, přijímej způsobem duchovním, vzbud v sobě víru, že Pán Ježíš zde přítomen jest, lituj hříchů spáchaných, měj touhu s knězem přijímati, pros Pána

Ježíše, by se spojil s tebou svou milostí).

Můj Ježíši! věřím, že jsi přítomen v nejsvětější svátosti oltářní. Miluji Tě nade všecko, žádám sobě přijmouti Tebe do srdce svého. Poněvadž ale Tebe v nejsvětější svátosti (duševně) skutečně přijmouti nemohu, přijdiž aspoň duchovním způsobem do srdce mého. Já Tě objímám, spojuji se s Tebou, jakobys již vešel do srdce mého. Nedopusť, abych se kdy odloučil(a) od Tebe. (Sv. Alfons Lig.)

Při posledních modlitbách.

(Spojiv se s Pánem Ježíšem skutečně aneb duchovně, děkuj Mu za tuto nesmírnou milost, slib Mu, že této lásky jeho chceš hodným(ou) se státi, že se chceš varovati všech hříchů i vší příležitosti k hříchu, že chceš své náruživosti zlé násilně krotiti.)

Naplněn(a) dary nebeskými, díky Tobě činím, Bože nejdobrotivější! že jsi nám Syna svého za Spasitele a Prostředníka dáti, a nás tělem Jeho nakrmiti ráčil. Chraň mne, abych

nikdy chleba andělského nehodně nepřijímal(a)! Mám pevné předsevzetí, spáchaných hříchů litovati, vší příležitosti k hříchu se vystříhati, zlé náruživosti krotiti a raději všecko trpěti, než Tebe hříchem nějakým znova rozhněvati. Nejsvětější vůle Tvá budiž ode dneška vždy a ve všem vůlí mou, abych říci mohl(a) se sv. Pavlem: „Živť jsem již ne já, ale živ jest ve mne Kristus.“

K požehnání.

(Pán Ježíš vstoupiv na nebesa seslal apoštolům Ducha svatého. Pros Ho pokorně, aby i tebe požehnal, svou milostí tě posilnil, abys předsevzetí, při této mši svaté učiněná, vykonati mohl(a).

Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duše svaty! požehnej mne, učiň mne účastna(ou) ovoce této oběti nejdražší, Pane Ježíši ukřižovaný! Tvé požehnání nechť provází všechny mé myšlenky, řeči a skutky, mé činění a opuštění. můj život i mou smrt.

Panno nejsvětější! vypros mi milost, abych po celý život svůj věren(a) zůstal(a) předsevzetím dnes učiněným, abych byl(a) věrným(ou) následovníkem(cí) Syna Tvého, a vždy bohatším se stával(a) na ctnosti.

Při posledním evangelium.

(Pros Pána Ježíše, aby ti odpustiti ráčil všecko, čím jsi se při této mši svaté prohřešil(a), zvláště všecku roztržitosť v modlibě).

Spasiteli přemilostivý! který jsi nám v oběti mše sv. památku svého umučení pozůstavil, propůjč milostivě, bychom tajemství této sv. oběti tak ctili, bychom ovoce Tvého vykoupení stále v sobě zkoušeli. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha sv, po všechny věky věkův. Amen.

Modlitba k Marii Panně po mši sv.

Nejsvětější a nejmilostivější Panno Maria! Královno nebes i země! Kteráž jsi Vykupitele světa v svatém životě svém nosila, a jej za nás na

smrt obětovala: prosím Tebe pro Tvé sv. panenství a pro umučení a smrt Syna Tvého, abys za mne hříšného ou) u Ježíše orodovala, aby mně odpustil, čím jsem se při této nejdražší oběti prohřešil(a) z nevědomosti, z nepozornosti aneb z neuctivosti. Utočiště hříšníků! oroduj za mne u Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Třetí pobožnost ke mši sv.

**K úctě nejsvětějšího sidece
Ježíšova.**

Modlitba přípravná.

Neskončeně veliký, svatý Bože, já ubohý(á) hříšník(ce) vstupuji před oltář Tvůj, chtěje (chtíc přítomen(a)) býti nejsvětější oběti mše svaté. S pevnou vírou vyznávám, že Ježíš Kristus, jednorozený Syn Tvůj opravdu a skutečně přítomen jest. Jakmile kněz svatá slova nad chlebem a vínem vyřknul, tu obětuje se Ježíš nej-

vyšší velebnosti Tvé — a právě tak jistě, jak to byl kdysi na dřevě kříže vykonal.

S ním v duchu spojen(a) přináším Ti tuto oběť nejdražší — k uctění a zvelebení nejsvětějšího srdce jeho, k díkůčinění za všechna dobrodíní, kterých dostalo se mi kdy z bohatého tohoto pramene milostí, k dostiučinění za všechny hříchy, kterými jsem kdy láskyplné srdce toto zarmoutil(a) a urazil(a), k dosažení všech milostí, kterých zapotřebí mám, abych ctnosti tohoto nejsladšího srdce následoval(a) a jednou v Ném věčné blaženosti a odpočinku naby(a).

I tuto nejsvětější oběť chci Ti obětovati — ku spáse oněch věřících, kteří božské srdce Ježíšovo vroucně ctí a za ony živé i mrtvé, za které se modliti zvláště povinnen(a) jsem.

Božský Vykupiteli! Pro lásku tohoto nejsvětějšího srdce Tvého prosím Tě, očisť ducha mého ode všech nečistých a roztržitých myšlének, vzbud v srdci mém zbožné pocity a svaté žádosti, abych přítomen(a) byl(a)

této vznešené oběti v tomtéž duchu, v kterém Ty sám ji přinášíš. Propůjč milostivě, abych sebe samého (samou) nyní zároveň s Tebou nebeskému Otci co oběť daroval(a) a abych takto, jím posvěcen(a) celý život svůj ku cti jeho a dle nejlepší vůle jeho trávil(a). Amen.

Při modlitbě stupňové.

Božský Vykupiteli, hned na počátku mše svaté sklání se kněz hluboko, koří se Tvé neskončené velebnosti a vyznává své hříchy. I Ty s ponížil se co nejvíce při vstoupení svém do tohoto světa, přijav podobu služebníka. Břemenem hříchů našich obtížen, šel jsi na horu olivetskou. Tuto ponořilo se božské srdce Tvé v moře trpkosti; svatým obličejem svým na zem položen a krvavým potem zbrocen, truchlil's nad hříchy našimi, volaje: „Smutná jest duše má až k smrti.“

Ach, i k vůli mým hříchům měl's tento bol a vytrpěl jsi hrozný onen smrtelný strach. Metlu hněvu Božího

zasloužil a) jsem, Ty ale vzal's ji na sebe. Pln(a) lítosti biji se v hříšné srdce své a vyznávám před Tebou svou vinu, svou největší vinu.

Pro velikou cenu trpkého žalu Tvého na hoře olivetské uděl mi milosti, abych hříchy své srdečně oplakával(a). Svatou krví, kterou jsi v smrtelném strachu svém vycedil, obmyj hříšnou duši mou vždy více a čistěji. Srdcem kajícím a poníženým Ty Milosrdný nezhrdneš.

I Tebe, matko milosrdenství a útočiště hříšníků, prosím! I vás, vy svatí apoštolové a všickni svatí, jichž ostatky v chrámě tomto se ctí, prosím, vymozte mi odpuštění hříchů mých a milost Boží k zbožnému a bohabojnému životu.

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Pane smiluj se nad námi dle neskončené velikosti milosrdenství Tvého! Vždyť nechceš smrti hříšníka, ale aby se obrátil a živ byl. (Ezech. 33).

Při Glor a.

Sláva buď božskému srdci Ježíšovu; a pokoj, sladký klid duševní lidem dobré vůle, upřímným totiž jak k Bohu tak i k lidem! O srdce vtěleného Syna Božího! Ty dalo's srdcím naším pokoj, který svět dáti nemůže. My chválíme Tě, s vděčností vyznáváme, že's pramenem všeho dobra. Klaníme se Ti co nejpokorněji a oslavujeme Tě se všemi zbožnými dušemi.

Srdce krále věčné slávy! Srdce onoho Beránka Božího, jenž snímá hříchy světa! Smiluj se nad námi a vyslyš milostivě prosby naše. Ty trůníš na pravici Otce co prostředník a přímluvce náš; smiluj se nad námi, bědujícími ještě v tomto slzavém údolí.

Tys samo nejčistší, nejsvětější srdce, Ty samo srdcem nejvyššího Pána Ježíše Krista, jenž s Duchem svým v slávě Boha Otce věčně žije a panuje. Amen.

Při prvních modlitbách kněze.

Bože, který jsi nejsvětější srdce Ježíšovo, Syna svého nejmilejšího a

Pána našeho, svým věřícím velmi líbezným učiniti ráčil, propůjč milostivě, abychom je na zemi tak ctili a milovali, abychom Tebou a Jím jednou v nebesích věčně milování býti zasloužili. Pro téhož Ježíše Krista, jenž s Tebou v jednotě Ducha svatého co Bůh žije a kraluje na věky věkův. Amen.

Při epištole a evangeliu.

Nejsvětější srdce Ježíšovo! Ty srdce krále proroků a apoštolů! Rozlij nad mým srdcem lesk plamenné lásky své, abych vždy lépe poznával(a) a horlivěji konal(a), čemu proroci a svatí apoštolové učili. Ty's opravdu pramenem moudrosti věčné; jenom z Tebe čerpali svatí mužové tyto ony nauky, které nám hlásali a které ještě nyní nás učí, jak bychom dobrou, dokonalou vůli Boží plniti měli. Dej však, abych tyto svaté nauky nejen poslouchal(a), ale též věrně v srdci mém choval(a) a život svůj dle nich zařídil(a). O jak veliká jest milost, že povolán(a) jsem k podivuhodnému

světlu oblažujícího evangelia! Jak mnohá lidí úpí ještě ve tmách nevěry a nemá štěstí znáti Tebe, Tebe milovati! S nejvroucnějšími díky velebím Tě, že jsem při křtu sv. v lůno církve katolické přijat(a) byl(a).

Ne, ne! Za tuto církev Tvou nebudu se nikdy stydět; naopak chci nauky a rozkazy její svobodně před celým světem vyznávat, přikázání její svědomitě zachovávat a se takto co věrný(á) syn (dcera) této svaté církve proukázati, kterou's nám za máti dal. Mocí svatého kříže, který jsem nyní na čele, ústech a prsou svých udělal(a), posilni mne v tomto upřímném úmyslu. Ty, jenž dáváš vůli, dej i dokonání.

Při Kredo.

Srdce Ježíšovo, chráme moudrosti věčné, z Tebe vyšly veškeré pravdy, které božský Vykupitel můj nejsvětějšími ústy Svými pronášel a nás církví svatou učil. Věřím tudíž vše, co svatá katolická církev od věků věřila a k věření předkládala; za-

vrhuji též a zatracuji ze srdce vše, co ona zavrhuje a zatracuje. Jsem hotov(a) za tuto svatou, katolickou a apoštolskou víru i svůj život obětovati.

O kéž bych jen všude a ve všem tak jednal(a), jak toho víra tato žádá! O kéž by i mé nejvnitřnější smýšlení a veškeré skutky mé s tím souhlasily, co nyní co učení božské ústy vyznávám! Co by mi jinak mrtvá víra prospěla? Až jednou před Tebe, soudce nejspravedlivější předstoupím, ach, co mne bude očekávat, pakliže víru sice nezapru, ale zásluh lásky a dobrých skutků prost(a) budu?

Ty, jenž dal jsi mi drahocenný dar svaté víry, uděl mi milostivě, aby víra tato mne ku všemu dobrému pobádala a nejkrásnější ovoce ctností křesťanských ve mně více a více přinášela.

K obětování.

Všemocný, věčný Bože! nyní přináší Ti kněz u oltáře chléb a víno co oběť; spojuji se s ním a obětuji Ti srdce milovaného Syna Tvého —

na poděkování za vše dobré, co jsi mi kdy proukázal. Přijmi svaton oběť tuto co náhradu za vše, co Ti dlužuji; vždyť nemohu Tobě ničehož dáti, co by Ti milé a líbezné bylo, než právě srdce věčného Syna Tvého.

Tobě ale, Vykupiteli můj, obětuji srdce své se všemi pocity jeho; kladu je v duchu na patenu kněze a prosím Tě vroucně: očist hříšné srdce toto a učiň všemocnou milostí svou, by stalo se podobným Tvému srdci, vždy lepším a zbožnějším, zvláště tichým a pokorným.

Srdce mé jest ovšem obětí Tebe nehodnou, leč přijmi je předc — dle velikého milosrdenství Tvého. Ano Ty sám vezmi toto ubohé srdce mé, proměň je a učiň Tebe hodným. Dej mi srdce nové — srdce vděčné za dobrodiní Tvá, kajicné, nad hříchy svými skroušené, Tvé milosti věrné, vůli Tvé svaté a všem přikázáním Tvým oddané, láskou Tvou naplněné a oživené.

Tutéž milost uděl i všem těm, kdož nyní přítomni jsou svaté oběti této.

Nechť stoupá oběť ta co vonné kadidlo vzhůru k nebesům — ku blahu a požehnání všem živým i zemřelým. Kéž shledáme se opět všickni tam nahoře ve svatostánku Tvém, Bože trojjediný, bychom Tě spolu s těmi, kdož čistého srdce jsou, tváří v tvář patřili a věčně v Tobě se radovali

Od preface až k pozdvihování.

Děkujmež nyní z plna srdce Pánu Bohu svému! Jest to spravedливо a záhodno, neboť on jest dobrotivý a milosrdný, vší úcty a vší lásky hoden. Ano s celým nebem a se všemi zbožnými lidmi na světě volejme radostně: Svatý, svatý, svatý a věčný, neskončeně veliký Bůh — Otec, Syn a svatý Duch! Svaté a vší chvály hodno jest i srdce Ježíšovo, syna Božího, syna Marie! Toto nejsvětější srdce budiž všude na celé zemi vždy více a vroucněji milováno a oslavováno po všechny časy. Amen.

Ty však, Otče nejdobrotivější! Slyš a vyslyš pokorné prosby, které nyní s knězem u oltáře k Tobě vysílám

Pro Ježíše Krista, jednorozeného Syna Tvého, z lásky k Jeho srdci pro nás zraněnému, pomni na tvou svatou, katolickou a apoštolskou církev, vyšedší z božského srdce tohoto; ochraňuj, posvěť a vyvýši ji co nevěstu věčně milovaného Syna Svého.

Pomni též, laskavý Otče na mé rodiče, bratry, sestry, dobrodince a všechny ty, za které se obyčejně modlívám a kteří se modlitbám mým odporučili. Přijmi společnou oběť naši se zalíbením, dej nám mír za dnů našich, zachraň nás všechny před věčným zahynutím a připočti nás k velikému sboru vyvolených svých. O všechny milosti tyto prosím Tě pro Krista, Pána našeho; ano, prosím o ně pro slavné zásluhy a přímluvu všech Tvých svatých a zvláště pro zásluhy nejblahoslavenější Rodičky Boží. Vyslyš modlitby, které nejsvětější máti tato vedle kříže Ježíšova pro naše vykoupení k Tobě vysílala a které nyní ještě u trůnu Tvého pro spásu naši vykonává!

Při a po pozdvihování.

Můj Bože ! Spasiteli můj ! Tys nyní ve svaté hostii opravdu přítomen. Věřím v Tebe a klaním se Tobě ! Pro neskončené zásluny nejsvětějšího srdce Tvého buď milostiv mně hříšnému ! (hříšné).

Budiž pozdravena nejsvětější krev Pána a Vykupitele mého ! Klaním se Ti v nehlubší pokoře. Očisť duši mou od všeho hříchu a posilni mne ku všemu dobrému.

Pane, nebeský Otče ! vzhledni nyní milostivým zrakem na oltář ! Viz zle božského Syna svého ! Viz krev Jeho za nás na kříži vylitou ! Viz nejsvětější srdce Jeho, otevřené kopím pro spasení naše ! Budiž Tobě milá nejčistší, nejsvětější oběť tato ! Jako kdysi na kříži, právě tak volá nyní k Tobě Ježíš o milost, o smilování. O z lásky k Němu buď nám milostiv a uděl nám, abychom vším nebeským požehnáním a vší milostí naplnění byli.

Smiluj se též Otče nejdobrotivější nad všemi zemřelými věřícími, zvláště

. . . uděl jim a všem v Kristu odpočívajícím, aby jim prospěla oběť tato a svatý anděl Tvůj doprovod je na místo občerstvení, světla a věčného pokoje.

Ty, božské srdce Ježíšovo, jež nyní na oltáři božskému srdci se obětuješ! Srdce milující a lásky hodné! Budiž nyní i mou obětí a mým smířením! Vypros mi od Tvého a mého Otce všechny ony milosti, kterých zapotřebí mám, abych vedl(a) život zbožný a jednou do společnosti svatých Tvých přijat(a) byl(a).

Při Pater noster.

Ty, můj Ježíši učil jsi nás modliti se k Otci v nebesích. Chci nyní opakovati slova Tvá, ve spolku s oním čistým úmyslem a onou vroucí zbožností, s kterou vyslovil jsi svatá slova tato poprvé. K rozkazu Tvému a ve jménu Tvém modlím se: Otče náš atd.

Při přijímání.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi pro lásku srdce Tvého!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi pro lásku srdce Tvého!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi pro lásku srdce Tvého!

Dobrotivý Vykupiteli, jak rád(a) chtěl(a) bych Tě nyní s knězem u oltáře přijmouti v srdce své! Poněvač ale dnes milosti té mně se nedostává, dovol předc, abych vroucně po Tobě zatoužil(a). Ano, aspoň duchovním způsobem, s láskou a milostí svou přijď nyní ke mně a obohat srdce mé přebytkem darů svých. Přijď, nebeský slítovníče! a přijmi milostivě mně kajícího(cí) hříšníka (hříšnici)! Přijď, lékaři nebeský a zhoj nemoci duše mé. Přijď, pramene všech milostí! a spoj se s plností Svou veškerou s potřebným srdcem mým.

Ach, nepohrdej mnou, člověkem hříšným!

Dej, aby tímto duchovním přijímáním duše má došla posily, aby veškerá pokušení snáze přemáhala a ve všem dobrém horlivěji se cvičila.

Moc nejsvětějšího těla a nejdražší krve Tvé pronikni tudíž nitro mé tak, aby nezůstalo na mně skvrny hříchu, abych vždy tak žil(a), jako Ty Ježíši učil, a sám také žil! Toho uděl mi pro neskončenou lásku a milosrdenství své. Amen.

Při posledních modlitbách.

Věčný dík buď Tobě, Spasiteli můj! že mi popřáno bylo, obcovati při této oběti nejsvětější a takto ctíti nejsladší srdce Tvé. O kéž bych i já naplněn(a) byl(a) takovou zbožností, jaké oběť tak veliká vyžaduje! Doplň Ty, nejdobrotivější Ježíši, vše, co mi při tom se nedostávalo, polož milost svou jako pečeť na srdce mé, abych ony poklady spásy, kterých dosáhi(a) jsem touto mší svatou, nikdy neztratil(a).

Hluboce skloněn(a) skláním se nyní před knězem a prosím Tě, uděl mi nyní posvěcenou rukou jeho požehnání svého. Tak požehnej mne na těle i duši Bůh † Otec i † Syn † i Duch svatý! Toto požehnání všemoc-

**ného Boha provázej veškeré kroky,
práce, veškerý život můj. Amen.**

Při posledním evangeliu.

**Ježíši, věčné Slovo Otcovo, kterým
všecky věci stvořeny jsou! Tys při-
šel co pravés větlo na tento svět. bys
ukázal nám cestu spásy a věčného
života. Tak narodil se's z Marie
Panny nejčistší — Slovo tělem
učiněno jest, abychom dítkami
Božími se stali a věčné blaženosti
dosáhli.**

**Dík a chvála Tobě za milostivé
vtělení Tvé! Dík a chvála Tobě za
všecko, co's pro nás trpěl a učinil!
Zvláště velebím láskyplné srdce Tvé,
z kterého se nám dostává neustále
tolikerych dobrodiní!**

**Voď mne dnes a po všechny dny
života, Vykupiteli nejdobrotivější, a-
bych varoval(a) se hříchu a ve všem
jen svatou vůli Tvou plnil(a).**

**Věčná lásko, Bože a Pane můj!
Přijmi mne pro vždy v nejdobroti-**

vější přimluvu nejsvětějšího srdce
Svého; tam ochraňuj mne, tam po-
svěť mne, až jednou pro celou věčnost
staneš se majetkem mým. Amen.

Pobožnost při mši sv. za mrtvé.

Modlitba přípravná.

Božský Spasiteli, Ježíši Kriste, kte-
rýžto se's obětoval na kříži za naše
spasení z neskončené lásky a obno-
vuješ denně tutéž oběť skrze ruce du-
chovní způsobem nekrvavým; ejhle!
já klečím v nejhlubší pokoře před
stupněmi oltáře Tvého, abych byl(a)
přítomen(a) této svaté oběti s lítostí
nad svými hříchy a s opravdovou
nábožností, a abych ji s Tebou při-
nesl(a) věčnému Otci na čest a slávu
neskončené Jeho velebnosti, na podě-
kování za všechna obdržená dobrodiní,
na dosažení vsi potřebné milosti ku
spasení pro mne a pro všechny lidi,
a na dostiučinění za hříchy mé.
Zvláště však chci tuto mši svatou

obětovati na potěchu a polehčení ne-
bohým duším v očistci, a to přede-
vším za duši N., jestliže naší pří-
mluvy ještě zapotřebí má, jakož i
také za duše přátel mých a dobro-
dinců a všech, za které povinnen(a)
jsem, nejvíce se modliti. Milosrdný
Bože a Otče, dej, aby jim prospěla
nynější má pobožnost, dej aby byly
očistěny předrahou krví Syna Tvého,
v němž se Ti dobře zalíbilo, a skrze
neskončenou cenu zásluh Jeho smaž
zbývající ještě časnou vinu hříchů
jejich, aby se brzy dostali k blaže-
nému pohlížení na Tebe a aby mohli
věčně chváliti a velebiti neskončenou
dobrotu Tvoji. Amen.

Modlitba ů stupňů oltářních.

Vkročím k oltáři Páně.

K Bohu, který těší mladost mou.

Pomoc naše přichází od Boha;
kterýž stvořil nebesa i zemi.

Vyznávám Bohu všemohoucímu, bla-
hoslavené, vždy nepoškvrněné Panně
Marii, svatému Michalovi archanděli,
svatému Janu Křtiteli, svatým apo-

štolům Petrovi a Pavlovi a všem svatým, že jsem velice zhřešil(a) myšlením, slovy a skutky, svou vinou, svou největší vinou! I prosím tudíž svatou, vždy neposkvrněnou Pannu Marii, sv. Michala archanděla, sv. Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla a všechny svaté, aby se za mne modlili k Bohu, Pánu našemu.

Všemohoucí Bůh smiluj se nad námi; odpusť nám hříchy naše, a uveď nás v život věčný! Amen.

Milost, prominutí a odpuštění hříchů našich, račiž nám uděliti všemohoucí a milosrdný Bůh. Amen.

O Bože, obrať se opět k nám a oživiž nás!

A lid Tvůj bude seradovati v Tobě.

Bože! prokaž nám své milosrdenství.

A dej nám spasení své.

Pane, vyslyš modlitbu mou.

A volání mé k Tobě přijď.

Prosíme Tebe, o Pane, odejmi od nás nepravosti naše, abychom mohli vejíti k Nejsvětějšímu s čistým srdcem. Amen.

Prosíme Tebe, o Pane! skrze zásluhy svatých, jejichž ostatky zde odpočívají a všech ostatních svatých, abys nám všechny naše hříchy odpustiti ráčil.

Introitus.

Odpočinutí věčné dejž jim Pane a světlo věčné ať jim svítí!

Tobě o Bože náleží chvalozpěv ze Sionu a oběť bude Tobě přinešena v Jerusalemě. Vyslyš modlitbu mou, všechno tělo přijde k Tobě.

Odpočinutí věčné dejž jim Pane a světlo věčné ať jim svítí.

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! (třikrát). Pane, smiluj se nad námi.

Kolekta.

(Za jistého(ou) zemřelého(ou).

O Bože! kterýžto se vždycky smilováváš a ušetřuješ; prosíme Tebe za duši Tvého služebníka (Tvé služebnice), kterou jsi z tohoto světa povolal. Nevydávej ji v ruce nepřitele

a nezapomínej déle na ni; nýbrž dej, aby byla přijata od svatých andělů a uvedena do rajske vlasti; aby pak ježto v Tebe věřila a doufala, netr-pěla muka pekelná, nýbrž se dostala do věčné radosti, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(Za rodiče.) O Bože! kterýž jsi nám přikázal, abychom ctili otce i matku, ustrň se milostivě nad duší otce mého N. a matky mé N.; odpusť jim hříchy jejich a dej mi, abych je zase spatřil(a) v radosti věčného světla, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

(Za příbuzné a dobrodince.) O Bože, jenžto milost uděluješ a v spasení lidském zalíbení máš, prosíme Tvou neskončenou dobrotu, abysi naše zemřelé bratry, sestry, příbuzné a dobrodince skrze přímlovu nejblaženější Panny Marie a všech svatých do tovaryšstva věčné blaženosti připustiti ráčil; skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(Za všechny zemřelé.) O Bože! Stvořiteli a Vykupiteli všech věřících,

propůjč duším Tvých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby milostivého prominutí, kterého si vždycky žádali, skrze nábožné přimluvy dosáhnouti mohli, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Epištola.

„Bratři! nechcemeť, abyste nevěděli o těch, kteří zesnuli, abyste se nermoutili jako jiní, kteří naděje nemají. Neboť, jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal: takť Bůh i ty, kteří zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. Toto zajisté pravíme vám slovem Páně: že my, kteří živi zůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteří zesnuli, Nebo sám Pán se zvukem poňoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé, potom my živi pozůstaveni spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků vstříc Pánu v povětří; a tak vždycky s Pánem budeme. A protož potěšujte jedni dru-

hých těmito slovy v Ježíši Kristu, Pánu našem.“ Díky Bohu!

Graduale.

Odpočinutí věčné dejž jim Pane a světlo věčné ať jim svítí. Spravedlivý setrvá u věčné památce; nebude se musit obávat ničeho zlého. Vykup, o Pane, duše všech zemřelých pravověřících ode všech okovů hříchu. Dej aby skrze Tvoji milost unikli soudu a stali se účastnými věčného světla.

Evangelium.

Za onoho času řekla Marta Ježíšovi: Pane! kdybys Ty byl zde, bratr můj by byl neumřel. Ale i nyní vím, že, očkoli bys požádal Boha, dá Tobě Bůh! Dí jí Ježíš: Vstanet bratr tvůj! Řekla jemu Marta: Víím, že vstane při vzkříšení v den nejposlednější. Řekl jí Ježíš: Já jsem vzkříšení i život; kdo věří ve mne, byť pak i zemřel, živ bude; a každý, kdož jest živ a věří ve mne, neumřet na věky. Věříš-li tomu? Řekla jemu:

Ovšem Pane! já jsem uvěřil(a), že jsi Ty Kristus Syn Boží, který přišel na tento svět.“ Chvála Tobě, o Kriste!

Před obětováním.

Pane Ježíši Kriste, Králi věčné slávy, vysvobod duše všech zemřelých věřících od trestů věčné smrti a hluboké propasti; zachraň je před jícnem lvím, aby je hlubina nepozřela, aby neupadly v temnost; nýbrž nechať je vede kníže nebeské, sv. Michal do svatého světla, které jsi zaslíbil jednou Abrahamovi a potomkům jeho. Oběti i modlitby, o Pane, přinášíme Tobě. Přijmi je za ty duše, na které dnes pamatujeme. Dej, o Pane! aby přestoupili od smrti k životu, který jsi slíbil Abrahamovi a potomkům jeho.

Při obětování chleba.

Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože tuto neposkvrněnou oběť, kterouž já nehodný(á) služebník(ce) přináším Tobě, svému živému a pravému Bohu za své nesčíslné hříchy,

provinění a obmeškání, avšak i též za všechny přítomné a za všechny věřící, živé i mrtvé, aby byla mně i jim tato oběť prospěšná ku spáse pro život věčný. Amen.

Při smíšení vína s vodou.

Bože! který jsi lidskou přirozenost v důstojnosti její zázračně stvořil, a ještě zázračněji obnovil, dej abychom skrze tajemství tohoto vína a této vody účastni se stali v božství Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho, kterýžto se snížil, aby byl účasten našeho člověčenství a s Tebou živ je a kraluje v jednotě ducha svatého Bůh od věků na věky. Amen.

Při obětování kalicha.

Obětujeme Tobě, o Pane, kalich spasení a prosíme Tvou dobrotu, aby vystoupil před tvaří Tvé božské velebnosti s libou vůní za spásu naší a celého světa. Dej, abychom v duchu pokory a se srdcem skroušeným u Tebe, Pane, přijati byli, a abychom tato oběť před tváří Tvojí tak při-

nesli, by se líbila Tobě, Pánu a Bohu našemu. Přijď posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, požehnej tuto oběť, která jest připravena svatému jménu Tvému.

Při umývání rukou.

Mezi nevinnými omyju ruce své a pobudu s nima u oltáře Tvého o Pane! abych slyšel(a) zvuk chvály Tvé a vypravoval(a) zázraky Tvoje. Pane miluji slávu domu Tvého a místo, kde přebývá velebnost Tvá. Nedopouštěj, o Pane, aby zahynul život můj s krvežíznivými, jejichž pravice je poskvrněna dary. Jáť však chci kráčet v nevinnosti; vysvobod mne a smiluj se nade mnou. Noha má nechť se neodchýlí s pravé cesty; chváliti budu Tebe, o Pane, v slavných shromážděních.

Modlitba u prostřed oltáře.

Přijmi o nejsvětější Trojice, tuto oběť, kterou Ti přinášíme na památku utrpení, z mrtvých vstání a na nebe vstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a na čest a chválu nejblaženějšího na-

poskvrněné Panny Marie, svatého Jana Křtitele, svatých apoštolů Petra a Pavla a svatých, jejichž ostatky v tomto oltáři odpočívají, jakož i všech svatých, aby jim byla na čest, nám však na spásu, a aby ti, kterýchžto památku na zemi slavíme, za nás v nebi orodovali. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz (k lidu): Modlete se braři, aby se zalíbila oběť má i vaše před Bohem, Otcem všemohoucím.

Pán přijmiž tuto oběť z rukou tvých ke cti a slávě svého jména, a ku prospěchu našemu, i ku prospěchu celé svaté Církve. Amen.

Modlitby.

(Za zemřelého.) Prosíme Tebe o Pane! budiž milostiv duši služebníka Tvého (služebnice Tvé) N., za kterou Tobě oběť pochvalnou přinášíme a velebnost Tvoji pokorně prosíme, aby skrze tuto svatou oběť věčného pokoje nabyla; skrze Pána našeho Ježíše Krista. Amen.

(Za rodiče). O Pane! přijmiž milostivě tuto oběť, kterou Ti přináším za duše svého otce a matky své; propůjč jim v říši živých věčnou radost a spoj mně s nimi jednou v blaženosti svatých; skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(Za příbuzné a dobrodince). O Bože, Jehožto milosrdenství je neskončené, přijmi naší pokornou modlitbu milostivě, a propůjč duším našich bratří, příbuzných a dobrodinců, jimžto jsi dal milost, že mohou jméno Tvé vyznávat, odpuštění všech hříchů skrze tajemství našeho spasení; skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(Za všechny zemřelé). Prosíme Tebe, o Pane! pohled' milostivě na oběť, kterou přinášíme za duše Tvých služebníků a služebnic; abys těm, kterým jsi dal zásluhu křesťanské víry, tak odměnu její propůjčiti ráčil; skrze Krista, Pána našeho. Amen.

K Sanktus.

Svatý, svatý, svatý! Fán Bůh zastupň! Plna jsou nebesa i země slávy

Jeho, hosana na výsostech! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně!
Hosana na výsostech!

Modlitba.

Pročež, nejdobrotivější Otče, prosíme Tebe skroušeně skrze Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho, abys ráčil přijmouti a požehnati tyto dary, tyto svaté, nepoškvrněné oběti, které Ti přinášíme, zvláště za Tvou svatou katolickou Církev, abys ji zachoval a ochránil, v jednotě udržel a ji spravoval spolu se svým služebníkem, naším svatým otcem, papežem, a naším biskupem, s naším panovníkem a se všemi pravověřícími a vyznávající víry katolické a apoštolské.

Pomni Pane na své služebníky a služebnice (zde se rozpomeň na všechny živé lidi, za které se modlit chceš, aneb modlit se povinnen(a) jsi) a na všechny, kteří tu jsou přítomni, jejichžto víru a nábožnost znáš, za něž Tobě oběť přinášíme, anebo kteří Ti sami tuto pochvalnou oběť přinášejí za spasení duší jejich, za

naději jejich blaženosti, a kteří vyplňují sliby učiněné Tobě věčnému, živému a pravému Bohu.

Stojímeť všickni v společném obcování a ctíme památku zvláště proslavené a nepoškvrněné Panny Marie, Matky Boží a Pána našeho Ježíše Krista, jakož i památku Tvých svatých apoštolů a mučedníků Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matěje, Šimona, Tadeáše, Lína, Kléta, Klementa, Ksista, Kornelia, Cypriána, Vavřince, Krysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana, a všech Tvých svatých, skrze jejich přímluvu a zásluhu nám propůjčiti račiž, abychom byli ve všech věcech ochráněni a ostříháni Tvou pomocí. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto oběť služby naší a celé obce své prosíme o Pane! račiž milostivě přijmouti, urovnej dny naše v pokoji svém a dej, abychom byli zachováni před věčným zatracením a připočtění k zástupu Tvých vyvolených. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Při pozdvihování.

Ježíši. Tobě jsem živ a), Ježíši, Tobě umírám, Ježíši, Tvůj (Tvá) jsem živ(a) i mrtev(a).

O beránku Boží, kterýž snímáš hříchy světa, smiluj se nade mnou a dej dušickám věčné odpočinutí!

My, služebníci(ce) Tvoji, o Pane! a celý Tvůj svatý lid, připomínáme si svaté utrpení Krista Ježíše, Syna Tvého, Pána našeho, též i z mrtvých vstání jeho a slavného jeho vstoupení na nebesa a obětujeme Tvé neskončené velebnosti z Tvých darů čistou oběť, svatou oběť, nepoškvrněnou oběť. svatý chleb života věčného a kalich neskončené spásy.

Raciž s milostivou a laskavou tváří shlédnouti na tyto dary, které zde obětujeme; přijmi tuto svatou oběť, tuto nepoškvrněnou oběť milostivě, jako jsi ráčil se zalíbením dary svého věrného služebníka Abele a oběť patriarchy našeho Abrahama i oběť, kterou Ti přinesl Tvůj nejvyšší kněz Melchisedech, přijmouti.

Prosíme Tebe vroucně, všemohoucí Bože, dej, aby vstoupila tato oběť, skrze ruce Tvého svatého Anděla, na Tvůj vznešený oltář před tvář Tvé božské velebnosti, aby jsme, kteřížto u tohoto oltáře přesvaté tělo a krev Syna Tvého přijímati budeme, Tvým požehnáním a nebeskou milostí naplněni byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

Pomni také o Pane, svých služebníků a služebnic, kteří nás předešli se znamením víry a teď v pokoji odpočívají.

(Tuto se rozpomeň na mrtvé, za které se modlití chceš)

Propůjč jim o Pane a všem, kteří v Kristu odpočívají, příbytek útěchy, světla a pokoje. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Také nám hříšníkům (hříšnicím), služebníkům (služebnicím) Tvým, kteřížto se pevně důvěřujeme v hojnost smilování Tvých. propůjč milostivě podílu v obcování se svatými apóstoly a mučedníky Janem, Štěpánem,

Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcelínem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Agatou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastazií a se všemi svatými; dej o Pane, abychom se dostali v tovaryšstvo jejich, nikoli pro zásluhy naše, nýbrž proto, že nám udělíš odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho, skrze Něhož vždycky všechno dobré tvoříš, posvěcuješ †, oživuješ †, požehnáváš † a nám uděluješ. Skrze Něho, s Ním a v Něm budiž Tobě, Bože, všemohoucí Otče, v jednotě s Duchem svatým, všechna čest a sláva po všechny věky věkův. Amen.

Otče náš.

Modleme se! Spasitelnými příkazy, napomenutí a božským slovem naučení voláme: Otče náš, Jenž jsi na nebesích! Posvět se jméno Tvé, přijď nám království Tvé! buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi! Chleb náš vezdejší, dejž nám dnes, a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme naším vinníkům, a neuvoď

nás v pokušení, ale zbav nás zlého Amen.

Vysvobod nás, prosíme Tebe o Pane, ode všeho zlého, minulého, přítomného a budoucího, a uděl milostivě pokoj v našich dobách na přimluvu blažené, přeslavné, nepoškvrněné panny a Rodičky Boží Marie, jakož i Tvých svatých apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje a všech svatých, abychom s pomocí Tvého milosrdenství hříchu byli vždycky prosti a přede vším protivenstvím chráněni. Skrze téhož Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho, který s Tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého, Bůh od věků na věky. Amen.

(Duchovní pouští částečku svaté hostie do kalichu.)

Toto smíšení a posvěcení těla a krve Pána našeho Ježíše Krista prospívej nám, kteří je přijímáme k životu věčnému. Amen.

Beránku Boží.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl jim pokoje! Beránku Boží,

jenž snímáš hříchy světa, uděl jim pokoje! Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl jim věčného pokoje!

Před přijímáním.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, kterýžto jsi dle vůle Otce působením Ducha svatého, smrtí svou světu život zase dal, očisti mne skrze toto své nejsvětější Tělo a skrze svou nejsvětější Krev ode všech mých nepravostí a ode všeho zlého: dej, abych se vždycky Tvých přikázání přidržel(a) a nedopouštěj, abych byl(a) někdy s Tebou rozloučen(a), kterýžto s Otcem a s Duchem svatým živ jsi a kraluješ, Bůh od věků na věky. Amen.

O Pane, nejsem hoden(a) abys vstoupil pod střechu mou, nýbrž rei jen slovem a uzdravena bude duše má. (Třikrát).

Přijímání.

Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému.

(Duchovní přijímá svatou hostii; přijímej ty také duchovním způsobem.)

Což mám odplatiti Pánu za všecko, co mi prokázal? Vezmu kalich spasení a budu volati jméno Páně; chvalořečí budu volati k Pánu, a budu bezpečen(a) před nepřátely svými.

Krev Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

(Kněz požívá svatou krev.)

Co jsme požili ústy o Pane! dej abychom přijali čistým srdcem, a tento časný dar budiž nám prostředkem k věčnému spasení.

Tělo Tvé o Pane, které jsem přijmul(a) a krev Tvá kterou jsem pil(a), zůstaň ve mně vždycky, a dej, aby na mně nelpěla poškvřna hříchu, když mně občerstvily tak čisté a svaté svátosti. Kterýžto živ jsi a kraluješ od věků na věky. Amen.

Po přijímání.

Světlo věčné ať jim svítí o Pane se svatými Tvými bez přestání; neboť jsi Ty milostivý. Pane! dej jim

věčný pokoj, a světlo věčné ať jim
svítí se svatými Tvými bez přestání;
neboť jsi Ty milostivý.

Poslední kolekta.

(Za zemřelého). Prosíme Tebe, všemohoucí Bože! propůjč, aby duše služebníka Tvého (služebnice Tvé) N., která dnešního dne z tohoto světa vykročila, skrze tuto oběť očištěna a hříchu sprostěna, smíření a věčného pokoje nabyla. Skrze Ježíše Krista, Syna Tvého, Pane našeho. Amen.

(Za rodiče). Prosíme Tebe, o Pane! propůjč, aby poskytlo účastenství mé v této nebeské svátosti, lehké odpočinutí a světlo věčné mému otci a matce mojí, a aby skrze Tvou milost věčně s nimi spojen(a) byl(a), skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

(Za příbuzné a dobrodince). Všemohoucí a milosrdný Bože, prosíme Tebe, propůjč aby duše našich bratří, příbuzných a dobrodinců, za které jsme tuto pochvalnou oběť Tvoji Velebnosti přinesli, skrze mocnost svátosti všech hříchů očištěny byly, a

skrze smilování Tvé k blaženosti věčného světla dospěly. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

(Za všechny zemřelé). Prosíme Tebe o Pane, dej aby pokorné naše prosby duším Tvých služebníků a služebnic prospívaly; bys je všech hříchů sprostiti a Tvého vykoupení účastnými učiniti ráčil. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba k závěreč.

Dej o nejsvětější Trojice, aby se Ti zalíbila tato služba mé poníženosti a propůjč, aby tato oběť, kterou jsem já nehodný(á) před tváří Tvé božské velebnosti přinesl(a), Tobě byla příjemná, mně však a všem, za které jsem Ti obětoval(a), skrze Tvé smilování na odpuštění hříchů sloužila! Skrze Ježíše Krista, Pána našeho, který s Tebou v jednotě Ducha svatého živ je a kraluje na věky věkův. Amen.

Duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží nechť odpočívají v svatém pokoji. Amen.

Modlitby k svaté zpovědi.

Před zpytováním svědomí.

Bože smilování! jenž neopovrhneš srdcem kajícím a skroušeným, smiluj se nade mnou pro veliké milosrdenství Své. V prachu země a v nejhlubší skroušenosti srdce svého s marnotratným synem k Tobě volám: Otče! nezasluhuji slouti synem Tvým (dcerou Tvou). Ach, svévolně přestoupil(a) jsem přikázání Tvá, pohrdaje svatými a laskavými vnuknutími Tvými, ano i darů milosrdenství Tvého vynakládaje na uražení nejvyšší velebnosti Tvé. Kam mám utéci před obličejem provinění svých! Ty, o strážce Israele, jenž nikdy nespíš, ani nedřímáš, z daleka znáš všecka skrytá bludiště srdce mého, a noc nejtmavější jest před Tebou co nejjasnější den!

O, smiluj se nade mnou, můj Bože! a nezavrhuj od Sebe hříšného tvora před svatým obličejem Tvým. Pomni, že v hříších byl(a) jsem počat(a) a zrozen(a) a slabost jest podílem mým! Odpustiž mi skrze jednorozeného Syna Svého, kterýž na dřevě kříže nesl hříchy mé, a v milosrdenství Svém otevřel mi pramen očištění v svátosti pokání, chtěje smířiti mne s Tebou nebeským Otcem Svým. Pročež s celou žalostí srdce svého volám k Tobě, k Otci světel. sešli mi v tuto dobu světlo svatého Ducha Svého, jenž by pravou kajicností pronikl srdce mé, a je osvítil; abych poznal(a) všecka ta hříšná myšlení, slova a činění, jimiž urazil(a) jsem božskou velebnost Tvou, svého bližního pohoršil(a) a zarmoutil(a), duši pak svou poškvřnil(a). Božské světlo Jeho učiž mne poznati a nenáviděti zlobu hříchu v celé jeho velikosti a litovati toho z hlubokosti srdce svého, pro věci pomíjející a daremné, že jsem se zbavil(a) otcovské přízně Tvé, zohyzdil(a) na sobě svatý obraz Tvůj a učiněn(a)

jsa nehodným(ou) Tvé lásky. — Osvět
mne v přítomném zpytování mém.

Vzývání Ducha svatého.

Vstanu, půjdu k Otci svému a řeknu:
Otče! zhřešil jsem proti Tobě,
a nejsem více hoden, abych se
synem Tvým nazýval. Takto řekl
syn marnotratný, když chybu svou
poznal, a k svému dobrému otci se
navrátil; a tak já to Tobě povídám.
Otče v nebesích: povstanu a půjdu
k otci svému, jenž v nebesích jest;
ze všech hříchů svých vyznám se jemu
a řeknu: Otče v nebesích! hřešil(a)
jsem před Tebou, a nejsem více ho-
den(a), abych se dítětem Tvým na-
zýval(a). Tys opravdivý otec můj,
můj milý otec, můj nebeský otec, u
kteréhož na věky bydleti budu, a já
jsem dítě Tvé: Tys mne miloval, prve
než já jsem miloval(a) Tebe: Tys dal
synu svému Ježíši pro mne na kříži
umřít; já vz. k nepoznal(a) jsem lásku
Tvou; činil(a) jsem zlé, jež jsi zapo-
věděl; já jsem Tě urazil(a), co mám
nyní dělati? Navrátím se k Tobě, a

za odpuštění prositi Tebe budu; neb-
Tys můj milosrdný Otec. Sešli nyní
svého Ducha svatého do srdce mého,
abych všechny hříchy své poznal(a)
a viděl(a), jak velikého trestu za-
sluhuji.

Milý duše svatý! ses'up nyní ke-
mně, a osvět mne, nakloň a pohni
srdce mé k lítosti, aby mně můj ne-
beský otec opět milostiv byl.

Po zpytování svědomí.

Otče milosrdenství! smiluj se nade-
mnou a propůjč mi slzí upřímné lí-
tosti a skroušenosti, abych hořce opla-
kával(a) hříšných poblouznění svých.
Velice urazil, a jsem otcovskou lásku
Tvou, neustávající milosrdenství mi
proukazovati; v křehkosti a v dobro-
volné zaslepenosti vzdálil a) jsem se
od Tebe na cestu zahynutí, a dávno-
byl(a) bych snad v trestech Tvých,
kdybys nešetřiv mne v milosrdenství
Svém, byl povolal mne v hříších
mých jako mnohé jiné před soudnou
stolicí Svou.

O věčná lásko! osvět mne Svým světlem a ostnem bázně Své pronikni mé srdce, abych vždy vroucněji toho želel(a), že tak drze a směle urazil(a) jsem Tvé milosrdenství, nejvyšší velebnost a neskončenou dokonalost Tvou! Shlédni se svaté výsosti Své a smiluj se nade mnou. Jsemť učiněn(a) sobě samému(é) ošklivostí a těžkým břemenem. Očisti mne v svátosti své, a přijmi mne opět za dítě své! Pevné jest mé předsevzetí, varovati se přísně hříchů a ne na novo urážeti božskou lásku Tvou. Anděl Tvůj svatý provodiž mne před soudnou stolicí náměstka Tvého, a milost Tvá rozvážíž jazyk můj ode všeho nepravého studu, abych upřímně a pokorně vyznal(a) se z toho, co páchatí jsem se nestyděl(a) v nejsvětější a vševědoucí přítomnosti Tvé. Amen.

Po svaté zpovědi.

Veleben budiž, o nejsladší! za nevýslovné milosrdenství Tvé. Vroucí díky vzdávám nevysnažitelné lásce Tvé, která mne hříšného(ou) očistila

v svátosti smíření krví Tvou ustanovené. O potvrdiž v nebesích rozhřešení od kněze, sluhy Tvého, udělené ve jménu Tvém svatém! Pohřiž všecka provinění má v hlubokost věčných smilování Svých, a ducha pravého pokání mi propůjč, abych slzami svaté lítosti vždy oplakával(a) hříchů svých. Posilni také, o Vykupiteli můj, pevné předsevzetí u nejvyšší přítomnosti Tvé opět učiněné: že s neproměnitelnou věrností chci sloužiti velebnosti Tvé; svatá přikázání Tvá zachovávat, bližního svého upřímně a účinnivě milovati; tělesnost svou krotiti; všech příležitostí k hříchu se vystříhati a poslušen(a) býti vždy laskavým vnuknutím milosti Tvé. Posilni, o Bože, mocnou milostí Svou srdce mé, a duši mou očisti, abych ožil(a) ve světle Tvém, a s lačností svatou blížil(a) se k stolu božské svátosti Tvé; kdež se snižuješ jísti s hříšníky, podáváje jim nejsvětější tělo své, a krev svou k zahojení nemocí a slabostí jejich a do zástavy života věčného: abych tím jsa občerstven(a) a posilněn(a) až na

114 Modlitby k svaté zpovědi. ¹

konec života svého, se vší věrností plnil(a) svatou vůli Tvou, a obdržel(a) korunu zaslíbení Tvých, bez závoje na Tebe patřiti, Tebe milovati a velebiti na věky věkův.

O Ježíši! kterýž si mne v rozhřešení kněžském Svou nejsvětější krví od hříchů mých očistil, uděl mi Božské požehnání své, abych v pokoji odešel(a) a více nehřešil(a). Amen.



Modlitby k sv. přijímání.

Před svatým přijímáním.

Lásko má pravá — dokonalá! jak vznešeně, jak svrchovaně se mi prokazuješ, že ke mně bíd-
nému stvoření zavítati ráčíš!
Přiď, ba přiď, žádosti srdce mého, má duše nyje, vzdychá, sténá po Tobě. Obětuji Ti toto svaté přijímání k tomu, abych dostál(a) přání Tvému, dle něhož si žádáš přijíti ke mně, spojití se se mnou. Bože můj, na jaký zázrak tu patřím! Bůh sám z lásky ke mně s nebes sestupuje, skrýváje velebnost Svoji pod sprostýma způsobama chleba a vína. O jak pravda jest, že milovav své, do konce jsi je miloval; ustanoviv jim na konci života Svého tuto božskou převelebnou svátost! O Bože můj! ty jsi láska douhá; jak by jenom možno bylo,

8*

abych cosi jiného miloval(a) mimo Tebe! O láske věčná! uzavři mne vždy více a více v srdce Svoje; Tvá láska, Tvá dobrota jest mi nade všecko na světě. Ty buď, o Bože můj! jediným předmětem všech náklonností mých; nic nebudu milovati kromě Tebe; ba všecko opustiti volím, abych jen Tebe dokonale milovati mohl(a). Dejž mi svou milost. ať to vykonám: neboť bez milosti Tvé nic nejsem.

Laskavý Spasiteli můj, chceš-li, abych Tě v srdci svém choval(a), chovej Ty mne prvé v Božském srdci Svém, přitáhna. mne k Sobě mocností Ducha Svého. Aj, já nejsem nic, nic nemohu, nic nezasluhuji; nedopouštěj tedy, abych neuznalým(ou) se prokázal(a) za všechny milosti, kterých jsi mi uštědřiti ráčil. Hle, z lásky k Tobě volím trvati beze vší citelné útěchy, podvoluji se trpěti všechny strasti, které na mne zde v tomto životě i tam na věčnosti usouditi ráčíš: jenom ať jsem Tvůj (Tvá) a Tobě náležím celý(á) vždycky; za to prosím, abys mi nejen svou milost dal,

ale i sebe samého. Žádám si přijmouti Tebe, abych se vždy úžeji s Tebou spojil(a).

Otče věčný! obětuji Ti umučení a smrt jednorozeného syna Tvého, jež byl pro spasení moje a celého světa podstoupil. Nerač hleděti na hříchy naše, ale na lásku Svého milého syna, kterou nám v této svátosti vzdal. Smiluj se nade mnou, Otče věčný, pro lásku téhož syna Svého!

O můj Ježíši! uznávám se naprosto za nehodna, přijmouti Tebe a k Tobě se přiblížiti pro nescíslné hříchy moje a jsa prázden(a) vsí čistoty srdce, kteréž Ty k tomu žádáš. Proč-ž z hloubi srdce svého volám: „Pane, nejsem hoden(a)!“ — Ale bychť i láskou všech Šerafinů plál(a), nicméně nebyl(a) bych náležitě připraven(a) přijati Tebe, a musel(„) bych i tehdáž volati: „Pane, nejsem hoden(„)!“

Přiď tedy, můj nejsladší, můj nejlaskavější Ježíši! a učiň ve mně, proč právě ke mně přicházíš. Aj, jsemť sice bídny(a), ale Tvá láska působí,

že mé nouze a bídy nic nedbáš. Vstup v duši moji, a posvěť ji, zavítej v srdce mé a očisti je, uhosti se v těle mém a zachovej je; kéž se nikdy od Tvé lásky neodloučím. Ohni vše zžírající! sezři ve mně všecko, co by nehodno bylo svaté přítomnosti Tvé, a působení Tvé milosti a lásky překázelo.

O máti spasitele mého, slituj se nad ubohou duší mou: oroduj za mne, abych s pomocí Tvojí syna Tvého s takovou přijal(a) láskou, abych stal(a) se člověkem dle vůle Jeho.

Po svatém přijímání.

O lásko nesmírná, svatosti nejsvětější! klaním se Tobě, chovaje Tě v srdci svém, v srdci, ach! příliš skrovném, jež by Tě, můj Ježíši! milovalo, příliš slabém, jež by lásku a dobrotu Tvou velebilo. Jakými díky jsem Ti, o spasiteli můj, povinnen(a), že jsi ke mně, ubohému stvoření Svému, zavítati ráčil! Aj, celý(á) a celý(á) se ti obětuji a vzdávám, abych Ti do-

kázal(a), že dobrodiní tak veliké uznávám.

Nechci, nechci více žíti sám(a), ale živ buď ve mně Kristus! Onť jest můj; nuže, já budu Jeho na věky. O lásko, lásko má! jen žádného hříchu více! Kéž nikdy nezapomenu té dobroty a toho milosrdenství, že Pán a Bůh můj zavítal právě v srdce moje. Věřím, o Ježíši, věřím jistě a nepochybně, že Ty jsi s tělem a duší v moje srdce zavítal; že jsi se co Bůh se mnou spojil. Klaním se Tobě, klaním se úctou nejhlubší co nejbídnější červíček, an se v prachu před Božskou velebností Tvou svijí, abych poněkud aspoň osvědčil(a) Tobě svou toužebnou žádost velebiti Tebe. Ale zdali pak možná, že by Tvá svrchovaná velebnost se tak snížila a stvoření ze všech nejbídnější navštívila? Srdcem láskou planoucím budťež Tobě, nejsladší spasiteli můj, díky vzdány za dobrodiní tak veliké; budiž za to tisíckrát zveleben! Učin Ty sám, o Bože můj, ať Ti tak hodné díky vzdávám, jakých zasluhuješ Kéž Ti.

co nemohu já, hodné díky vzdává nejsvětější Rodička Tvá, blahoslavená Panna Maria, se všemi svatými nebešťany! S jejich díky spojuji své nehodné chvály spolu s chválami všech tvorů, jež Ti nyní vzdávají a vzdávati budou věčně.

O Bože můj, Ty přicházíš ke mně, abys se spojil se mnou, abys mne hojně účastna(ou) učinil zásluh nejsvětějšího umučení Svého, abys mne posvětil. Učiň tedy co nejhojněji všecko, proč ke mně přicházíš. O Bože moudrosti a všemohoucnosti srchovaná! Kéž bys se neminul s ovocem navštívení Svého! Sjednot se se mnou a mne s Tebou sjednocením nerozlučitelným — láskou dokonalou spoj v jedno hloubi milosrdenství Svého s hloubí nicoty mojí a dejž, ať nyní žiji v Tobě životem božským!

O můj Ježíši! Ty víš co mi schází; Ty víš, že bez Tebe nic nemohu, Ty znáš celou bídu mou. Smiluj se nade mnou a dejž mi, čeho potřebí mám, pravou pokoru, čistotu srdce, lásku a sjednocenost vůle mojí s nejsvětější

vůli Tvou, sílu k přemožení svých zlých navyklostí, odpuštění mých hříchů a milost varovati se jich; dejž, ať úplně povrhnu vším, co pouze světské jest, a nic nemiluji kromě Tebe samého! Dejž mi tu statnost, abych z lásky k Tobě rád(a) trpěl(a), cokoliv mne potká.

Za Tvou mocnou přimluvou důvěřím se dosáhnouti všeho, o milá máti má, blahoslavená Panno Maria! oroduj za mne u božského syna svého, ať mi pro tu lásku, kterou k Tobě chová, a pro Tebe uděliti ráčí, zač Ho prosím. Těším se o Bože můj, svrchované dobro moje! z Tvých nesmírných dokonalostí více, nežli kdyby byly moje vlastní; raduji se vroneně, že nic není na světě, co by je Tobě ujmouti aneb ztenčiti mohlo. Přijď tedy, o můj Ježíši, Bože můj, lásko má, věčně dokonalý v nesmírné velebnosti Své, přijď a učin' ať jsem celý(á) veskrze Tvůj (Tvá)!

O spasiteli můj! pro tu svrchovanou láskou, kteráž Tebou pohnula, abys na zemi sstoupil, kéž i já za-

kusím ovoce této lásky Tvé; dejž ať jí duše má celá vzplane, aby vším, co vezdejší jest, pohrdnouc, k ničemuž jinému nehleděla, leč k Tobě, ničehož jiného nepomněla, leč Tebe, kéž ta láska, kteráž Tebou pohnula, že jsi za mne na kříži umřítí ráčil, i mnou pohne, abych umra s Tebou v Tobě živ(a) byl(a) na věky.

Otče věčný! z lásky k Božskému synu Svému naplň paměť mou svatými myšlenkami, jenž by bránily, abych čehosi jiného pomněl(a) leč Tebe Bože můj, a Božského syna Tvého. Kéž, prosím, vždy poznávám a činím, čeho Ty ode mne žádáš! — A Ty Duše svatý, naplň srdce mé svatými žádostmi, které by pak všecko to ovoce nesly, jež z lásky Tvé vzrůstá. Osvěcuji mne jasným světlem Svým, aby kroky mé za Tvým svatým vedením šly a vůle má si žádné jiné svobody nežádala, leč náležeti Tobě docela.

O Bože věčný, jenž jsi celý můj, a že v Tobě všecko mám, proto nikdy více nic nebudu vyhledávati mimo

Tebe. O laskavý Otče, dejž, ať jsem tak pečliv(a) v službě Tvé, jako Ty pečliv jsi o moje zdokonalení a blaho. Kéž by všecka mysl má tím toliko se obírala a zaměstnávala, jak bych se Ti zalíbil(a) a všeho uražení Tebe se varoval(a).

O Slovo tělem učiněno jest, dejž ať Tě miluji a miluji jenom Tebe! Račiž Božskou prozřetelností Svoji odstraniti všelikou příležitost, která by mne od lásky Tvé odloučila. Dejž, ať srdce mé hledí toliko k Tobě, předmětu lásky všech srdcí, a Tobě sloužiti se snaží. Vždyť Ty jsi jen proto na svět přišel, abys bydlel v těch srdcích, které jsi svou předrahou krví vykoupil; proto tedy budiž srdce moje celé a celé Tvé, ovládni je a panuj nad ním, hled k potřebám mojím, osvět a rozněť mne a učiň mne hotova(u) a ochotna(u) plniti vezdy a ve všem i úplně nejsvětější vůli Tvou.

O všemohoucí Ježíši! odejmi mi všechno, co působení Tvé moci a dobroty překáží! Vzdávám se svobody

124 Modlitby k sv. přijímání.

své, věnuje ji celou ustanovením Tvé nejsvětější vůle. Měj milosrdenství se mnou, a osvobod mne ode všech mých nečistot nevěrnosti mojí a naplň mne svou milostí a moudrostí! Tobě se celý(á) ponechávám, o můj Ježíši! a Tvým (Tvou) chci býti celý(á) a celý(á), horlivě chci pracovati k oslavení Tvému a k Tvému přehořkému utrpení hledě, chci trpělivě snášeti všeliké strasti, které na mne sešleš. Dejž, ať se jen tím obírám, co by Tebe těšilo.

O Bože můj, dejž ať k Tobě živou vírou hledím, abych Tě poznal(a) a miloval(a), abych Tvou svatou vůli plnil(a) a při tom Tebe znal(a), jak jsem bídny(á) a sebou povrhoval(a) a před Tebou se kořil(a), abych tak konečně po celou věčnost na Tebe tváří v tvář patřil(a). O Bože můj! promrhal(a) jsem dědictví své jako marnotratný syn; ale milosrdenství Tvé nemohl(a) jsem vyvážit. Dejž, ať se v životě mém nic neřídím dle smyslnosti své, nýbrž dle svaté vůle Tvé! Vryj zákon božské lásky své

tak hluboko v srdce mé, ať ho ničímž nelze vyhladiti.

Bože můj! byť i nižádného trestu provinikcům nebylo určeno, přec bych neopomenul(a) Tebe milovati a pro Tebe trpěti. Dej, ať vždy plním, čehož si ode mne žádáš! Od nynějška budiž Ty údel můj na věky věkův. O věčné slovo, pro nás tělem učiněno! Obmyj srdce moje krví svou a vtiskni v něj co znak své svaté lásky nej-světější jméno Své.

O spasiteli můj! neponechávej mne nadvládě nepravostí mých — pamatuj na to, že jsem dílo rukou Tvých a nedopouštěj, abych v kořist upadl(a) ďáblu. Jsemť ovšem hříšník(ce), ale Tvou božskou předrahou krví vykopený(á). Rač:ž tedy Otče nebeský vzhlednouti k utrpení božského syna Svého, Jehož zásluhy za mne prosí. Tyto zásluhy Ti obětuji; dejž ať pro ně svých náklonností a světa se úplně odřeknu: naplň mne svatou láskou svou a dejž mi tu milost, abych někdy s úplným Tobě se odevzdáním, v pravé

víře, v úplné naději a vroucí lásko ducha svého vypustil(a).

Otče věčný, pro lásku Tvou k Ježíši Kristu nepovrkní mnou; dejž, ať Tě miluji; vstip sám v nehodné srdce moje svatou lásku Svou. Volím zde na zemi milovati Tebe, seč stačím, abych pak Tě v nebesích milovati mohl(a) tím vroucněji, tím dokonaleji.

O dobro svrchované! já Tě sice miluji, ale Ty sám nauč mne poznati vznešenost Svou, a vstip mi takovou lásku k Tobě, jakovéž si ode mne žádáš, abych ti všechno i sebe vzdal(a) a Tobě tím radost působil(a).

O Maria, jež tak snažně si žádáš, aby syn Tvůj milován byl, vyžádej mi, prosím té milosti, abych Ježíše Tvého po všechny dny života svého co nejvroucněji miloval(a) aniž čeho jiného vyhledával(a), nežli, jak bych se mu líbil(a). O paní a máti má! v Tebe se důvěřím; Ty dosáhneš všechno, zač Boha žádáš a oroduješ za všechny ctitele Své, oroduj i za mne, bídného(ou) hříšníka(ci). Amen.

Nešpory.

Pochválena a požehnána budiž nej-
světější svátost oltářní.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v přepodivné
Svátosti památku svého umučení po-
zůstavil: popřej nám, prosíme aby-
chom svatá tajemství Těla Tvého a
krve Tvé tak velebili, bychom ovoce
Tvého vykoupení stále v sobě zna-
menali. Jenž jsi živ a kraluješ s
Bohem Otcem a s Duchem svatým
na věky věkův. Amen.

Žalm 49.

Bůh bohů, Hospodin mluvil a za-
volal zemi, od východu slunce až do
západu.

Ze Sionu vychází skvělost krásy
jeho.

Bůh zjevně přijde: Bůh náš a ne-
bude mlčeti Oheň před obličejem

jeho rozníti se: a vůkol něho bouře silná.

Zavolá nebe s hůry, i zem k souzení lidu svého.

Shromažďte jemu svaté jeho, kteříž řídí smlouvu jeho nad oběťmi.

A vypravovati budou nebesa spravedlnost jeho: neb sám Bůh soudce jest.

Slyš lide můj, a budu mluvití; Israeli. a budu osvědčovati tobě, že Bůh, Bůh tvůj já jsem.

Ne ze zanedbání obětí tvých obviňovati budu tebe: neb zápalové tvoji před obličejem mým jsou vždycky.

Nevezmuť z domu tvého telat, ani ze stád tvých kozlů.

Nebo má jest všechna zvíř lesní, dobytek na horách i volové.

Znám všechno ptactvo nebeské, a krása pole se mnou jest.

Zlačným-li, nebudu říkati tobě, nebo můj jest okršlek země i plnost jeho.

Zdaž jísti budu maso býků? aneb krev kozlů píti budu?

Obětnj Bohu oběť chvály: a splň nejvyššímu sliby své.

A vzývej mne v den soužení: a já vytrhnu tě, a ty mne budeš oslavovati.

Hříšníkovi pak řekl Bůh: Proč ty vypravuješ spravedlnosti mé a béřeš smlouvu mou v ústa svá?

Ty ježto nenáviděl jsi kázně, a zavrhl jsi řeči mé za sebe.

Když jsi viděl zloděje, běhal jsi s ním a s cizoložníky kladl's díl svůj.

Ústa tvá oplývala zlostí a jazyk tvůj skládal lsti.

Usadiv se, proti bratru svému mluvil jsi, a proti synu matky své kladl jsi ouraz.

To jsi činil a mlčel jsi, domníval jsi se nešlechetníče, že já tobě podoben budu: trestati budu tebe, a postavím to proti tváři tvé.

Porozumějtež tomu, kteří zapomínáte na Boha: aby někdy neuchvátil vás, a nebyl by, kdoby vytrhl.

Oběť chvály uctí mne: a tať jest cesta, kterouž ukáži jemu spasení boží.

Žalm 23.

Odpovídaje pak Job řekl:

Nyní také v hořkosti jest řeč má,

a ruka rány mé těžší jest, nežli lkání mé.

Kdo mi dá, abych poznal, a našel jej, a přišel až k trůnu jeho?

Položím před ním soud svůj, a ústa svá naplním domlouváním.

Abych zvěděl, jakými slovy by mně odpověděl, a abych porozumněl, co by mi řekl.

Nechci, aby mnohou silou rozepřel se mnou, ani tíží velikosti své mne utiskoval.

Nechť předloží spravedlnost proti mně, a nechť přijde k vítězství soud můj.

Ale půjdu-li k východu, neukáže se; pakli k západu, nepoznám ho.

Jestliže na levo, co učiním? nepostihnu ho, obrátím-li se na pravo, nenůžím ho.

On pak zná cestu mou a zkusil mne jako zlata, kteréž skrze oheň prochází.

Slépějí jeho následovala noha má, cesty jeho jsem ostříhal, a neuchýlil jsem se od ní.

Od přikázání rtů jeho neuchýlil jsem se, a v lůnu svém skryl jsem slova úst jeho.

Nebo on sám jest, a žádný nemůž' odvrátit myšlení jeho: a duše jeho, cožkoli chtěla, to učinila.

A když vyplní nade mnou vůli svou, a jiné mnohé podobné věci pohotově má.

A protož před tváří jeho děsím se, a rozjímaje jej, bojím se.

Bůh zemdlel srdce mé, a Všemohoucí zkormoutil mne.

Nebo jsem nezahynul pro nastávající tmou, aniž tváří mé zakryla mrákota.

Žalm 18.

Odpovídaje Job řekl:

Dokavád trápíte duši mou, a po tíráte mne řečmi? Aj, desetkrát zahanbujete mne, a nestydíte se potlačující mne.

Jistě, jsemli neumělý, se mnou bude neumělost má. Vy pak proti mně se pozdvihujete, a trestáte mne poháněními mými.

Aspoň nyní srozumějte, že Bůh soudem nemírným ztrápil mne, a biči svými mne obklíčil.

Aj. volati budu, násilí trpě, a žádný neuslyší: křičeti budu, ale není, kdo by soudil.

Stezku mou vůkol opletl, a projíti nemohu, a na cestě mé položil tmu.

Obloupil mne z slávy mé a sňal korunu s hlavy mé.

Zkazil mne se všech stran, a hynu, a jako od vyvráceného stromu odňal naději mou.

Rozhněvala se proti mně prchlost jeho, a tak mne měl jako nepřítele svého.

Spolu přitáhli lotři jeho, a učinili sobě cestu skrze mne, a oblehli vůkol stánek můj.

Bratry mé vzdálil ode mne, a známí moji jako cizí odstoupili ode mne.

Opustili mne příbuzní moji: a kteří mne znali, zapomenuli na mne.

Podruhové domu mého, a služby mé, za cizého mne mají, a jako cizozemec jsem před očima jejich.

Na služebníka svého volal jsem, a neodpověděl mi, ani když ústy vlastními prosil jsem jej.

Dychání mého hrozí se manželka má, a prosím synů života mého.

Blázni také pohrdají mnou, a když jsem od nich odstoupil, utrhali mi.

V ohavnost mne sobě vzali někdejší rádcové moji: a kohož jsem nejvíce miloval, v ošklivosti mne má.

V kůži mé, když stráveno jest maso, přilnula kost má, a zůstali toliko rtové při zubech mých.

Slitujte se nade mnou, slitujte se nade mnou, aspoň vy přátelé moji, nebo ruka Páně dotkla se mne.

Proč mi se protivíte jako Bůh, a masem mým sytíte se?

Kdo mi dá, aby sepsány byli řeči moje? kdo mi dá, aby vepsány byly v knihu? rafijí železnou a na plechu olověném, aneb aby dlátem vyryty byly v křemén?

Nebo vím, že vykupitel můj živ jest, a že v poslední den z země vstanu: a zase oblečen budu v kůži svou, a v těle svém uzřím Boha svého.

Kteréhož uzřím já sám, a oči mé spatří jej, a ne jiný: složena jest ta naděje má v lůno mém.

Proč tedy nyní pravíte: Protivme se jemu, a kořen slova nalezněme proti němu?

Protož utíkejte meče, nebo mstitel nepravostí meč jest: a vězte že jest soud.

Žalm 103.

Dobrořeč duše má Hospodinu: Hospodine Bože můj, zveleben jsi náramně. Velebnost a krásu oblekl jsi, odín jsa světlem jako rouchem; kterýž rozestíráš nebe jako oponu; kterýž kryješ vodami výsosti jeho; kterýž činíš oblak stupněm svým; kterýž chodíš na křídlech větrů; kterýž činíš anděly své sluby, a služebníky své oheň žhoucí.

Kterýž jsi založil zemi na základu jejím: nenakloní se na věky věků.

Propast jako roucho odívala ji: nad horami stály vody.

Před žehráním tvým utíkaly; před hlasem hromu tvého strachovaly se.

Vystoupily hory a sestoupila pole
v místo, kteréž jsi uložil jim.

Meze jsi položil vodám, kterýchž
nepřestoupí: aniž se navrátí, aby při-
kryly zemi.

Kterýž vypouštíš studnice v údo-
lích: u prostřed hor tekou vody.

Píti bude z nich všeliká zvíř polní:
očekávati je budou oslové lesní v ží-
zni své.

Nad nimi ptáci nebesští bydleti
budou: z prostřed skal vydávati bu-
dou hlasy.

Kterýž svlažuješ hory deštěm s vý-
sostí svých: z úrod díla tvého nasy-
cena bude země.

Kterýž vyvádíš trávu dobytku, a
bylinu k službě lidské. Abys vyvedl
chleb ze země: a víno aby obveselilo
srdce člověka: aby vyjasnil tvář svou
olejem: a chléb aby srdce člověka
posilnil.

Nasyceni budou stromové polní:
a cedrové libanští, které on štípil:
tu ptáci hnízdití se budou: příbytek
raroha jest vůdce jejich.

Hory vysoké jsou útočištěm jelenům: skály útočištěm ježkům.

Učinil měsíc k časům: slunce zná západ svůj.

Položil jsi tmou, a učiněna jest noc: v té procházeti se budou všechna zvířata lesní.

Lvíčata řvoucí, aby lapali a hledali od Boha pokrmu sobě.

Vyšlo slunce a zase shromáždili se: a v doupatech svých se položí.

Tehdy vyjde člověk k dílu svému: a ku práci své až do večera.

Jak velicí jsou skutkové tvoji Hospodine! všechny věci s moudrostí jsi učinil: naplněna jest země zbožím tvým.

To moře veliké a prostranné: tamť jsou hmyzové, jichžto není počtu: živočichové malí i velicí: tu lodi přecházeti budou: i drak ten, kteréhož jsi stvořil k zahrávání sobě v něm.

Všickni tě očekávají, abys jim dal pokrm v času svém.

Když jim dávati budeš, sbíratí budou; když otvíratí budeš ruku svou, všickni naplnění budou dobrým.

Ale když odvrátíš tvář svou, zkomoutí se, odejmeš ducha jejich, a zhynou, a v prach svůj se navrátí.

Vypustíš ducha svého a stvoření budou: a obnovíš tvář země.

Budiž sláva Hospodinova na věky: veseliti se bude Hospodin v skutcích svých: kterýž shlíží na zem, a činí aby se třásla; kterýž dotýká se hor a kouří se z nich.

Zpívati budu Hospodinu, dokud živ budu; prozpěvovati budu Bohu svému, pokud mne bude.

Líbezná budiž jemu výmluvnost má: já pak kochati se budu v Hospodinu.

Ať zahynou hříšníci ze země, a nešlechtní tak, aby jich nebylo: dobrořeč duše má Hospodinu.

Žalm 148.

Chvalte Hospodina s nebes: chvalte ho na výsostech.

Chvalte jej všickni andělé jeho:
chvalte jej všechny mocnosti jeho.

Chvalte jej slunce i měsíc: chvalte
jej všechny hvězdy i světlo.

Chvalte jej nebesa nebes: i všechny
vody, kteréž jsou nad nebesy, chvalte
jméno Hospodinovo. Neb on řekl a
učiněny jsou; on přikázal a stvořeny
jsou.

Upevnil je na věky, a na věky
věkův: přikázání uložil jim a ne-
pomine.

Chvalte Hospodina ze země, dra-
kové i všechny propasti.

Oheň, krupobití sníh, i led, a vítr
bouřlivý: jenž vykonávají rozkaz jeho.

Hory a všickni pahrbkové: stro-
moví ovocné i všickni cedrové.

Zvěř divoká i všeliká hovada: ze-
měplazi i ptactvo pernaté.

Králové zemští i všickni národové:
knížata i všickni soudcové země.

Mládenci a panny: starci s mlad-
šími chvalte jméno Hospodinovo: nebo
vyvýšeno jest jméno jeho samého.

Chvála jeho nad nebe i zemi: a
povýšil rodu lidu svého. Píseň všem

svatým jeho: synům israelským, lidu
přibližujícímu se k němu. Alleluja.

M a g n i f i k a t.

Velebí duše má Hospodina: a zple-
sal duch můj v Bohu, svém Spasiteli.

Že shledl na děvky své ponížení:
aj, od této chvíle blahoslavenou mne
nazývati budou všickni národové.

Neboť veliké věci mi učinil ten,
jenž mocný — a jehož jméno svaté.

A milosrdenství jeho od pokolení
až do pokolení: bojícím se jeho.

Učinil moc ramenem svým: roz-
ptýlil pyšné v mysli jejich srdce.

Ssadil mocné se stolice a povýšil
ponížených.

Nakrmil dobrými věcmi lačné a
bohaté pustil prázdné.

Ujal se Israele, služebníka svého,
na milosrdenství své se rozpomenuv.

Jakož byl mluvil k otcům našim,
k Abrahamovi a semeni jeho na věky
věkův. Sláva Otci atd.



Pobožnosti o svátcích Páně.

Modlitba v čas adventní.

V tento svatý čas, o Bože, chci nábožně a v tichosti tajemství Syna Tvého slaviti a památku jeho narození z hlubokosti srdce svého ctíti. Přijď, o Spasiteli můj, Ty pravdo věčná! zahřej mne; přijď živote věčný a oživ mne.

Čekám na Tebe, Nejsvětější! jako proroci a patriarchové na Tebe čekali. Z celého srdce s nimi volám: „Rosu dejte nebesa, s hůry oblakové pršte spravedlivého; země otevři se a vypuť Spasitele!“

Světlo svítilo v temnostech a temnosti ho neobsáhly. Proč prodléváš, o králi! jehož nejslabším obrazem jsou knížata země. Přijď království Tvé! kdy přede se objeví toto království

spravedlnosti, pokoje a pravdy? Oteo Tvůj dal Tobě všechny národy; dal Tobě všecku moc na nebi i na zemi, a předce od svých nebýváš poznán, ale býváš zavržen, urážen, zrazen!

O Pane a Bože můj! kterak mne bolí, kdykoliv vidím, že nespravedlnost na zemi převládá a evangelium Tvé za posměch slouží! Ach, jak mnohem více mne to bolí, když vidím, že jsem já sám(a) proti vlastní vůli marnostem a radovánkám světa tohoto oddán(a)! Jak dlouho, o Pane! bez pomoci zůstavíš dědictví své! Přijdiž, Pane Ježíši! obrať opět k nám světlo tváře své. Nechci se přidržeti žádné z věcí těch, kteréž mne zde na světě obkličují. Pozdvihnež se zajisté o Bože! a souditi budeš vlastní věc svou, bezbožníky pak zničíš dechem úst svých! O Bože srdce mého! tresci mne, abys mne očistil a Tebe hodným(ou) učinil. Ach nerozumný tento svět zabývá se jenom marnou přítomností; kterak jest zde všecko daremné a pomíjející a předce zpozdlý člověk toho chce požívat,

jakoby svět ten věčně trvati měl!
 Nebe a země jako dým pomínou;
 slovo Tvé, Pane, zůstane na věky.
 Ach, kterak celá země v smrtelném
 spánku jest pohřžena! Probud' ji,
 Pane! svým světlem, kteréž vše oži-
 vuje. Sešli i mně paprsek nebeské
 své moudrosti, abych poznal(a) a
 hledal(a) to, co mi právě k spasení
 slouží. Rozněť srdce mé svatou láskou
 a touhou po Tobě! Tys láska, a Tebe
 milovati jest nejvyšší blažeností. O
 Spasiteli můj! kterak toužím po pří-
 chodu Tvém!

Sejmi, o Pane, hříchy mé a uhostiž
 se sám v srdci mém. Vytrhni mne
 samému(é) mně, bych byl(a) čistým
 vlastnictvím Tvým. Což kromě Tebe
 jiného mám na této zemi? Co mohu
 doufati v tomto slzavém údolí, kde
 jest nepravost tak mocná a dobro tak
 nedokonalé? Tys sám mé nejvyšší,
 lásky nejhodnější dobro; s Tebou co
 nejúžeji ať jest od nynějška spojené
 srdce mé. Odříkávám se sebe sa-
 mého(é) a vroucí láskou příští Tvého
 očekávám.

Ano, Bože můj, Tobě chci se odevzdati. Posilň slabou vůli mou, kteráž po Tobě vzdychá. Nemám sice síly, bych se Tobě odevzdal(a), Ty však mne přitahuješ svazkem lásky. Pane, čím bych byl(a), kdybych Tvým (Tvou) nebyl(a)? Byl(a) bych otrokem (otrokyní) samolásky své, sluhou (služkou) náruživosti svých. Jaké hanebné a trpké otroctví!

Pravá svobodo dětí Božích! kterak málo jsi poznána. Proč se bojíme, ženichu nebeský! roztrhnouti okovů svých, bychom na věky jen od Tebe záviseli a Tobě sloužili? Jsou-liž pomíjející marnosti lepší, než Ty sám, než Tvá věčná sláva? O té zpozdlé důměnce! Nechce se nám vytáhnouti z Egypta, když nám jest na vůli dáno, putovati do zaslíbené země, jíti na svobodu synů Božích!

Rád(a) a bez rozmýšlení obětují Tobě, o Ježíši můj! srdce své. Jaká blaženost s Tebou býti o samotě; jaká útěcha, neslyšeti více o tom, co jest marné a neprospěšné! O lásko, kleráž ničeho nečiníš, leč že miluješ, mám-liž

se bát k Tobě se přiblížiti? Jho Tvé jest sladké a břímě Tvé jest lehké. Ano obtížnosti služby světské musejí způsobovati strach a veliká byla by zaslepenost toho, kdož by se ji strachoval.

O Pane! z bídy hříchu vysvobod mne a dej vše, co mi schází; dej mi sebe samého, a vše, co ve mně jest, velebiž milost Tvou na věky. Amen.

0 slavnosti narození Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista.

Klaním se Tobě, božský Vykupiteli můj! králi nebes, světlo země, panovníče panovníků, kníže pokoje, sílo Boží a moudrosti Otce věčného! Vžívám Tebe, smířiteli člověčenstva, přimluvče hříšníků, občerstvení unavených, potěšení zarmoucených, neskončená odměno spravedlivých! Vžívám Tebe, chlebe života, léku duší, vykupiteli světa, příjemná oběti pokoje! kterýž jsi vůní ctností svých srdcem Otce nebeského pohnul, že na soužení naše shlédnul, vzdechy naše

uslyšel a milostivě nas přijal! Hle, novorozený Spasiteli světa k otíhodným jeslím Tvým přicházím, abych velebil(a) tuto neocenitelnou milostivost, již nám bez všech našich zásluh prokazuješ, bych obětí díků za všecka nesčíslná dobrodiní Tobě přinesl(a), jimiž jsi nás obdařil. Ach, byli jsme pokolením navždy ztraceným; byli jsme nádoby hněvu, synové kletby a neprospěšní, smrti vinní služebníci. A Ty jsi se nad námi slitoval a shléd s výsostí nebeských na naší nejhlubší bídu a na trápení lidu svého. S věčného trůnu sestoupiv, přišels, abys nás vykoupil. Ty, pravý a jednorozený Synu Boží, Ty, v jehož jménu se všecka kolena sklání, sám snížils se, opustils skvělost slávy své, abys temné vězení země této navštívil, bídu naší na sebe vložil a v roucho smrti naší se oblekl, bys silou svou slabost naší v život věčný proměnil, bys hříchy naše krví svou smyl a naší zkažené přirozenosti ztracenou nevinność opět navrátil.

Tu bylo v jeslích viděti Boha jako

bídné děcko lidské v tvrdé a chudobné postýlce ležícího a plenkami obvinutého; tu bylo viděti všemohoucí ruce jeho slabými závinkami svázané. O nevyslovitelná pokoro, o nad míru velebení hodná chudobo, o nevyzpytatelná láska! Hle, v jeslích leží svrchovaný Bůh, jehož sláva nebe i zemi naplňuje. Ejhle! jak se bídnou potravou nasycuje onen, jehož štědrostí ani vrabec na střeše hladu netrpí. Ejhle! jak v jesličkách pláče onen, jehož hromové na nebi bouří a na jehož všemohoucí hlas moci nebeské se třesou a i cherubínové křídly svými tvář sobě zakrývají! A k čemu, panovníče můj! toto chudičké a ponížené narození? Ach, chtěls nás tím naučiti prvnímu z přikázání Tvých, chudobě a pokoře, kteréž jsou pramenem a základem všech ctností.

O božský, dobrotivý a lásky nejhodnější Vykupiteli můj! budiž o slavnosti milostivého narození svého nejpokornější uctou pozdraven! Budiž mi vítán v našem údolí slzavém Ty, s nebe seslaný Pane! Ve jmenu všech

lidí velebím Tebe pro Tvou dobrotu nevýslovnou. Vše, co jsem a co mám, celé mé srdce, všechny mé náklonnosti a city Tobě obětuji. Tvé cti je chci věnovati a protož Tebe prosím: shlédni na mne očima milosrdenství, posilni mne a dej mi v dobrém stálost! Dej, bych si živě k srdci vzal(a) že's přišel, abys mi sdělil lásku nebeského Otce, a hojností slitování jeho mne obdařil. Tys mi bránu otevřel, budu-li v Tebe a v slovo Tvé věřiti a příkladu následovati, ježž jsi mi dáti ráčil.

O vodiž a řidiž mne na cestách mých, abych jistě a šťastně někdy do vlasti nebeské přišel(a), až tuto pozemskou pouť ukončím. O Ježíši! vyslyš modlitbu mou. Amen.

Velebiž duše má Hospodina, a vše, co jest ve mně, velebiž svaté jméno jeho! Syn Otce věčného jest v podobě lidské Spasitelem světa! Odlesk slávy jeho a obraz bytosti jeho jest Vykupitelem světa!

Dnes slavíme památku oné posvátné noci, kteráž ozářena byla skvělostí

pravého, nebeského světla; oné svaté noci, v kteréž Ježíš se narodil z Marie, nejčistší panny.

Kdo může neskončenou, nevýslovnou lásku pochopiti, kteráž pohnula Tebe, o věčný Otče! abys za nás neposlušné, odvrácené dítky, za nás zbloudilé, věčnému zahynutí propadlé hříšníky(ce) vydal své nejmilejší, svého jednorozeného Syna? Kdo může pochopiti nevýslovnou lásku, která Tebe, Ježíši Kriste, s nebe přivedla na zemi a z vlasti blažených do údolí slzí a smrti?

Pochopiti a vyměnití nemohu ovšem tuto nevýslovnou lásku, tuto neskončenou milost; ale věřiti, milovati, děkovati, vzývati, a v jásání zástupů nebeských se vmísiti, to mohu, to chci, o blažená radosti vánoční!

Sláva Tobě na výsostech, Otče nebeský! Tys nám Syna svého a s ním všecko dal, co nás v pravdě šťastnými činí. Skrze Něho byli jsme s Tebou smířeni; skrze něho máme svobodný přístup k Tvému trůnu milostí,

skrze něho nabyli jsme příležitosti a moci, státi se dítky Božími.

Sláva Tobě, Jednorozený, věčné slovo Otcovo! V podobě slabého, pomoci potřebného děcka vstupuješ na tento svět, kterýž Tebou jest učiněn. Jakožto Spasitel ode všech poklesků lidských počínáš již při svém narození všecka břemena lidská nésti, všeho trpkého sám zkoušeti, bys unavených občerstvil, obtížených pozdvihl, bys všem opatřil pokoj duším jejich. Pod přirozeností lidskou ukrýváš svou svatou velebnost, abychom bez lázně k Tobě se přibližovali a důvěrně s Tebou obcovati mohli. Který medle smrtelník mohl by jinak na Tebe, Bože, v slávě Tvé patřiti!

Ježíšku, Ty pravý divo věčného milování, uděl mi milost, abych Tebe s nejpokornější důvěrou vzýval(a). Ty ode všech andělů velebený! Ty ode všech proroků a spravedlivých žádaný! Ty ode všech nábožných uctěný! Ty všech věřících útěcho! Ty všech hříšníků důvěro! vzbud ve mně nejvroucnější, nejživější radost

z Tvého vtělení; nauč mne poznati cenu, jižto jsi vtělením svým na lidskou přirozenost vložil; nauč mne vroucně pocítiti, jak drazí jsme my lidé v očích Tvých!

O nejvyšší Bože, jehož výsosti žádná myšlenka dosáhnouti nemůže! Ty se nestydíš, nazýváje se bratrem naším.

A i my smíme Tebe, o Pane všech zástupů nebeských i pozemských! nazývati bratrem svým. Jaké to povýšení, jaká to důstojnost přirozenosti lidské! Stali jsme se skrze Tebe údy jednoho těla, jehož hlavou Ty jsi; spojení jsme s Tebou věčným, neroztržitelným svazkem, spojení jsme — jako ratolest s kmenem. A právě to jest nám životem a blažeností, že s Tebou spojení jsme; neboť bez Tebe jest pouze smrt a zahynutí. Jenom u víře v Tebe, jenom ve věrném následování učení Tvého jest blaženost a život věčný.

Přijdiž tedy, božské dítěátko! a dej, abych se s Tebou spojil(a) v lásce věčné! Ukoj touhu mou po Tobě, všemohoucí příteli člověčenstva! zůstaň

ve mně a utvoř ve mně nového ducha a milující srdce, abych Tebe vždy pevněji miloval(a), Tobě věrněji sloužil(a), a ve všem Tvou svatou vůli plnil(a). Amen.

Modlitba o novém roce.

S Tebou, Ježíši Kriste, a ve jménu Tvém počínám tento nový, pozemský rok života mého. Ty, jehož svaté jméno mně dnes zvláště jest drahé, Ty svatý Ježíši! Tvé jméno, před nímž každé koleno kleká, budiž velebeno!

Vysvoboditeli, Vykupiteli, Slitovníče, Oblažiteli všech, kdož v Tebe věří! v Tebe věřím; slituj se nade mnou a dej, aby byl rok tento rokem spásy mé.

Budiž mně co jméno Tvé praví: pomocníkem, kde žádný mně pomoci nemůže; slitovníkem, potěшитelem, jakž to nelze žádnému smrtelníku býti.

Milost Tvá ke všem lidem, milost Tvá ke mně budiž každým dnem jistější, a pokoj Boží, jež jsi s nebe na zemi přinesl, vždy více mne oblažuj.

Důvěřuji v Tvé svaté jméno. Ty's síla má, když slabý(á) jsem; potěšení mé, když smuten(a) jsem; pomoc má, když trpím, oblažení mé, když umíratí budu; nejvyšší statek můj, mó všecko. Protož obnovuji smlouvu o novéro roce: žiji-li, žiji Tobě; umírám-li, umírám Tobě; ať tedy živ(a) jsem aneb umírám, jsem Tvůj (Tvá), o Ježíši! Amen.

O slavnosti svatých tří králů.

V důvěře a v radosti srdce svého přicházím k Tobě, o Bože můj! Ničeho nemám v sobě, všecko nalezám toliko v Tobě. O, jak chud(a) jsem, a jak jsi Ty bohat! Však k čemu mně třeba bohatství; jestliže Ty bohat jsi pro mne? Ctím věčné bohatství milosti Tvé a libuji sobě v chudobě a nicotě své. Uděl mi Ducha svého, abych dnes rozjímal(a) o Tvém božském Synu, Ježíši Kristu, kterak od mudrců byl uctěn. Padám s nimi na kolena, bych se v duchu jemu klaněl(a).

Ctihodní mužové tito uposlechli pokynu hvězdy, aniž by se byli dlouho s rozumem svým dotazovali. Podrobili rozum svůj, aby vyššího rozumu uposlechli. Všecko nechali na straně, nic nedbajíce o pohodlnost, nic nedbajíce na řeči lidské. — „Co se má o nich souditi? Oni jdou, aniž by věděli kam. Kam se poděla moudrost mužů těchto, kteříž co panovníci nad jinými vládli? Jaká to lehkověrnost, jaká slepá horlivost!“ — Tak asi o nich soudil svět, vida je, když na cestu se vydávali. Oni však neohlíželi se na úsudek lidský, ani na ztrátu cti své, aniž na předhůzky vlastního rozumu, jehož při tom si ani nevšímalí. Vydali se na dalekou, obtížnou cestu, aniž by věděli, čeho tím dosáhnou. Nalezli ovšem neobyčejnou hvězdu; však mnozí jiní hvězdáři ne-nalezli v úkazu tomto pranic nadpřirozeného. Jedině oni cítili s hůry, že jsou pohnuti až do vnitřností srdce. Vnitřní světlo čisté víry vedlo je bezpečněji, než světlo hvězdy. Proto samé není nám se diviti, že se onino

mudrcové bez otálení chudému děcku v jeslích koří. O, jak se stali skrovnými — tito velcí pánové zemští! Jak velice zničena jest moudrost jejich! Proto-li snad přišli jste, vy mudrcové z dalekých východních zemí, abyste se kořili dítěti, které se krmí jako ostatní a které jako ostatní pláče? Zdá se mi, že mi na to odpovídají: Jest v tom moudrost Boží, jížto se moudrost naše podrobuje. — O vy, mudrcové! museli jste se zajisté prvé sami dítkami státi, abyste poznali pravého Boha v děťátku Ježíši.

Kdož však i mně udělí tuto dětinou mysl, důvěry plnou? Kdož mi udělí tuto svatou prostotu mudrců? Daleko budiž ode mně bezbožná, neblahá moudrost Herodesova, a moudrost města Jerusalema. O nadutá moudrosti! bojím se tebe, nenávidím tebe, nechci tebe více poslouchati. Jediná má žádost jest, abych vyobrazoval(a) o sobě dětství Ježíšovo. Nerozumný svět říkejž k tomu, co chce; ať se nad tím třeba horší. Od nynějška miluji chudobu a poslušnost

Spasiteloyu; všeho ostatního se odříkám. Žádný ohled lidský, žádná bázeň před posměchem a křivými usudky falešných mudráků nezvrátí mne v předsevzetí mém.

Šťastné předsevzetí! Jak je ale v skutek uvedu? Ty, Pane, jenž jsi ve mně touhu zplodil, dej mi také odhodlanosti a vytrvalosti k vykonání. Jen světlo s hůry ať mně budoucně osvětluje! Ať mnou vládne jen takový rozum, kterýž se podrobuje vůli Boží. O Bože, Ty věčná pravdo, Ty čistý, nejvyšší rozume! budiž mým jediným světlem v temnostech tohoto života. Amen.

Modlitba církevní.

O Bože, kterýž jsi tohoto dne svého jednorozeného Syna pohanům, hvězdou vedeným, zjevil! Dejž nám, abychom, kteříž jsme v světle víry Tebe již poznali, skrze Tebe přivedeni byli tam, kde na Tvou slávu tváří v tvář patřiti můžeme, skrze téhož Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen

Na den nejsv. jména Ježíš a na neděle následující až k postu.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Ježíši, uslyš nás! Ježíši, vyšlyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože *)

Ježíši, Synu Boha živého,

Ježíši, oblesku Boha Otce,

Ježíši, blesku světla věčného,

Ježíši, králi slávy,

Ježíši, slunce spravedlnosti,

Ježíši, Synu Marie Panny,

Ježíši, vší lásky nejhodnější,

Ježíši, nejpodivnější,

Ježíši, Bože silný,

Ježíši, Otče budoucího věku,

Ježíši, Anděli veliké rady.

Ježíši, nejmnocnější,

Ježíši, nejtrpělivější,

*) Smiluj se nad námi!

Ježíši, nejposlušnější, *)
Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
Ježíši, milovníče čistoty,
Ježíši, milovníče našich duší,
Ježíši, Bože pokoje,
Ježíši, původe života,
Ježíši, příklade ctností,
Ježíši, horliteli duší,
Ježíši, Bože náš,
Ježíši, útočiště naše,
Ježíši, Otče chudých,
Ježíši, poklade věřících,
Ježíši, Pastýři dobrý,
Ježíši, světlo pravé,
Ježíši, moudrosti věčná,
Ježíši, dobroto neskonalá,
Ježíši, cesty naše a živote náš,
Ježíši, radosti andělů,
Ježíši, králi patriarchů,
Ježíši, mistře apoštolů,
Ježíši, učitelé evangelistů,
Ježíši, sílo mučenníků,
Ježíši, světlo vyznavačů,
Ježíši, čistoto pannen,
Ježíši, koruno všech svatých.

*) Smiluj se nad námi!

Milostiv nám buď, odpusť nám, Ježíši!
 Milostiv nám buď, uslyš nás, Ježíši!
 Ode všeho zlého, *)
 Od všelikého hříchu,
 Od hněvu Tvého,
 Od úkladů ďábelských,
 Od ducha smilného,
 Od věčné smrti,
 Od zanedbávání vnuknutí Tvých,
 Pro tajemství svatého vtělení Tvého,
 Pro narození Tvé,
 Pro mládí Tvé,
 Pro božský život Tvůj, .
 Pro práce Tvé,
 Pro smrtelnou úzkost Tvou a umu-
 čení Tvé,
 Pro kříž Tvůj a opuštěnost Tvou,
 Pro bolesti Tvé,
 Pro smrt Tvou a pohřeb Tvůj,
 Pro z mrtvých vstání Tvé,
 Pro na nebe vstoupení Tvé,
 Pro radosti Tvé,
 Pro slávu Tvou,
 Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
 světa, odpusť nám Ježíši!

*) Vysvobod nás, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi, Ježíši!

Ježíši, uslyš nás!

Ježíši, vyslyš nás!

Otče náš atd.

Modlitba církevní.

Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého Spasitelem pokolení lidského učiniti a Ježíšem nazvati ráčil, uděl nám milosti své, abychom nejsvětější jméno Ježíš pokorně ctili na zemi a Ježíše jednou patřili na nebi. Bože, jenž jsi nejslavnější jméno Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista všem věřícím nejlíbeznějším, zlým ale duchům nejhrůznějším učiniti ráčil, uděl milostivě, aby všickni, jež toto přesvaté jméno pobožně ctí, útěchy a pomoci nabývali a jednou věčného blahoslavenství účastni se stali. Pro téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Vzývání nejsv. jména Ježíš.

(Dle sv. Bernarda.)

O dobrý Ježíši, o nejmírnější Ježíši, o nejsladší Ježíši, o Ježíši plný lásky a smilování, smiluj se nad námi! Pro drahou za nás vylitou krev svou shlédni milostivě na nás, jenž v pokore přesvaté Tvé jméno vzýváme. Spasiž a ode všeho zlého vysvobod nás. Nepřipust, aby hříchy nás zhubily, nakloň nás ku pokání a ku polepšení života. Obmej nás od nepravostí našich a v hodině smrti a soudu přijmi nás na milost. Připočti nás k vyvoleným, abychom oslavovali jméno Tvé na věky věkův. Amen.

Smiluj se nade všemi věrnými zemřelými, kteří až dosud v očistci na vykoupení své čekají.

Ů. Odpočinutí věčné dej jim, Pane:

R. A světlo věčné ať jim svítí.

Ů. Odpočiňte v pokoji.

R. Amen.

Pobožnosti v čas postní.**Na popeleční středu.****Modlitba církevní.**

O Bože! kdo před Tebou se pokoruje, nalezá milost, a kdo pokání činí, krotí hněv Tvůj. Vyslyš naše volání a bohaté požehnání milosti vlij na služebníky své, kteří nyní popelem posypati dají hlav svých. Naplň je duchem skroušenosti a pokání; uděl jim, oč rozumně žádají; upevni v nich, co obdrželi a zachovej, co přijali, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Všemohoucí, věčný Bože! Tys ráčil Ninivetským, v smutečním rouše a popeli pokání činícím, odpuštění hříchů milostivě uděliti; uděl i nám, abychom jako oni pokání činili, a odpuštění hříchů svých dosáhli, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

O Bože! posilni věřících svých, aby svatý půst hodně počali a k spasení svému skončili, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba a rozjímání v postě.

Všemohoucí, věčný Bože! pokorně k Tobě vzhlížejíce slavíme nyní čtyřicetidenní půst k spasitelnému upamatování a následování onoho postu, jímž se nám příkladem stal Pán a Spasitel náš. Uděl mi, o milosrdný Pane, milost svou, abych toto církevní přikázání dle ducha Ježíšova a dle úmyslu církve svaté poznal(a) a náležitě plnil(a). — Božský Syn Tvůj takto nás učil: „Ne to, co do úst vchází, poškvřňuje člověka, ale co z úst vychází a tudíž ze srdce zlého pochází.“ Dle předpisu svaté církve Tvé zdržujeme se od jistých pokrmů, nikoli pro strach, že by nás požívání jich snad poškvřnilo; nikoli pro důměnku, jako bychom postem svým Tobě, o Bože! nějakou službu proukazovali, aneb tímto zevnitřním prostředkem nedostatek vnitřních ctností nahražovali. Jiný zajisté světější účel má při tom Tvá, Duchem Tvým vedená církev!

Nikoli potřebný nýbrž zbytečný

toliko pokrm máme tělu odjímati. Zvláštní zkušenosti máme se učit, jak málo přirozenost lidská, aby obstála, potřebuje, a z druhé strany, jak nenasycená jest žádostivost těla v přání svém. Zdržováním tímto máme se cvičiti v odřikání se zapovězených, hříšných věcí. Mrtvením těla má duch posilňován a na křídlech pobožnosti, modlitby a rozjímání tím volněji býti povznášen, čím méně ho břímě těla k zemi poutá.

Nyní jsou dnové spasení, dnové pokání, modlitby a křesťanské dobročinnosti. K tomuto vznešenému cíli chci postního času použítí. Chci se odřeci roztržitosti, kteréž jsem se posud velmi rád(a) oddával(a); chci jíti do sebe a zpytovatí svědomí své, abych hříchů a provinění svých poznal(a), litoval(a) a milostí Tvou se polepšil(a). Chci smysly své krotiti a s bedlivostí i přísností k tomu pracovati, aby ve mně nad tělem panoval duch. Co tělu odejmu, to mi poskytni příležitost, abych se štědrým(ou) prokázal(a) potřebnému

blíznímu svému. Tomuto předsevzetí uděliž o Bože! vůli a vykonání.

Božský Spasiteli! tento svatý čas postní určen jest zvláště k tomu, abych vděčně rozjímal(a) o Tvém svatém utrpení a o smrti Tvé. O nepoškvrněný beránku Boží, jenž hříchy celého světa snímáš! jakž Tě mám v těchto svatých dnech uctíti, jak Tobě děkovati za Tvou věčnou, vše oblažující lásku! jak Tebe dosti věrně následovati v hrdinské trpělivosti, v poslušnosti, v synovském odevzdání se Bohu, v Tvé nejprívětivější lásce i ke všem nepřátelům, mučitelům a vrahům Tvým? O ty shovívavosti božská v podobě lidské! naplniž mne zcela duchem svým, abych nejsvětější Tvé utrpení a smrt Tvou sobě dobře představoval(a). Osvět mne, o smířiteli nás všech s Bohem! abych o-voce Tvé smrti, cenu Tvé prolité krve, hojnost Tvé lásky dobře poznal(a), Tebe miloval(a) a samého(ou) sebe Tobě obětoval(a), jakž jsi i Ty sebe za mne hříšného(ou), za mne ztrac-

ného(ou) obětoval, abych odpuštění, milosti a života věčného dosáhl(a).

Pane, Ty všechno víš; Ty také víš, že Tebe miluji, znáš však také slabost mou. O Ty sílo mdlých! ukaž se i ve mně mocným, aby se mi tyto svatí dnové nezapomenutelnými, jich pak spasitelné účinky ve mně viditelnými se staly. Dej, abych měl(a) podílu na svatém umučení Tvém, a smrti Tvé; dej, abych hříchu umřel(a), jakož jsi i Ty umřel k vyhlazení hříchu, abych účasten(a) byl(a) Tvého svatého z mrtvých vstání a blaženosti Tvé v slávě nebeské. Amen.

Na květnou neděli.

Církevní modlitby při svěcení
ratolestí.

Prosíme Tebe, o Pane, požehnej tyto palmy a ratolesti a dej, aby lid Tvůj nábožné obřady, kteréž k uctění Tvému dnes zevnitřně koná, též v duchu a s takovou nábožností vykonal, aby nad nepřítelem zvítězit a

lásku svou milosrdnými skutky dokazovati mohl, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Bože! kterýž jsi k vykoupení našemu na svět poslal Syna svého a Pána našeho Ježíše Krista, aby se k nám snížil a nás k Tobě zpět přivedl; jemuž také přicházejícímu, aby písmo naplnil, do Jerusalema, zástupové věřícího lidu roucha a ratolesti palmové v horlivé pobožnosti na cestu metali: Tebe prosíme, popřej nám, bychom jemu v světle víry cestu připravovali: a každý kámen urážky odstranili, aby láska naše před Tebou v úrodných ratolestech vykvétala a my hodnými se stali, následovati jeho, jenž s Tebou a Duchem svatým tentýž Bůh kraluje na věky věkův.

Všemohoucí, věčný Bože! na rozkaz Tvůj táhl lid vstříc Pánu našemu Ježíši Kristu, když na oslici vjezd do Jerusalema slavil; na rozkaz Tvůj metali mu na cestu roucha a ratolesti; na rozkaz Tvůj prozpěvovaly dítky Hosanna k chvále jeho. Prosíme Tebe, dej, bychom prostotu jejich následo-

vali a zásluhu jejich sobě přivlastnili, skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na zelený čtvrtek.

Upamatování na ustanovení
nejsv. svátosti oltářní.

Ježíši Kriste, Pane a spasiteli můj, kterýž jsi až do konce miloval ty, kteří v Tebe věřili! Církev svatá slaví dnes onen svatý večer, v kterém jsi tajemství nevýslovné lásky i smírující smrti své, totiž zázračnou večeří vykoupení našeho ustanovil, a nám všem věčnou památku milosti své a jistý závdavek života věčného zanechal.

Vzals chleb do svatých, ctihodných rukou svých, pohlédl k nebi a dobrořečiv Otcí nebeskému, požehnal chleb, a lámals jej řka: „Vezměte a jezte; totoť jest tělo mé.“ Též vzav kalich do svatých, ctihodných rukou svých dobrořečil, požehnal ho a podávaje jej učedníkům svým řekl: „Vezměte a píte z toho všickni, neb

to jest krev má nového zákona, která za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. To čiňte na mou památku.“

To tedy jest ta slavná večeře Vykupitelova, ta veliká památka vznesené smrti, v kteréž celé člověčenstvo spasení své nalézá. Totoť jsou ty slavné hody lásky, kdežto všickni před Pánem klečíce vyznáváme, že v jeho přítomnost věříme a v něm a jedině skrze něho odpuštění, milost a život věčný vyhledáváme. Totoť jest ten stůl Páně, u něhož my všechny ty, kteříž s námi na chlebě nebeském účastenství bérou, za bratry své považujeme a milujeme.

Čest a sláva budiž Tobě, jenž jsi dnešního dne nejsvětější svátost ustanovil, k ní tak milostivě nás pozval. Klaním se Tobě, ctím a chválím Tebe, a pevně věřím, že zde opravdu co Bůh a člověk přítomen jsi! O neviditelný, zázračně přítomný Bože! buď se mnou a sám mne ved' po cestě spasení! Dej mi Ducha svého, abych srdce své dobře zkoušel(a),

kdykoliv přicházím, bych z toho chleba jedl(a). Jako jsi dnešního dne učeníkům svým nohy myl: tak umyj a očisť mně ode všech poškvrn hříchů, abych v svatém přijímání památku Tvého umučení a smrti Tvé důstojně slavil(a) a jím byl(a) posvěcen(a) k následování svatého života Tvého a k odměně, již jsi všem věrným učeníkům svým slibil a uložil u Tvého a našeho Boha, u Tvého a našeho Otce v nebesích! Amen.

Na velký pátek.

Vzývání Ježíše Krista.

Pane Bože a Spasiteli můj! Svatý, nade všechny dny budiž mně svatý tento den památky Tvého nevyslovitelného utrpení a tajemné Tvé smrti za bídné, hříšné pokolení lidské. Svatý Duch Tvůj rozněť v srdci mém nejvroucnější, nejsvětější lásku a věrnost k Tobě za Tvou milost a lásku nevýslovnou.

Tento den našeho vykoupení od hříchu a věčného zatracení, tento den

našeho spasení a naší opět dosažené blaženosti, kterak hrozným dnem byl pro Tebe, Ty Nejsvětější, Ty Nejnevinnější. U Tebe bylo spatřiti trápení nad trápení, zohavení nad zohavení, muka nad muka!

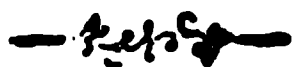
Klaním se Tobě, lásko všemohoucí, lásko nejčistší! I za mne na věky ztraceného(ou) hříšníka(ci) snášel jsi dobrovolně všecka tato muka; z ran Tvých prýštilo se vykoupení a spasení mé na věky. Nic, o lásko věčná, nemá mne více odloučiti od Tebe. Klaním se Tobě, tiše trpící beránku! kterýž jsi se k smrti vésti dal, neotevřev úst svých. Tebe chci následovati a Bohu oddán(a) obtíže a trápení života tohoto trpělivě snášeti.

Vzývám Tebe, nejposlušnější Synu nebeského Otce, poslušný až k smrti, ach, k jaké smrti! k nejohavnější, nejukrutnější a nejbolestnější smrti, k smrti kříže!

Za Tvou poslušnost klaním se nyní a nade všecko Tobě, povýšený Synu Boží, v jehož jméně každé koleno kleká a v jehož jméně jedině jest

spasení, jedině život, jedině blahoslavenství.

O ty zaslíbení Otcovo, ty radosti nebes, ty slávo vši země! Ty mé útočiště ve všelikém trápení, má naděje v smrti, mé spasení na věčnosti. Chci, o dejž vůli mé sílu a vytrvalost, chci od nynějška hřích, kterýž Tebe na kříž přivedl, jakožto to největší zlé nenáviděti! Chci hříchu umříti, proto že jsi i Ty za hřích umřel, chci Tebe až do smrti poslušen(a) býti, jako jsi i Ty svého nebeského Otce poslušen byl až k smrti kříže! Požehnej, o ukřižovaný Spasiteli, předsevzetí mému a uděl mně milot, abych dnešní svatý den úmrtí Tvého důstojně slavil(a) a ovoce hořkého umučení Tvého a smrti Tvé účastným(on) se stal(a).



Pobožnost křížové cesty.

Příprava.

Rozjímejmež o umučení a smrti Páně a následujmež spasitelnou radu velikého apoštola řkoucího: „Zvěstujte smrt Páně!“ — Kdo smrt Vykupitele svého opravdu a hluboce k srdci sobě vezme, pocítí v sobě mocné účinky lásky Boží, lítosti a důvěry. Stane se účastným požehnání církve svaté, kteráž pobožnosti této hojně odpustky propůjčuje. Může se tím nábožný křesťan spolu státi potěшитelem trpících duší a i těm zásluh Ježíše Krista svou přimluvou přivlastniti. Nastupmež tedy s pomocí Ducha Božího a v průvodu svatých jeho křížovou cestu Vykupitele našeho, lí-

buďme vděčně krvavě šlápěje jeho a
těšme a posilujme se zásluhami u-
mučení a smrti jeho. Amen.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože! bez jehož
pomoci a řízení i nejmenší dobré
nám vykonati nelze, nauč nás v u-
mučení milovaného Syna Tvého pra-
men spasení našeho poznávati a hle-
dati. Vzbud' nás k rozjímání o hoř-
kém umučení a smrti jeho a uděl tak
rozmnožení milosti Tvé, polepšení
srdcí našich, účastenství v odpustcích,
útěchu zemřelým a nám všem život
věčný. Amen.

I. Zastavení.

Pilát Ježíše k smrti odsuzuje.

Ů. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši
Kriste a dobrořečíme Tobě.

R. Neboť skrze svatý kříž svůj
svět jsi vykoupil.

Rozjímání.

Kristus trpí za naše nelaskavé a
hříšné úsudky, jimiž nejmondřejší ří-

174 Pobožnost křížové cesty.

zení Boží začasťe tupíme, aneb nevinného bližního odsuzujeme. Ježíš ale stává se Vykupitelem naším, bera sám na sebe věčný ortel smrti, kterýž jsme zasloužili my; Kristus nepřišel, aby soudil, nýbrž aby žehnal a spasil. Pán Bůh račiž nás osvítiti, bychom s díkůčiněním po čas života z toho se těšili.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože! Tys nás od věčného zatracení nespravedlivým ortelem vysvobodil, který nad Tvým nevinným Synem vynešen byl; nauč nás, bychom ústy i srdcem za to byli vděčni a uděl, bychom sobě novými hříchy nezpůsobili druhý soud, nýbrž někdy mezi Tvými vyvolenými na pravici Ježíšově nalezeni byli. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný Ježíši Kriste!

R. Smiluj se nade mnou!

II. Zastavení.

Ježíš kříž na sebe béře.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Kříž jest znamením našich křížů a hříchů, jest znamením našeho zaslouženého trestu; jest také znamením hořkého umučení a smrti Vykupitele našeho. Ježíš na sebe béře kříž a s ním spolu všechny naše hříchy a zasloužené tresty. „Pro nepravosti naše jest zraněn a pro hříchy naše potřín; zbloudili jsme všickni jako ovce; každý uchýlil se na cestu svou a Bůh vložil všechny naše nepravosti na něho.“ (Isai. 53).

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože! dej, ať Tvému křížem obtíženému Synu bez přestání vděční jsme a v svém trápení dobrovolně jej následujeme, aby nás ovoce umučení jeho zde přede

vším zlým zachránilo a někdy do věčné radosti uvedlo. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

III. Zastavení.

Ježíš pod křížem klesá.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Toto nové utrpení snáší Ježíš Kristus za naše odpadnutí od Boha! Jako Ježíš Kristus, křížem jsa obtížen, k zemi sklesl, tak i člověk hříchem byl obtížen, od Boha odpadl a do prachu tohoto smrtelného života upadl. Vykupitel ale směřuje velikým utrpením tímto uražené Božství! Pevně věř v pravdu tuto a pevně věř ve veliké tajemství to, že jsi tím opět na milost byl(a) přijat(a).

Modlitba.

Bože slitování! odvrát tvář svou od hříchů našich a pohlédni na svého, za nás trpícího Syna. Ušetři nás a

dej, aby nás utrpení jednorozeného Syna Tvého od spáchaných hříchů očistilo a před budoucími hříchy ochránilo. Skrze téhož Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

IV. Zastavení

Ježíš se setká s milou matkou svou.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Maria čistá, nepoškvrněná jest nám příkladem, čím býti má a může člověk ten, ježž Kristus vykoupil a posvětil. V Kristu setkává se smířený Bůh s člověkem, jako se potkal Kristus s matkou plačící. A člověk smí se důvěrně k Bohu svému přiblížiti, jako se přiblížila Maria k svému trpícímu Synu. Kéž by i v nás, jako v Marii, utrpení Ježíšovo mocně účinkovalo!

Modlitba.

O Bože! kterýž jsi nám tak rozmanitých prostředků k vykoupení na-

šemu připravil, dej, abychom velikým snižením Syna Tvého, jenž hříšníkům tak milostivě vstříc přichází, s Tebou byli smířeni a přimluvou panenské matky jeho v smíření tomto až do konce vytrvali. Skrze téhož Pána a Spasitele Ježíše Krista. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

V. Zastavení.

Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši kříž nésti.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Umučení Ježíšovo jest živým pramenem našeho očištění od hříchů, jest semenem naší budoucí blaženosti. Musíme však spolu trpěti, chceme-li spolu býti oslaveni. „Kdo chce býti učedníkem Kristovým, zapřiž sebe sám, vezmiž kříž svůj na se a následuj ho.“ Láska Boží i nás s Šimonem pod kříž Ježíšův bere.

Modlitba.

O Bože, jehož nevyvažitelná láska jen dobrých darů uděluje, dej, abychom, i když nás káráš, tuto lásku Tvou vděčně poznávali a popřej, bychom, podrobující se božské vůli Tvé, milosti Tvé dosáhli a dosaženým slitováním opět občerstvení byli. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

VI. Zastavení.

Veronika podává Ježíšovi roucho.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Každý skutek, jež láska a dobrá vůle koná, jest Bohu příjemný. Nakrm lačných, napoj žíznivých, dej chudým, občerství nemocných, buď tichým(ou) k hněvivým, naprav bloudících, a v den soudu uslyšíš slovo: „Cokoliv nejmenšímu jsi učinil(a),

mně jsi učinil(a).“ To učiň pro Boha a pro Krista, pak Kristův obraz mítí budeš v srdci svém.

Modlitba.

Všemohoucí, nejvyšš dobrotivý Bože, jenž jsi nás zázračně k obrazu svému stvořil a hříchem porušené opět Synu svému podobné učiniti žádáš: dej, abychom tuto tajemnou milost poznali, starého člověka v sobě umrtvili a dle obrazu Ježíšova obnoveni byli. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

VII. Zastavení.

Ježíš po druhé pod křížem klesá.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Trpce a dlouho musel nevinný beránek trpěti. My však jsme těžce a nesčíslněkrátě zhřešili. Spočítej, o hříšníče, možnoli tobě, množství ne-

pravostí a přestupků svých! Spočti však, možno-li, a odvaž spolu váhu smilování Božího! Nelze tobě ono, tím méně toto. Hojnost božského smilování dalece převyšuje množství a tíži hříchův našich.

Modlitba.

O Bože! jenž utrpením Syna svého zarmoucených a obtížených občerstvuješ, a oblažuješ! uděl nám vroucí lásku k Vykupiteli našemu, ať jsme vždy více břemena hříchů svých sproštěni, k vykonávání dobrých skutků, posilňování, před novou nevěrností zachráněni a někdy odpočinutí věčného účastni. Za to Tebe prosíme skrze téhož Vykupitele našeho, Ježíše Krista. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

✠ Ukřižovaný atd.

VIII. Zastavení.

Dcery Jerúsalemské plačí nad Ježíšem.

✠. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Netrpí s Ježíšem, kdo pouze bolestí jeho oplakává, nýbrž ten s ním trpí, kdo kříž svůj odhodlaně a z lásky k Ježíši snáší a sobě váží. Blahoslaveni jsou však hříšníci, kteříž s Magdalenou a s Petrem vlatní hříchy své oplakávají. Umučení Kristovo učí nás znáti strašlivou kletbu, již hřích s sebou přináší. „Neplačte nad mnou, ale plačte sami nad sebou a nad hříchy svými.“ (Netrpěť Ježíš za své, ale za naše hříchy.) „Děje-li se to na dřevě zeleném, i co pak bude na suchém?“ Musí-li nejspravedlivější takové zkoušení přetrpěti, což teprve hříšníka očekává?

Modlitba.

O Bože! bez jehož slitování bychom všickni břemenu hříchů svých podlehli! uděl nám, ať se v utrpení Syna Tvého pevně důvěřujem, bychom v bolesti upřímné lítosti nad svými hříchy spolu z vykoupení svého se těšili a k svatému, dobročinému

životu se povbuzovali. Skrze téhož Pána našeho, Ježíše Krista. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

IX. Zastavení.

Ježíš po třetí pod křížem klesá.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Nezapomínej, o křesťane! za jakou cenu, jakými bolestmi a úzkostmi Ježíš duši tvou vykoupil. Můžeš-li oceniti lásku, kteráž se ani nejbolestnější smrti neleká, by tobě život věčný sdělila? Můžeš-li jemu odepríti lásky své, o niž kleče, třesa se, těžce jsa raněn a i krátce před smrtí tebe prosí? Ach nikoliv! zajisté ty svého Vysvoboditele a Spasitele miluješ, sic jsi jen sám(a) proti sobě.

Modlitba.

O Bože! hrozní jsou soudové Tvoji, kteříž raní i toho, na němž své nej-

větší zalíbení máš! Ale také nevýslovně veliká a vznešená jest láska Tvá, jenž nešetřila vlastního Syna, aby nás vykoupila. Uděl nám nezměnitelnou lásku k Tobě, aby v nás neblahá rozkoš světská byla zaňlazená a božská láska Ducha Tvého nás vždy a ve všem spravovala. Za to Tebe prosíme skrze téhož Pána Ježíše Krista. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd

X. Zastavení.

Ježíš ze šatů svých svlečen.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Poznej v tomto tajemství utrpení Ježíšova, jak Vykupitel na svém vlastním těle za skutky těla našeho trpí. Jako Ježíš z roucha svého byl svlečen, mámeť i my ze sebe svléci starého člověka a bez pochlebenství, s otevřeným srdcem věřící a doufající

před Bohem se okázati. Pak zajisté dá se nám skrze utrpení Páně nový oděv, roucho svatební.

Modlitba.

Nejdobrotivější, nejmilosrdnější Bože, kterýž dítkám svým jen to odnímáš, co jim škodné jest, a jen proto odnímáš, bys jim větších a lepších darů udělil, sprost nás vsí hříšné příchynosti k věcem tohoto světa a obleč duše naše v roucho spravedlnosti. Uděl srdci lásky k Tobě, dobré vůli propůjč sílu a vytrvalost, a rozumu dej pravého poznání. To vše nám uděl skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Otče náš. Zdravas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

XI. Zastavení.

Ježíž na kříž přibit.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Nepochopitelná jest surovost a ukrutnost žoldnéřů nad útlým, mírným beránkem a nelidské s ním nakládání až ke kamenému srdci doráží. A zajisté jen naši hříchové mužčili a ukřižovali Ježíše. Naším odpadnutím od Boha, naší převrácenou náklonností a naším podvodem ďábelským spustošil se v nás obraz Boží. Aby tudíž obraz tento opět obnovil, jest Vykupitel náš množstvím ran tak zohaven, že v něm lidskou podobu sotva znáti.

Modlitba.

O Bože! velice zahanbeni, uznáváme vinu svou, kterouž vlastní Syn Tvůj hroznými muky na kříži shladiti mohl. Dej. ať dobrovolné pokorení srdcí nás milosti Tvé hodnými učiní, aby předrahá cena této milosti Tvé k věčné blaženosti nás vedla. To nám popřáti račiž skrze bolestné rány Spasitele našeho, kteréhož i na

kříži jakožto svého pravého Boha vzýváme a velebíme. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

XII. Zastavení.

Ježíš jest na kříži povýšen a umírá.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Nyní se vyzdvihuje kříž, na němž visí Ježíš, život náš! Tím se nebe se zemí spojuje. Přibité, rozpjaté ruce Vykupitelovy žehnají celý svět. Andělé a lidé mají pohlížeti na veliký zázrak tento, jak Bůh smířen, hřích zahlazen a peklu moc odňata jest. Raduj se, hříšníče! Aj Ježíš za tebe prosí; Ježíš dokonává vykoupení. Ukřižovaný Syn a věčný Otec, smířené člověčenstvo a svaté božství opět jsou spojeni. Poslední vzdechnutí Ježíšovo dává světu opět život věčný.

Modlitba.

Věčný, milosrdný Bože! kterýž jsi svého jednorozeného Syna po strašlivých mukách opět do svého otcovského lůna přijal! Dej, ať s ním i my jsme Tobě obětováni, a po skončení tohoto bídného života, v němž pevně se důvěřujeme, že jsme s Tebou smířeni, přijmi nás do slávy Syna svého, jehož co svého Pána a Boha věčně vzýváme a velebíme.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

XIII. Zastavení.

Tělo Ježíšovo na klíně bolestné matky.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Ježíš stal se docela naším, a s ním jest naše vše, což jest jeho. Otec jeho jest Otcem naším, Bůh jeho jest Bohem naším, matka jeho jest matkou naší, nebe jeho jest nebem naším,

sláva jeho jest slávou naší, tělo a krev jeho jest pokrmem a nápojem naším. Pohnutlivý pohled! tělo Ježíšovo Marii na klíně! Jak se každé s Bohem přestálé trápení skončí. Buď silným srdce mé! trp a čekej až tě blažený konec přivede k Ježíši a k Marii!

Modlitba.

Bože, milosrdný Otče! Tys nám dal nevýslovné toužení po království milovaného Syna Tvého. Popřej nám skrze svátost těla a krve jeho a skrze přímlovu nejblahoslavenější Marie Panny, bychom se důvěrně z utrpení a smrti Vykupitele svého těšili, až na nás zjevena bude sláva jeho, v kteréž jemu věčně se klaněti a věčně ho velebiti budeme. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

XIV. Zastavení.

Tělo Ježíšovo klade se do hrobu.

Ů. Klaníme se Tobě atd.

Rozjímání.

Hrobem Kristovým budiž srdce tvé. Budiž srdce to novým hrobem, v němž žádný mrtvý posud nebyl pochován. Nedej v srdci svém místa jiné lásce, leč lásce k tomu, jenž jest tvé nejvyšší dobré. Budiž tedy srdce ozdobeno nevinností, čistotou, nejskvělejšími skutky lásky. Základním kamenem budiž bedlivost a modlitba a pečetí ochrannou každodenní kříž. Pak každým přijímáním nejsvětější svátosti Spasitele svého v srdci hodně pochováš a při vzkříšení dle jeho obrazu blahoslaveně procítneš.

Modlitba.

O Bože, Ty jediná touho věřících! důstojný příbytek Synu svému, jemuž se klaníme, v srdcích našich připrav, aby požívání těla a krve jeho milost Tvou v nás rozmnožovalo, na zemi nás posvěcovalo a v nebi patřením na Tebe věčně nás oblažovalo. Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria.

Ů. Ukřižovaný atd.

Z á v ě r e k.

Nyní, o duše křesťanská! opět jsi se Spasiteli svému odevzdala. Řci ještě se srdcem vroucím a věrným: „Pane! jsem zcela tvá, Ty zcela můj!“ Nedej se opět věcmi tohoto světa upoutati. Spasitel tvůj umřel pro tebe, žij nyní vděčně pro něho. Nespust se více Vysvoboditele svého. Neníť jiné oběti vykoupení tvého kromě oběti Ježíše Krista. Zachovej pečlivě vzácný poklad tento, kterýž tobě buď posilou v živobytí, útěchou v smrti a blažeností na onom světě.

M o d l i t b a.

Dej nám, o milosrdný Pane! ať utrpení Vykupitele svého ve vděčné památce máme, a pro jeho veliká muka rozkoší tohoto světa se vystřiháme; dej, ať kříž svůj ochotně snášíme, ve všelikém posvěcení prospíváme, až pak co údové království nebeského Tobě neustálou chválu vzdávati a Tobě věčně se klaněti budeme, v Kristu Ježíši, Pánu našem. Amen

Děkuvzdávání za utrpení Ježíše Krista.

U svatého hrobu.

Od bl. Tomáše Kempenského.

Věčný dík a chvála budiž, Tobě, nejčistší mezi syny lidskými! Jak drahý(á) musím Tobě býti, žes pro mne vydal to nejdražší, žes pro mne samého sebe vydal! Každá rána Tvá jest důkazem Tvé vroucí lásky ke mně; protož každá z nich budiž mi hluboko do srdce vryta.

Aj! kříž Tvůj pro mne stal se stromem života, slávy a spasení, aj! jaká útěcha se z něho prýští do raněného, trpícího srdce lidského! Pod křížem chci státi, kde Maria a Jan stáli, a patřiti a rozvažovati chci v nábožném zármutku, co jsi Ty, Bože a Spasiteli můj! za mne vytrpěl.

Tvář Tvá jindy tak krásná a nyní tak jest zohavena, že ji poznati nelze! Bývalať tvář ta rozkoší andělů, bylať na hoře Tábor oslavena a skvěla se tu nad slunce jasněji, nyní pak zmi-

zela všechna barva a krása a to se stalo tak jen proto, abych na Tvou božskou tvář věčně mohl(a) patřit.

Všech věcí, ba i vlastního roucha svého byl jsi zbaven, Ježíši můj! abych i já srdce své od vší nepořádné lásky a náklonosti k statkům pozemským zbavil(a) a tak zcela Tebe následoval(a) a jednou rouchem slávy věčné byl(a) ozdoben(a).

Byls posmíván a tupen, abys mne bídného(ou) opět k slávě přivedl; byls obžalován, abych v Tobě prostředníka našel(a); byls odsouzen, abys mne z věčného zatracení vytrhl; byls svázán, abys vazby hříchů mých rozvázal; byls bičován, abych se zlořečenými mučen nebyl(a).

Koruna Tvá byla trním propletána, aby se někdy nevadnoucí koruna skvěla na hlavě mé, budu-li zde trnovou korunu trápení jako Ty, trpělivě snášeti.

Vedli Tebe z Jerusalema, by Tě křižovali; tím měl(a) jsem býti nazpět přiveden(a) do nebeského Jerusalema, bych se tam věčně radoval(a).

Tys nesl kříž svůj, abych sám(a) sebe zapřel(a), kříž svůj snášel(a), a Tebe následoval(a). Přibili Tebe na kříž, aby byl svět mně a já světu ukřižován(a). Tělo Tvé bylo vysoko nad zemí povýšeno, aby se srdce mé k nebesům povznášelo. V nejhořčí úzkosti smrti cítil jsi se i od svého Otce býti opuštěným, abych já ve všech záležitostech, zvláště pak v hodinu smrti v Tobě zkušného, milosrdného a nejvyššího kněze měl(a). Srdce Tvé rozplývalo se útrpností nad matkou a věrným učenníkem Janem. Tys prosil za své vrahy, abych nepřátelům a škůdcům svým od srdce odpouštěl(a), a všecken soud Tobě ponechal(a). Tys dílo vykoupení našeho dokonat, abys i mně odpuštění, milost a život věčný vydobyl. Tys dal sobě srdce probodnouti, aby krev z něho mne od věčného zahynutí vysvobodila, a voda, kteráž vytekla, aby mne očistila ode všech hříchů. Sklonils hlavu svou, o Slitovniče! skloň ji také ke mně na důkaz lásky své. Srdce mé putujž vzhůru k Tobě, na důkaz mé vděčné.

mé nejvroucnější lásky k Tobě. Bez Tebe nelze mi žítí; s Tebou umřítí jest mi zyskem. U Tvého svatého hrobu chci i já starého člověka a všecku lásku k hříchu a všecko zalíbení v zlém v sobě umrtviti a pochovati. Tobě chci, o posilň slabou vůli mou posvěcující milostí Tvou, v srdci mém příbytek připravití, aby skrze Tebe nový člověk ve mně vzbuzen byl, bych s Tebou z mrtvých vstal(a) a v novém životě vstříc kráčel(a) blažené věčnosti. Amen.

(K tomu modli se pětkrát „Otče náš,“ a pětkrát „Zdrávas Maria“ jakož i apoštolské vyznání víry „Věřím v Boha“.)

Na bílou sobotu.

**O vzkříšení Pána našeho
Ježíše Krista.**

Modlitba svatého Augustina.

O Ježíši, můj milostivý, neskončeně dobrotivý Pane, Tys se snížil, zemřev za hříchy naše a vstal jsi z mrtvých, abys nás ospravedlnil. Prosím Tebe,

skrze vítězné z mrtvých vstání Tvé, probud mne z hrobu všech mých hříchů a provinění; podej mně bídnému(é) milostivé ruky své; dej abych k Tobě přistoupil(a) a skrze Tebe, živý chlebe nebeský! občerstven(a) jsa na křídlech svaté touhy povznešen(a) byl(a) z tohoto slzavého údolí k Tvé nebeské říši.

O kdy Tebe spatřím v říši živých; neboť na této zemi smrtelníků nelze pozemskému oku mému Tebe spatřiti. Dokud se v těle tomto zdržujeme, jsme daleko vzdáleni od Tebe, Pane! Nemáme zde stálého místa, ale hledáme místa budoucího, kteréž jest v nebesích. Blahoslaveni ti, jichž jedinou nadějí jsi Ty, o Pane; blahoslaveni, kteří, ač ještě v křehkém těle uzavřeni, aspoň část sládkosti Tvé mohou zakusiti.

O, prosím Tebe skrze spasitelné rány Tvé, jež jsi na kříži za naše vysvobození přijmouti ráčil a z nichž se prýštila ona předrahá krev, kteráž jest cenou vykoupení našeho; poraň hříšnou duši mou, za kterou jsi z čisté lásky umřel, poraň ji svou mocnou

vroucí láskou, aby Tobě říci mohla duše má: „Jsem z lásky k Tobě raněna, aby z této požehnané rány ve dne i v noci bohatě slzy se prýštěly a to pro touhu po spatření slavné tváře Tvé. Nechej v tomto životě pozemském útěchy nalézt, až budu hoden(a) milosti, Tebe, o lásko má, Tebe, o Bože a Pane můj! Tě spasení mé a živote můj! v slávě na pravici Otcově spatřiti a s těmi, jež jsi sobě vyvolil, velebnosti Tvé v pokore se klaněti. Pak chci pln(a) nevýslovné, věčné blaženosti nebeské se všemi Tebe milujícími zvolati: „Chvalte se mnou slitování Páně! Vidím, mám a požívám předmět touhy mé, naděje mé a snažení mého. Spojen(a) jsem s tím, v něhož jsem na zemi věřil(a), ježž jsem miloval(a). Chválím, velebím a vzývám Boha mého, jenž živ jest a králuje na věky věkův.“ Amen.

(Modli se pětkrát „Otče náš a Zdravas Maria“, jakož i apoštolské vyznání víry k uctění slavného Ježíšova z mrtvých vstání; na konci každého Otče-

naše rei: „Kristus vstal z mrtvých! Alleluja!“)

O svátcích velikonočních.

.Kristus vstal z mrtvých! zvítězil lev z pokolení Judova. Nyní potřena jest hlava starému hadu. Díky za to Nejvyššímu, kterýž nám vítězství dal. Smrti, kde jest nyní osten tvůj? Peklo, kde jest vítězství tvé? Kristus smrti odňal moc a nepomíjející život přivedl na světlo. Vzkříšený Pane! dárče nesmrtelnosti! oslaviteli člověčenstva! byl jsi mrtev a nyní živ jsi na věky věkův, chovaje klíče smrti i pekla. Nedopustil toho Bůh, aby Tvého cti-hodného člověčenství porušení se dotklo, nýbrž udělil jemu slavné z mrtvých vstání. Alleluja! Odřeknu-li se nyní bídného dědictví Adamova, to jest hříchu, a uvěřím-li pevně v Tebe, vzkříšení a živote: jsem tím jist(a), že se stanu nesmrtelným(ou) skrze Tebe, Ježíši Kriste. Alleluja Tvé z mrtvých vstání, o všemohoucí křísiteli mrtvých! jest pečetí též mého z mrtvých vstání:

neboť Ty sám vyslovil jsi slovo života: „Jsem vzkříšení i život; kdo věří ve mne, byť pak také umřel, živ bude. A každý, kdož jest živ a věří ve mně, neumře na věky.“ Alleluja!

O slavnosti na nebe vstoupení Páně.

Ježíši Kriste, lásko duše mé, radosti a spáso celého světa, všemohoucí vítězi a kníže života Ty, na pravici Boha Otce povýšený! Tobě se klaním! Duše má slaví den vítězného Tvého na nebe vstoupení, den Tvého vítězství nad všemi mocnostmi smrti a pekla! S největší láskou a milostí dokonal jsi vykoupení naše od hříchu a věčného zahynutí, a byls, abys za neposlušnost naší zádost učinil, až k smrti kříže poslušen! Tobě náleží sláva, čest a požehnání na zemi i na nebi! Zlomyslnost lidská pohřžila Tebe v potupu, smrt a hrob; spravedlnost Boží korunovala Tebe ctí a slávou. Jasný oblak s nebe přijal Tebe do lůna svého. Od země, kteráž prve krev Tvou pila, povznesl jsi se vzhůru

200 Pobožnosti o svátcích Páně.

k otci, a učedníci Tvoji padše k zemi, klaněli se Tobě.

Nebesa slavila příchod Tvůj a všickni řádové andělští v radostném prozpěvování volali: „Hodenť jest beránek, kterýž jest zabit, vzíti chválu a bohatství, čest, slávu a moc na věky věkův.“

Jak mám tuto slávu, toto vítězství, tuto vznešenost a důstojenství toto náležitě chváliti a velebiti? O, jakž se mám náležitě radovati, že jsi Ty, Prvorozený Otce věčného! naším bratrem, naším otcem, naším zástupcem v nebesích? O, jakž Tobě mám náležitě děkovati, že jsi šel, abys nám připravil místo v domě otcovském? Jakž Tobě mám náležitě děkovati, že opět přijdeš, abys nás k sobě vzal, abychom byli tam, kde Ty jsi, abychom tam byli, jedno s Tebou. jako Ty s Otcem jedno jsi?

K Tobě, věčný, nejvyšší knězi! povznášim srdce své. Duše má plesá nad Tebou, věčná, jediná hlavo pokolení lidského!

Oslavený Synu člověka! Ty nyní

co nejvyšší mocnář panuješ v nebesích, spolu skrze víru bydlíš v srdcích všech věřících a mocí své milosti, dobroty a lásky k sobě je táhneš. Ty, ježž bratrem nazývati smím, ty počátku a konci blaženosti mé! přitáhni i mne k sobě, abych jen na Tebe patřil(a) a Tebe následoval(a); aby sice život můj na zemi byl, jednání mé ale aby bylo v nebesích. Uděl, abych celou silou duše své jen toho hledal(a) a po tom toužil(a), co svrchu jest, kdež sedíš na pravici Otce svého a živ jsi a králuješ na věky. Amen.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, pevně věříme, že dnešního dne Jednorozený Tvůj, Pán a Spasitel náš, na nebesa vstoupil! Uděl nám, prosíme, milost tu, abychom i my již zde na zemi obcovali jako v nebesích a někdy tam blaženého příbytku nalézti mohli skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

O svátcích svatočdušních.

Ježíši Kriste, Synu Boha živého! Tys slíbil učenníkům svým, že jim Ducha svatého pošleš, kterýž by je učil všelike pravdě. A aj! dnešního dne splnils veliké slovo přislíbení svého!

Jednomyslně byli všickni učenníci Tvoji shromážděni, a milostivé oko Tvé, žehnajíc jim, shlíželo na ně. Volali k Tobě a volajíce byli vyslyšeni. Duch svatý, kterýž při svatém křtu Tvém na Tebe vstoupil, sstoupil také na ně v hučení větru a v skvělosti plamenů. A stali se z nich lidé noví; stali se z neučených rybařů osvěcenými učiteli světa, z bázlivých zapíratelů srdnatými zvěstovateli, ze mdlých lidí mocnými činiteli zázraků. Ve všech jazycích zvěštovali velikost a slávu Tvou, o Bože! zvěštovali odpuštění hříchů, milost k dobrému a život věčný skrze Tebe. Jich duchu, jich moudrosti nemohl žádný v ničemž odolati; co mluvili, vše bylo duchem a životem; co psali, bylo silou a

pravdou, která srdce tisícera pronikla a probudila, aby, dbajíce o své spasení, po Tobě se tázali, v Tebe věřili a skrze Ducha svatého v církev Tvou přijati byli. Amen.

Modlitba na den Bož ho Těla

Pane a Spasiteli Ježíši Kriste! shlédni milostivě na nás, kteří dnes památku oné tajemné noci slavíme, o které jsi s učenníky svými beránka velikonočního dle starého zákona naposledy jedl, a sám pak beránkem velikonočním nového zákona se stal. Velebíme tento zázrak lásky Tvé, která chleb v pravé tělo, a víno v pravou krev obrátila. Tím jsi své nebeské hody pro všechny připravil, a věčnou památku svého života, umučení svého a smrti své ustanovil. Vyznáváme dnes hlasitě a slavně víru svou v Tvou pravou, skutečnou přítomnost v této nejsvětější svátosti, a přinášíme Tobě veřejně oběť klanění a velebení. Radujeme se velice z vítězství, jehož nebeské světlo evangelium Tvého nad temností nevěry a

nevědomosti dobylo; radujeme se z oslavení jména Tvého, kteréž jest v celém světě rozšířeno, před nímž se sklání kolena milionů, kteříž Tobě dnes vítězoslávu připravují a tím vyznávají: že jsi Kristus, Pán v slávě Boha Otce.

Ve vsí ozdobě své objevují se dnes kněží a věřící před Tebou, o Pane! Při prozpěvování a vzývání, při radostné hudbě a líbezném sezvánění nese se nejsvětější Svátost v slavném průvodu. Cesty jsou květinami posypány, všecky domy slavně ozdobeny a v čele vějí vítězné korouhve onoho kříže, kterýž byl jindy židům pohoršením, pohanům bláznovstvím, kterýž však nyní věřícím Tvým se stal znamením spasení, života a blahoslaavenství.

Ty, o Nejvyšší! nepotřebuješ sice této zevnitřní slávy. Čisté srdce jest Tvým oltářem a poslušnost jest Tobě nad oběť milejší. Skroušená modlitba z mysli dětinské pocházející jest Tobě libou vůní a skutkové milosrdení jsou květiny nevadnoucí, jež před Tebou, o lásko věčná! rozestíratí máme. Víra,

naděje a láska, kteréž duši křesťanskou zcela mají naplňovati, jsou pravým rouchem svatebním, v němž se k Tobě, Pánu a Bohu svému přibližovati máme.

Ty však, o nejlaskavější a nejlepší příteli lidstva! nezavrhl jsi též jásání nábožných duší, kteréž Tebe, jakožto dávno očekávaného Mesiáše v slávě do bran Jerusalemských uváděly, radolesti palmové v rukou nesouc, roucha svá na zem rozkládající a chvalozpěvy Tobě prozpěvující. Protož, o věčný králi nebeského Jerusalema! popřej, aby pobožnost naše byla výrazem vnitřní víry a neviditelné lásky, kteráž plápolá v srdcích našich. Dej, aby nejsvětější Svátost Tvá sílu a útěchu v životě i v smrti nám poskytovala, a veď nás milostí svou údolím života tohoto tak, abychom hodni byli, Tebe někdy tváří v tvář spatřiti a Tebe s Otcem a Duchem svatým chváliti a velebiti na věky věkův. Amen.

Na den posvěcení chrámu.

Všemohoucí, věčný Bože, Pane nebe i země! vděčně dnes slavíme radostný den, v který dům tento, v němž se nyní Tobě kořím, modlitbou a požehnáním biskupovým zasvěcen byl v chrám, by jsme v něm u vespolném vzdělání Bohu v duchu a pravdě se klaněli, slovo Boží v kázání neb v křesťanském cvičení poslouchali, oběti mše svaté s nábožným účastenstvím přítomni byli, a svátostí k dosažení milosti Boží a života věčného hodně přijímali.

Nevýslovné jest požehnání, nesčíslná jsou dobrodiní, která se z tohoto svatého místa po veškeré obci rozšiřovati mají. Kamkoli se v svatých místech těchto pohled můj obrátí, nalezá známky neskončené otcovské lásky Tvé, kteráž tak byla veliká, že i své nejmilejší, svého jednorozeného Syna na smrt vydala, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale, aby každý měl život věčný.

Kříž Vykupitelův zjevuje mi toho,

v němž jest spasení, život a blaženost. Tam ta křtitelnice připomíná mne na svatou smlouvu, kterouž jsem s Bohem a se svatou církví jeho učinil(a). Ónano soudní stolice pokání — o kterak často vyšel(a) jsem z ní v srdci pohnut(a) a pln(a) jsa spasitelných předsevzetí. Ónen stůl Páně uděluje mi tak často chleb života věčného. S této kazatelnice slýcháme stále spasitelná naučení. Obrazové a sochy svatých a světic Božích uvádějí mi na mysl tolikeré svaté události, tolikeré příklady hrdinské ctnosti, a vybízejí mne k věrnému následování! —

Jak spasitelně, o Bože! mohlo a mělo by navštěvování Tvého svatého přibytku na mne a na všechny mé spolukřesťany účinkovati! Tak často však jsem vlastní vinou spasitelné účinky na mne a snad i na jiných zničil(a)! Odpusť mně, o Bože, každou svévolnou roztržitost, každé neuctivé hnutí a tváření, jímž jsem kdy dům Tvůj zneuctil(a) a přítomných horšil(a) neb vytrhoval(a). Ach, uděl mně milost, abych se polepšil(a); pronikni srdce mé

svatou uctivostí a pobožností, kdykoliv před oltář Tvůj, o Pane! předstoupím, abych nikdy z domu modlitby neučinil(a) tržiště. Zachovej, oživ a upevni ve mně takové smýšlení, abych i já byl(a) chrámem Ducha svatého, Ty pak, abys ve mně bydlel. Dej, ať všickni spravedliví a vyvolení Tvoji jsou živými kameny, sestavenými v živý chrám Boží, jehož základním kamenem jest Ježíš Kristus. Očisť tedy; o Nejsvětější! srdce naše ode všeho, co se Tobě nelíbí a co nám překáží, spojití se s Tebou.

Připrav sobě sám srdce naše k důstojnému příbytku, abychom někdy vešli do nebeské vlasti své. Amen.



Slavnosti nejblahos'avenější Panny Marie.

Slavnost početí Panny Marie.

aria byla prosta hříchu prvotního a již při stvoření svém posvěcena byla duše její, aby jedinou nepoškvrněnou byla matkou jediného Syna nepoškvrněného, kterýžto narodil se z ní, aby očistil nás ode všech poskvrn viny naší. Za tou příčinou hodna jest uctění všech andělů i lidí, jsouc od Otce nebeského tak vyvýšena, že vyvolil ji za matku Jednorozeného; od Syna Božího rodičkou ustanovena od věčnosti, a od Ducha svatého obdařena plností darů jeho. Zdaž nectíme s pravou láskou děti králů pozemských, zvláště mají-li mimo přednosti vznešeného rodu svého, i výtečné dary, krásné vlastnosti a vroucí k člo-

210 Slavnosti nejblahoslavenější

věčenstvu lásku? Jak mnohem vroucnějšího uctění hodna jest tato královna nebes, tato vyvolená dcera Otce nebeského, dary a láskou nad míru vynikající nade všechny syny a dcery lidské! — Cti ji tedy, a ona bude ctíti tebe; miluj ji, a ona milovati bude tebe; vzývej ji s důvěrností, a vyslyší tě v den soužení. Mateřské oko její bdí nad těmi, jenž ji milují.

Maria co nejvěrněji byla účinná s milostí Boží. Nemohouce účastni býti první přednosti její, předce s rovnou věrností můžeme uposlechnouti vnuknutí téže milosti. Hospodin byl by ji nepovýšil k tak vznešené hodnosti mateřské, kdyby vedle vševedoucnosti své byl nepředzvídal, že od prvního okamžení vědomí svého každý dar jeho ve vší pokoře, věrnosti a vděčnosti srdce svého za jeho nadání bude uznávati, a se vší jeho silou přispívati k jeho cti a k své vlastní dokonalosti. Proto také, ježto jedna milost a ctnost přivolává druhou, dosáhl tak nesmírných milostí a oslavypokladů, že vyvýšena byla

nad všechny lidi a anděly. Míra účinnosti naší s milostí jest míra našich zásluh a oslavy naší v nebesích. Jakého místa chceš aby se ti tam dostalo? Nerci: Jsem spokojen(a), byť bych jen poslední místo tam obdržel(a). Kdo z vlažnosti a lenosti neuchází se snažně o království nebeské, ten hoden ho není, a snadno by nižádného v něm nemohl dostati místa. „Vcházejte těsnou branou; nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu!“ praví božský Syn její.

Na to mezi jinými ať pamatují tě obrazové této nejblahoslavenější a nejdokonalejší Panny. Jedna vznešená kněžna patřivala ustavičně na podobiznu jakési zemřelé osoby, moudré a od ní milované, v pochybných života svého případech radu z obličeje jejího čítajíc. I tážávala se za časté: „Co bys ty byla činila v tomto případě?“ — Panny této život jest zrcadlem pro každý věk a stav; a obrazy její mají upamatovati nás nejen na uctění, ale i na ctnosti její, a často podobně bychom mohli se ji

tázati a mysliti sobě, co by odpověděla, kdyby žila ještě mezi námi.

Modlitba.

Shlédni, přeslavná Panno, s nebeské vysosti na pokornou modlitbu mou. S vážností a láskou patřím vzhůru k velebnosti Tvé; než bolest pojme srdce mé, srovnávám-li hříšný život svůj s nepoškvrněným a svatým obcováním Tvým. Hle, já počat(a) a zrozen(a) v hříších! Přetěžce zranila mně ona stará vina. zlosti svévolnou ode mně ještě zvětšená. O smiluj se nade mnou, laskavá matko Spasitele mého! Svaté a nepoškvrněné početí Tvé očistiž mé tělo a duši mou; nezměnitelná Tvoje věrnost k milosti Boží zjednej mi věrnost k svatým přikázáním a vnuknutím jeho; mocná přímluva Tvá vyžádej mi odpuštění nesčíslných hříchů, a v předsevzetí, že do svatých Tvých šlépějí chci vstoupiti; upevni mne, abych přijat(a) byl(a) někdy do slávy věčné, kdežto u božského Syna svého živa jsi a ozdobuješ nebesa skvělostí krásy své. Amen.

Slavnost narození Marie Panny.

Svaté písmo vypravuje nám rodopis nejblahoslavenější Panny pořádně předků mnoha století, dosahujícím až na Davida a odtud až na Abrahama. Evangelista Páně ale všecku hodnost zahrnuje těmito několika slovy: „Maria, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus.“ — Ona tedy, jsouc matkou Ježíše Krista, Syna Božího, přidala svým předkům, nikoli pak oni jí, nějakou skvělost. Podobně také nešlechtí člověka nahodilé přednosti; jediná křesťana hodnost šlechtí duši před Bohem. „Neboť nepovolal Bůh mnoho vznešených,“ praví apoštol Páně. Pozemské přednosti pomínou: všickni předkové zmizeli se země dávno s nejskvělejšími přednostmi svými. Slova dnešního Evangelium tak pronikla kdysi jednoho křesťana slyšícího je čísti, že hned odřeknuv se světa, na vždycky docela se oddal službě Boží a spasení své duše.

Věděla Maria ovšem, že od patriarchů a králů pochází; nicméně ale

při těchto přednostech, jimiž, ač jen nahodilé jsou, tak hrdě svět se honosívá, tato dcera z krve královské tak velice oblivovala si pokoru a chudobu, že svolila i v zasnoubení s tesárem tak potřebným, že v potu tváři bylo mu dobývati si chleba vezdejšího. V životě jejím nečiní se zmínka o žádné služce; ona sama co nejnížší dívka, jakož se sama nazývala, konala všecku službu ve svaté rodině své, chudé sice na zboží časném, avšak přebohaté na statech věčných. Jako božský její Syn, tak i ona oblivovala sobě chudobu po celý život svůj. Syn její umíraje na kříži poručil ji sice nejmilejšímu učenníku svému; však i on sám byl chudý. Když pak věčná pravda, blahoslavené pravila býti chudé: kdož postihne blahoslavenství této chudé matky Boží, jenž všecky chudé duchem nad míru byla převýšila dokonalostí.

Jest obyčej, obdarovati dítky na den jejich narození; a čím jsou vznešenější, tím bohatší bývají takové dary. Přines i ty nějaký dárek dceři krá-

lovské. Uděl potřebnému, co bys jí, chtěl(a) dáti, a ona zajisté laskavě přijmouc ten dar, časem svým toho pamětliva bude. Jsa (jsouc) však sám(a) chudým(ou), vykonej jakýkoliv skutek milosrdenství, anebo slyš mši svatou ke cti její, přijímaje chudobu svou s vděčností, jako bohatý dar Boží. Jsa (jsouc, bohatým(ou), milerád(a) otvírej chudým ruky své; — neb ačkoli chudá jsouc, předce, jak jsme poznali, byla velmi dobročinná, snáží se býti chudá srdcem, neboť jen chudí duchem vejdou do království nebeského.

Slavnost Jména Panny Marie.

Maria slove tolik co osvětitelkyně; skvíť se milostmi a příklady. Pokud putujeme v tomto smrtelném životě, podobném právě moři rozvlněnému a bouřlivému, kdežto vždy hrozí nám nebezpečení utonutí, máme ovšem pohlížeti k nebeským výšinám, odkud přichází nám pomoc; avšak i my dle stavu svého a okolností svých máme bezúhoným obcováním jiným svítiti, a hvězdou chránící na tomto moři

býti v nouzi trpícím, k nám útočiště své beroucím. Hvězda svítí bez hluku; tak i příklady působí více než slova; a mnohý(á), jež napravit nemohla žádná slova, nemohl(a) odpírati déle moci příkladu dobrého. Pročež také apoštol Páně napomíná zvláště žen k zbožnému obcování: „Aby, byť pak i někteří nevěřili slovu, skrze pobožné obcování žen bez slova získáni byli, spatřující v bázni svaté jich obcování.“ (1. Pet. 3.)

Nadarmo zhlížel by plavec k hvězdě, kdyby neřídil lodi, aniž by vesloval za vedoucí jej hvězdou. Tak též nemáme i my přestávati na pouhém obdivování ctností svaté matky Boží, ale máme ji ctíti zvláště následováním příkladu jejího. Překrásně praví sv. Bernard: „Synu můj! následuj matku, chceš-li býti jistý pomoci její; neboť takovým způsobem budeš-li ctíti ji co matku, zajisté co synovi svému bude milost prokazovati tobě.“

Maria slove také co paní. V témž smyslu na jiném místě praví též sv. Bonaventura, každá duše, chtějící skrze

víru poroditi Krista v srdci svém, musí vládnouti nade všemi žádostmi a náruživostmi a podříditi je docela rozumu a přikázání Božímu. Ovšem že jako hořké moře hučeti budou proudy vášní jejich: ale síla téhož dítěte božského zkrotí všecku vzteklost jeho. Neboť žena, dí Pán, když rodí, trpí ovšem bolest velikou; avšak potom zapomene na ní pro radost, že narodil se člověk. To jest utěšitelný obraz pro každou kající duši, rodící Krista v srdci svém.

Modlitba.

O Maria, svítící na moři tohoto života hvězdo, vydej světla svého a milosti své, abychom neutonuli v tolika bouřích tohoto života! Ejhle se všech stran hrozí nám nebezpečenství v této ustavičné smrti. O milosrdná matko, ku pomoci nám přispěj a zachovej nás! Síla mateřského jména Tvého udržuj nás v pokušeních, ochraň nás v úzkostech a bídách, a svaté světlo Tvé ukaž nám pravou cestu k vlasti nebeské! Vypros nám,

218 Slavnosti nejblahoslavenější

svatá boží Rodičko, abychom zmužile zápasíce s proudy tohoto světa, přemáhali ke cti Boží hořkost všech strastí, abychom účinnivou láskou bližnímu svému přispívali, a vedle příkladu Tvého k dobrému obcování jemu svítíce, potom dosáhli korunu zaslíbení skrze toho, jež jsi porodila, a který s Otcem a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Slavnost Obětování Panny Marie.

O vyvolená Panno panen, matko krásného milování, holubičko bez poskvrny, která porodila původ vší čistoty! V pokoře zhlížíce k Tvé vznešenosti velebíme podivnou panenskou plodnost Tvou, skrze toho, jenž nám dal Tebe za vzor, prosíce Tebe, abys vyžádala nám síly k přemožení těla a krve, abychom tělo i duši zachovali bez poskvrny co chrám Ducha svatého! Stůj při nás mocně, když nebezpečenství nám hrozí, aby syn zlosti nic nemohl nad námi; abychom, před obličejem Boha vše-vědoucího v čistotě a neporušenosti

živi jsouce, někdy až schránku této smrtelnosti křehké svlečeme, hodni byli, skrze Tebe, matku čistých, přijatu býti do stánků věčných a představenu býti božskému Synu Tvému, kterýž s Otcem i Duchem svatým živí a kraluje na věky věkův. Amen.

Slavnost Zasnoubení Marie Panny.

Překrásně nazývá sv. Bernard v jiné řeči své srdce Marie Panny svatou květnicí, v nížto všecky ctnosti zároveň vykvétají. Ustavičného panenství slib bezpochyby za vnitřním puzením Ducha svatého učinila již v rozkvětu mladosti své; a předce bez odporu uposlechla, když ti, jimž povinnována byla poslušenstvím, zasnoubili jí muži; neskončená bylatě důvěra její v Boha, jemuž věčně byla zasvětila se, a kterýž také nezklamal důvěru její, za věčného ochránce jejího vyvoliv nejčistšího syna Davida, o němžto se domnívá, že podobný čistoty slib byl učinil. Jak veliká však byla bolest její, když viděla strast na jemné tváři jeho! jak

těžká byla tíseň, jak veliká trpělivost její, jak svatá byla mlčenlivost a jak hluboká zvláště pokora její, jenžto jediným slovem mohoucí rozehnati všecky mraky s čela svatého ženicha svého, chtěla raději snášeti to nejtěžší utrpení, nežli vyjeviti tu svrchovanou milost, že vyvolil ji Bůh za panenskou matku Spasitele světa! Zcela oddala se řízení Božímu; a Bůh poslal k ní spíše anděla s nebe, než aby byl sklamal důvěru její. V nejvyšší radost proměnila se potom nejkrutější bolest srdcí jejich; a co nejvroucněji jali se oba vychvalovati Boha, jenž tak veliké věci na nich byl učinil.

Pozoruj, člověče, toto kvítí libovonné ctnosti v srdci panenské Rodičky Boží, a dle příkladu jejího uč se poslušnosti, moudrosti, tiché trpělivosti, mlčenlivosti a pokoře v poměrech tohoto života. Obzvláštních milostí Božích nevyjevuj nikdy bez potřeby, a v protivienstvích a utrpeních svých, prozřetelností božskou ti seslaných, důvěřuj se pevně v otcovské milosrden-

ství jeho; jenž utvrzuje svých věrných a utrpeními jich zkouší jako zlato ohněm. „Nebot skrze soužení mnohá všickni vyvolení musejí vejíti do království Božího.“

Rozjímej také o veliké a skvostné ctnosti sv. patriarchy Josefa, věrného sluhy Božího, jemuž byl svěřil největší poklad srdce svého. Jak překrásně svatý Bernard vyvyšuje chválu jeho! V očích Božích nebylotě hodnějšího žádného, jenž by ostříhal těchto dvou klenotů nejskvostnějších! Nikoho tak vysoce nepoctil, aby jako syn poslušen byl jemu a sloul synem jeho. Mnoho přepodivného pronášejí svatí o velikých jeho zásluhách; zvláště pak svatá Terezie způsobem nejdůraznějším vzbuzujíc ku ctění a vzývání ho, svým pravým otcem nazývá ho a pánem, mezi jiným říká: „Neznala jsem žádného, jenž k přeslavnému tomuto patriarchu srdečnou choval v srdci uctivost a pobožnost, na němžto bych byla neznamenal velický prospěch u všelikých ctnostech. Ano, o to jediné, pro Bůh, prosím

222 Slavnosti nejblahoslavenější

kdo věřiti nauce slovům mým, aby
ám toho okusil, a poznát v pravdě,
jak veliké blaho vzechází z toho, když
svatému tomuto patriarchovi synov-
skou uctivost někdo prokazuje.“

Modlitba.

O Bože, který vyvolil a ustanovil
jsi svatého Josefa za ženicha nejbla-
hoslavenější Marie Panny a za pěstouna
jednorozeného Syna svého,
Pána a Spasitele našeho Krista Je-
žíše, prosíme Tebe: propůjč nám či-
stoty těla i duše za přímluvou jeho,
abychom nepoškvrnění a přiodění
rouchem svatebním, připuštění byli k
slavnosti zasnoubení nebeského; skrze
téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Slavnost Zvěstování Marie Panny.

Seber smysly své a vážnou zbož-
ností rozjímej svaté tajemství tohoto
dne spasení našeho. Rozvažuj také
důmyslná slova téhož osvěceného otce
církevního, v třetím již století od něho
pronešená, a myšlenkami svými pro-
nikni v komnatu samotné Panny na

modlitbách trvající; kterážto, ačkoliv dobře znajíc všecka předpovídaní proroků, a vědouc, že blízko jest čas, kdežto žádaný všeho světa Vykupitel, Bůh, Emanuel, z panny má se naroditi: předce v nejhlubší pokoře své ani nedomnívá se, že by ona sama byla dcera ta vyvolená a neposkvřeněná, kterouž od věčnosti Pán byl ustanovil pro vznešené toto tajemství.

Vstip hluboko do srdce svého každé jednotlivé slovo nebeské rozmluvy této, rozjímajíc při tom podivnou mravopolečnost této požehnané Panny; jenž ulekla se pozdravení anděla, protože velebil přednosti její, myslíc, jaké by to bylo pozdravení. Jaké to pěkné ponaučení pro každou duši zbožnou, při každé chvále míti se na pozoru a povážiti dobře, co se ji praví.

Mnoho a převznešeného praví anděl, a jen velmi málo slov Maria. Jednou otevře ústa svá, aby tázala se, jakým způsobem má naplniti se toto tajemství svaté, ježto nepřemožitelné jest předsevzetí čistoty její; po druhé praví: „Aj, já dívka Páně!“

224 Slavnosti nejblahoslavenější

— O, pejcho lidská, kamže ukryješ se před obličejem té panny! Světlem Ducha svatého osvícena jsouc, poznala nepatrnost svou a neskončenou velebnost Boží, jenž k tak vznešené důstojnosti ji povolal! Přepodivná jest čistota té panny; avšak podivnější jest pokora její, jenž i při takové její vznešenosti ustoupiti nechce. „Nemůžeš-li následovati panenskou čistotu její, dí sv. Bernard, následuj pokoru její; chvalitebná jest ctnost panenství; než potřebnější jestiž ctnost pokory; onano schvaluje se, tato se přikazuje, k oné zván(a), k této nucen(a) býváš! Dobrolíbezná může býti pokora, oplakávající ztrátu panenství; než bez pokory, osměluji se to říci, i samo panenství Marie bylo by nelíbilo se Pánu. Avšak veliký a vznešený jest, kdož obě ctnosti spojuje, byť by sebe nepatrnějším zdál se býti sobě samému.“ Tak praví sv. Bernard.

Slavnost Očistování Marie Panny neb Hromnic.

Považuj slavnost tajemnou tohoto

příchodu; a jak dnes přináší se k oběti dítě božské, jehožto večerní krvavou oběť předpovídá svatý kmet Simeon významnými k Panně slovy! — Uvažuj také tohoto kmeta svatost, v němž přebýval Duch svatý, a dav mu svědectví, propůjčil mu viděti, čeho králové a proroci nebyli viděli; jakož i umrtvení a svatý život prorokyně Anny. Blahoslavený, kdož po takovém životu zvolati s nimi může: „Nyní propust, Pane, služebníka(nici) svého (svou) v pokoji!“ Jen svatý život očekává smrt veselou a touží patřiti na Pána v světle jeho

Na to také dnes zvláště upamato-
vati chce nás církev svěcením svící. Svatou láskou pláti mají trdce naše a celý život náš; jakožto oběť živé před Bohem libovůně má spojen býti s dokonalou touto obětí Ježíše Krista, Boha hodnou, kterouž on, vzor náš, přinesl dnes nebeskému Otci svému. V svaté pokoře podrobiltě se Ježíš a panenská jeho matka tomuto přikázání starého zákona, ačkoliv oba dva nebyli zavázáni k tomu. Jak přísně

příklad tento zatracuje pýchu těch, kteří se stydí svaté přikázání plnit, při veřejných službách Božích přítomnu býti, a jiné zbožné skutky činiti k povzbuzení bližního toliko zlými příklady pohoršeného. — Hleď zvláště vedle zbožné Anny příkladu v modlitbě umrtvení vytrvati, a vroucí láskou o Bohu a o věcech božských mluviti ke všem očekávajícím spasení israelského v životě věčném.

Chrám byl oblíbené místo všech svatých osob, podotknutých v slavnosti dnešní; tam dosáhly milosti, osvícení a síly k životu tak svatému a dokonalému; tam Bůh zjevil jim tajemství nejhlubší. Ovšem byl onen chrám jen stín nové úmluvy, podobizna, jejížto skutečnost dostala se nám. S jakou vroucností a s jakou zbožností byli by vzývali Boha živého, podstatně a pravdivě u nás ve svátost skrytého! — To činili všickni svatí nové úmluvy a množství zbožných duší, přebývajících mezi námi, jejichžto pobožnost zatracuje vlažnost

naší. V pravdě, více než příklad bezbožných, měl by působiti na nás příklad jejich. Klaněj se zvláště dnes Vykupiteli svému v svátosti, rukama lásky své obejmí ho v svatém přijímání; a každodenním navštěvováním a klaněním se jemu prokazuj jemu věrnost svou.

Modlitba.

O Ježíši, světlo, osvěcující každého člověka, přicházejícího na tento svět! Pronikni do zatmělého srdce mého, abych patřil na Tebe, pravdu věčnou, objal(a) neskončenou láskou Tvou! Smiluj se nade mnou, prazdroji světla, a paprsky svými osvět propaš duše mé, aby noc tmavá proměnila se v den nejjasnější. O rozpal srdce mé, beránku nepoškozený, dnes obětující se nebeskému Otci svému, a zasvět je v dobrolíbeznou Tobě oběť, jež by ztrávila svatou k Tobě láskou; a když vyhasne tohoto života mého světlo, propušt služebníka svého v pokoj a v příbytky věčného světla svého mne přijmi, abych s kůry Svatých

Tebe s Otcem i Duchem svatým miloval(a), chválil(a), velebil(a) na věky věkův. Amen.

Slavnost Panny Marie Boles'né.

O požehnaná matko ukřižovaného Pána mého! jak hluboko pronikl onen meč do svaté duše Tvé! jak bolestně hřeby a kopí zbodaly srdce Tvé! jak ukrutně ostny koruny trnové rozdaly mysl Tvou; jak krvácejícího Syna Tvého pohled zranil všecky vnitřnosti Tvé! Slzy Ti vyschly pro velikou žalost Tvou; neměla jsi slov, síla Tvá opustila Tebe. a v bolestech uvadla krása Tvá! Rány Syna Tvého byly rány Tvé; kříž Syna Tvého byl kříž Tvůj; smrt jeho byla smrt Tvá! Více obětovala jsi, než život svůj, dražší byltě život jeho Tobě, než-li vlastní život Tvůj! Matko milosrdenství, stůj při mně pro tuto trpkou hořkost, jenž byla přeplnila srdce Tvé, když požehnaný Syn Tvůj vypustil ducha svého; osladiž mi duše mé hořkost, až bude jí loučiti se od života tohoto, a uveď ji do života věč-

ného, ježto jednorozený Syn Tvůj mně byl vydobyl hořkou smrtí svou na kříži. Amen.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie.

O nebeská královno, matko krásného milování, přemilá ženicha nebeského nevěsto, k trůnu Tvému dnes s celou svatou církví zasíláme své modlitby a vzdychání! O shlédni milosrdně dolů v tento den své slávy, nachyl jemné ucho své k žádostem naším, a smiluj se nad těmi, jenž putují ještě po tomto údolí slzavém! Svlažuj práhnoucích našich srdcí rosou té milosti, jižto jsi byla nalezla, abychom v této smrtelnosti strastech docela nezahynuli; a propůjč nám jiskru té lásky svaté, jenž byla ztrávila srdce Tvé, abychom bez ustání působíce pro čest Boží a vlastní spásu svou někdy hodni učiněni byli, tam přijatu býti, kam Ty, královno a matko naše, byla jsi nás předešla. Toho nám propůjč za mocnou přímluvou Tvou onen, jenž neuvadlé slávy korunou Tebe korunoval, Ježíš Kri-

stus, Syn Tvůj, náš Bůh a Spasitel, který s Otcem i Duchem svatým živ jest a králuje na věky věkův. Amen.

Slavnost Panny Marie Sněžné.

Toto uctění nejsvětější Panny skrze následování, k němužto svatý Ambrož a všickni Otcové církve panny zvláště vzbuzují, jest mimo všecku pochybnost nejprzednější, a pravé jádro zbožnosti. Tam směřovalo také všecko nábožné cvičení duší svatých a zbožných jenž nebeskou tuto královnu obzvláštní ctíli srdečností. Nebo zvláště zcela dbaly na to, aby životem svatým a Bohu líbezným získaly sobě zalíbení této matky křesťanstva a všecko činily, cokoliv by k tomu napomáhalo.

Veliká a nejpodstatnější částka jejich pobožnosti záležela v tom: v tiché samotnosti a čtením nábožných kněh připravovati se k svěcení slavnosti jejich; tyto pak svátky slaviti svatou zpovědí a svatým přijímáním, modlitbami, navštěvováním chrámů a nemocných, aneb také postiti se, almužny udělovati a jiné dobré skutky

činiti ku cti její, bližnímu sloužiti, zvláště pak přemáhati hříšné žádosti a chtíce. Není ani možná patřiti s pozorností na vzor dokonalý a krásný bez pocitu žádosti všemožně podobnu býti jemu; a čím srdečněji tyto duše svaté milovaly tuto matku Páně, tím pečlivěji kráčely ve šlépějích jejích.

Když nad to církev duchem Božím řízená tolikerým způsobem vybízí vsecky své věřící ku ctění přeslavné této Rodičky Boží a stále orodovnice křesťanův a ježto tak často způsobem nejpodivnějším se objevilo, jak velikých milostí účastny učiněny byly duše, jenž upřímně a svatým následováním ji byly ctily: použili rádi každé příležitosti, chváliti ji s církví vítězoslavnou, mluvit o ní s láskou, v každodenních modlitbách svých a ve všech záležitostech života svého utíkajíce se s důvěrou k mateřské ochraně její, kteráž u věčném patření vidí z daleka vsecky, jenž ji milují a vzývají; a také jiným duším vštěpujíce tuto důvěru v laskavou matku Boží, kterážto obsahujíc všechněch dí-

232 Slavnosti nejblahoslavenější

tek církve srdcem mateřským, a lůno svého milosrdenství otvírajíc všem sklíčeným prokázala se tak často co útočiště hříšníků kajících, a pravá útěcha zarmoucených. V tom tedy záleží ctění panenské Rodičky Boží.

M o d l i t b a.

O Ježíši, Synu požehnané Panny a Bože všech ctností! vstip do srdcí našich svatou lásku, abychom přecistý život Tvé svaté Rodičky nábožně ctíce a věrným ctnosti její následováním věčné velebnosti Tvé se zalíbíce, svatou přímluvou její, po celý čas této pouti naší neustále prospívati ve svaté dokonalosti nad sním skvělejší, od ctnosti k ctnosti až na Sion pokračující, kdež Ty, Bůh vší slávy bez záslony jsi vidin, jenž jsi živ a kraluješ na věky. Amen.

Slavnost Marie Panny na hoře Karmelu.

O zrcadlo spravedlnosti, dokonalý vzore všech svatých a spravedlivých,

Rodičko Boží nejutěšenější! pevná víra Tvá zjednej nám stálost u pravé víře, jenž jest živa v lásce a bez které nelze líbiti se Bohu; živá naděje Tvá posilniž ochabující srdce naše, jenž nejmenším protivenstvím sklíčeno bývá, a zadrž je, když všecka lidská útěcha je opouští, abychom neklesli; plamená láska Tvá rozpal ledová srdce naše ohněm božské lásky, jenž by rozlévala se do všech skutků našich, učíc nás ve světle svém, jak milovati máme bližního láskou účinnou, radou a pomocí, abychom následující svaté příklady Tvé, účastni byli té slávy, k nížto pro vznešené ctnosti Tvé, král slávy věčné Tebe byl povýšil, jenž s Otcem a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Litanie Loretanské.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj
se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se
nad námi!

Svatá Maria, *)

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno pannen,

Matko Kristova,

Matko božské milosti,

Matko nejčistší,

Matko nejčistotnější,

Matko nepoškvrněná,

Matko neporušená,

Matko přemilá,

Matko předivná,

Matko dobré rady,

Matko Stvořitele,

Matko Spasitele,

Panno nejmodřejší,

Panno ctihodná,

Panno slavná,

Panno mocná,

Panno dobrotivá,

Panno věrná,

*) Orodňj za nás!

Zrcadlo spravedlnosti, *)
Stolice moudrosti,
Příčino naší radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo počestná,
Nádobo vznešené pobožnosti,
Růže duchovní,
Věže Davidová,
Věže slonová,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdravení nemocných,
Outočiště hříšníků,
Potěšení zarmoucených,
Pomocnice křesťanů,
Královno andělů,
Královno patriarchů,
Královno proroků,
Královno apoštolů,
Královno mučedníků,
Královno vyznáváčů,
Královno pannen,
Královno všech Svatých.

*) Oroduj za nás!

Královno, bez poškrvny hříchu, prvotního počatá, oroduj za nás!

Královno svého růžence, oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš. Zdrávas Maria atd.



Modlitby na dny jednotlivých Svatých.

Na den sv. Cyrilla a Methoda.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi nás skrze blahoslavené biskupy a vyznavače své, Cyrilla a Methoda k jednotě víry křesťanské povolati ráčil, dejž, prosíme: aby, jenž se z přítomné slavnosti jejich radujeme, také skrze zásluhy jejich věčné slávy dojíti zasloužili. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Josefa.

Prosíme, o Pane, nechať nám prospívají zásluhy sv. Josefa, ženicha nejsvětější Matky Tvé: abychom, čehož sami svými prosbami obdržeti nezasluhujeme, na jeho přímluvu dosáhli. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Vojtěcha.

Bože, jenž jsi sv. Vojtěcha, mučedníka a biskupa svého slávou a ctí korunovati ráčil: popřej nám, prosíme Tebe, abychom toho svatého patrona svého, jehož jsme k dojití věčného spasení měli za pomocníka na zemi, také mocného orodovníka míti zasloužili na nebi. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Jana Nepomuckého.

Všemohoucí Bože, jenž jsi skrze nepřemožitelnou svátostní mlčelivost svatého Jana naší Církev katolickou novou mučednickou korunou ozdobiti ráčil: propůjč nám, prosíme, té milosti, abychom dle příkladu jeho a na jeho orodování též ústa svá opatřili; a tak někdy v nebesích přičtěnu býti zasloužili k oněm blahoslaveným, jenž jazykem nepoklesli. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Víta.

Dej Církvi své, prosíme Pane, na přímluvu sv. Víta, aby pyšně nesmý-

šlela, nýbrž příjemnou Tobě pokorou prospívala: aby což nepravého jest, zavrhuje, co pravého ochotně s laskavostí konala. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Petra a Pavla.

Bože, jenž jsi dnešní den mučednickou smrtí svatých apoštolů svých, Petra a Pavla posvětili ráčil; propujď Církvi své, aby ve všem následovala učení oněch, skrze něž základ Tvého náboženství položen byl. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Prokopa.

Věčný Spasiteli, račiž v nás působiti dokonalý lék mocnosti své: abychom, kteří výborné zásluhy sv. Prokopa, vyznávače Tvého, ctíme, jeho přimluvou podporováni od všelikých neduhů duše zbaveni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Máří Majdaleny.

Rač nám, prosíme Pane, na přimluvu svaté Máří Majdaleny své

Božské pomoci uděliti, jenž jsi prosbami jejími pohnut, Lazara, bratra jejího, čtyry dny již pohřbeného z mrtvých vzkřísiti ráčil. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Na den sv. Anny.

Bože, jenž jsi svatě Anně té milosti popřáti ráčil, že zasloužila býti matkou Rodičky jednorozeného Syna Tvého: propůjč nám milostivě, abychom, kteří slavnost její slavíme, na přímluvu její pomoci dosáhli. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. andělů strážných.

Bože, jenž z nevymluvné prozřetelnosti svaté anděly své k stráži sesíláti ráčíš: uděl nám, pokorně prosíme, abychom zde ochranou jejich stále obhájeni byli, a někdy ze společnosti jejich se radovali. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Ludmily.

Prosíme Tebe, Pane Bože náš, ať nám přímluva a zásluby sv. Ludmily,

mučennice Tvé, pomáhají, abychom následující šlepějí jejich, u vyznání víry stáli a v konání dobrých skutků bedliví byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Na den sv. Václava.

O Bože, jenž jsi urozenost svatého Václava v slavnější důstojnost proměnití a jej skrze vítězství mučnické k slávě nebeské přivoditi ráčil; uchovej nás k orodování jeho ode všeho protivenství, a popřej, abychom ze společenství jeho v nebesích se radovali. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Na den všech Svatých.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi nám propůjčil zásluhy všech Svatých jednou slavností velebiti; prosíme abys nám hojnost smilování svého, o kteréž vroucně žádáme, z ohledu tolika orodovníků uděliti ráčil. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Litanie o všech Svatých.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa Bože, smiluj
se nad námi!

Duše, svatý Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice jeden Bože, smiluj se
nad námi!

Svatá Maria, *)

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno pannen,

Svatý Michaeli,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

Všickni svatí Andělé a Archandělé,

Všickni svatí blahoslavených Duchův

Rádové,

Svatý Jene Křtiteli,

Svatý Josefe,

Všickni svatí Patriarchové a Proroci,

Svatý Petře,

*) Oroduj(tě) za nás'

Svatý Pavle, *)

Svatý Ondřeji,

Svatý Jakube,

Svatý Jene,

Svatý Tomáši,

Svatý Jakube,

Svatý Filipe,

Svatý Bartoloměji,

Svatý Matouši,

Svatý Šimone,

Svatý Thadeáši,

Svatý Matěji,

Svatý Barnabáši,

Svatý Lukáši,

Svatý Marku,

Všickni svatí Apoštolové a Evange-
listové,

Všickni svatí Učenníci Páně,

Všecka svatá Neviňátka,

Svatý Štěpáne,

Svatý Vavřinče,

Svatý Vincenci,

Svatý Fabiane a Šebestiane,

Svatý Jene a Pavle,

Svatý Kosmo a Damiane,

*) Oroduj(te) za nás!

244 Litanie o všech Svatých.

Svatý Gervazi a Protazi, *)
Všickni svatí Mučenníci,
Svatý Silvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Ambroži,
Svatý Augustine,
Svatý Jarolíme,
Svatý Martine,
Svatý Mikoláši,
Všickni svatí Biskupové a Vyznavači,
Všickni svatí Učitelové,
Svatý Antoníne,
Svatý Benedikte,
Svatý Bernarde,
Svatý Dominiku,
Svatý Františku,
Všickni svatí kněži a jáhnové,
Všickni svatí mnichové a poustevníci,
Svatá Maří Majdaleno,
Svatá Hátó,
Svatá Lucie,
Svatá Anežko,
Svatá Cecilie,
Svatá Kateřino,
Svatá Anastazie,

*) Oroduj(te) za nás'

Všecky svaté Panny a Vdovy, *)
 Všickni Svatí a Světice Boží,
 Milostiv nám buď, odpusť nám Pane!
 Milostiv nám buď, uslyš nás Pane!
 Ode všeho zlého, **)
 Od všelikého hříchu,
 Od hněvu Tvého,
 Od násle a nenadálé smrti,
 Od úkladů ďábelských.
 Od hněvu a nenávisti i ode vší zlé vůle,
 Od ducha smilného,
 Od hromobití, krupobití a škodlivé
 bouřky,
 Od věčné smrti,
 Pro tajemství Tvého svatého vtělení,
 Pro příšti Tvé,
 Pro narození Tvé,
 Pro křest a svatý půst Tvůj,
 Pro kříž Tvůj a umučení Tvé,
 Pro smrt Tvou a pohřeb Tvůj,
 Pro svaté vzkříšení Tvé,
 Pro podivné na nebe vstoupení Tvé,
 Pro příští Utěšitele Ducha svatého,
 V den soudný,

*) Oroduj(te) za nás!

**) Vysvobod nás Pane!

246 Litanie o všech Svatých.

My hříšníci, *).

Abys nám odpustiti ráčil,

Abys nám milostiv býti ráčil,

Abys nás k pravému pokání přivéstí
ráčil,

Abys svou svatou církev spravovati
a zachovati ráčil,

Abys náměstka apoštolského i veške-
ren duchovní stav v svatém nábo-
ženství zachovati ráčil,

Abys nepřátely církve svaté ponížiti
ráčil,

Abys císaře a krále našeho zachovati
ráčil,

Abys králům a knížatům křesťanským
pokoj a svornost dáti ráčil,

Abys všemu lidu křesťanskému pokoj
a jednotu udělití ráčil,

Abys nás ve svaté službě své posílniti
a zachovati ráčil,

Abys myslí našich k nebeským žá-
dostem pozdvihnouti ráčil,

Abys všem dobrodincům našim věč-
nými dobrými věcmi odplatiti ráčil,

Abys duše naše, bratří, přátel a do-

*) Tě prosíme, uslyš nás!

brodincův našich od věčného zahynutí vysvoboditi ráčil, *)
Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,
Abys všem věrným zemřelým odpocínutí věčné dáti ráčil,
Abys nás uslyšeti ráčil,
Synu Boží,
Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, odpust nám Pane!
Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Pane!
Beránku Boží, Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Otče náš. Zdráva s Maria.
V. A neuvod nás v pokušení!
R. Ale zbav nás od zlého!

Všemohoucí, věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým N., kteréhož jsi za nejvyššího pastýře Církve

*) Tě prosíme, uslyš nás!

248. Litanie o všech Svatých.

své ustanovil: nedopouštěj, aby nad ním odpůrce zvítězil, ale sešli mu ze Sionu svého pomoc, a zruš úklady nepřátel, kteříž se proti němu a proti dědictví svatého Petra pozdvihují.

Všemohoucí, věčný Bože, divotvorný dárce všeho dobrého! sešli Ducha svatého všem služebníkům svým, kněžím a pastýřům, jakož i osadníkům jimi spravovaným.

Všemohoucí, věčný Bože, jehož Duchem se celé tělo Církve posvěcuje a řídí, vyslyš nás za všechny řády Církevní prosebně volající, aby milostí Tvou celý duchovní stav Tobě věrně sloužil.

Bože, nebeský Pane svaté žni, jenž jsi nás jednorozeným Synem svým naučil modliti se a prositi, abys dělníky vyslal na vinici svou: shlédni na prosby věrného lidu, a žehnej těm, jichžto jsi svaté službě a k duchovní správě pro spasení našich duší zvolal: ráčil, aby milostí Tvou povolání a posvěcení co dobří dělníci na vinici Tvé nalezeni byli. Pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Modli'by v rozličných poměrech života.

Modlitba manželů.

Velké, o Pane! jsou povinnosti mé, mnoho ode mne žádáš! Tato myšlénka vede mne k Tobě, všemohoucí otče, s prosbou: abys mně té milosti popřáti ráčil, bych podle ducha Kristova a jeho církve v mém manželském stavu mysliti, žádati, mluvit i jednati mohl(a), bych mé manželské povinnosti věrně plnil(a), děti své podle Tvé svaté vůle vychovával(a), své podřízené křesťanskou láskou na Tvé otcovské srdce připamatovával(a), a tak v mém těžkém povolání radostně vytrval(a), až Ty sám posvěcený svazek smrti rozvážeš, abys nás podle milosrdenství svého do věčných stán-

ků přijal; za to Tebe žádám skrze Syna Tvého, Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým rovný Bůh živ jest a kraluje po všecky věky věkův. Amen.

Modlitba rodičů za dítky své.

Všemohoucí Bože! jenž jsi vlastně otcem mých dítek, pomoz mi je docela podle Tvé svaté vůle vychovávat; buď mi nápomocen, bych Tě poznal(a) a Ježíše Krista, kteréhož jsi poslal, by na světě ničehož nevyhledávali, leč království Tvé a Tvou spravedlnost, neb napotom je někdy s upokojeným srdcem opustím, věda, že jim ostatního přidáš; jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Modlitba dítek za rodiče.

Nebeský Otče! Ty chceš, bych rodiče své ctil(a), uděl Ty mně sám uctivost, poslušnost a lásku k nim. Zaplať jim vše dobré, co mně prokázali a ještě prokazují: nech jich dlouho v milosti své žíti, ve všem

dobřem se znáhati a přijmi je konečně k sobě do nebe; za to Tebe žádám skrze Ježíše Krista. Amen.

Modlitba opuštěných siroteků.

Otče můj! zesnuli jsou moji nejdražší! Neuvidím jich více na tom světě! Musil(a) bych zounfati, nevěda, že Ty jsi otcem opuštěných siroteků. Buď tedy otcem mým po všechny dny života mého. Nech ať vždy v milosti Tvé žiju a ochraňuj mne přede vším nebezpečenstvím těla i duše, a upamatuj mne často na napomenutí, kteráž mně můj dobrý otec (matka) za živobytí dával(a), abych měl(a) někdy sladkou naději s Tebou, s otcem mým, co nejúžeji spojení býti a věčně žíti. Amen.

Modlitba za biskupa.

Ježíši, pastýři a biskupe duší našich, propůjč biskupovi našeho církevního okršku všech ctností, jichž k jeho a k našemu posvěcení zapotřebí má. Buď Ty mu sám vzorem, dle něhož

by se řídil, bychom se i my dle něho řídit mohli. Dej mu víru, lásku, moudrost a sílu, dej mu věrné spolupracovníky. Učiň jej pastýřem dle srdce svého. kterýžby jen úřadu svému žil, nic nedoufal a ničeho se nebál, než Tebe, by někdy s radostí účty klásti mohl ze svěřeného jemu stáda a neuvaditelnou korunu života věčného dosáhl. Amen.

M·dlitba za zpovědníka.

Všemohoucí, věčný Bože vzezři na dítě své, pokorně před Tebou na kolena padající. Z hlubokosti srdce děkuji Tobě, že jsi duši mé tak věrného, horlivého pastýře udělil, jenž mně ve jménu Tvém pomoc přináší, když mne vina mých nepravostí od Tebe odlučuje; jenž mne vede na cestě k spasení a mne těší, když mne upamatování na hříchy mé skormučuje. Nikdy, o Bože! nemohu mu odplatiti, co na mne učinil a dosud činí. Budiž tedy Ty, věčný velekněz! sám jeho odplatitelem, uděl mu požehnání svého; onoho požehnání, kte-

réž svět dáti nemůže; požehnej ho, povznáší-li v modlitbě srdce své k Tobě, požehnej ho, slaví-li u oltáře nejsvětější všech obětí; požehnej ho, hlásá-li Tvé svaté slovo; požehnej ho, donáší-li k smrtelnému lůžku nemocným bratřím našim útěchu a posilu na přechod do království Tvého; zvlášť ale požehnej ho, když nás bídné hříšníky(ce) na místě Tvém v svaté soudní stoliči soudí, uzdravuje a poučuje a nám hříchy odpouští. Nech, ať, o nejmilosrdnější Ježíši, všichni k němu přicházející svou velkou, svou převelkou vinu poznají, dejž jim slze hluboké, nelíčené lítosti, posilni je v předsevzetí, budoucně raději vše, třeba i život ztratiti, než Tebe, o Bože! jediným hříchem více rozhněvati; rozvaž ústa jejich, jestli stud a bázeň, aneb úklad dábe'ský rty jejich svírá, a uděl jim dobrou vůli a sílu, Tobě pokorně a věrně zadostiučinění vykonati. — Nech, ať všickni konečně po cestě pokání a kříže kráčíme, v které nás služebník Tvůj tak laskavě vyučuje. Vyslyš, o pastýři dobrý.

jenž jsi nás krví svou opět vykoupil, vyslyš tuto mou pokornou prosbu, by služebník Tvůj, otče náš, a my, děti jeho na Tebe mohli patřiti, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věků. Amen.

Modlitba chudého.

Bože můj! jsem sice chud(a), ale proto nezmalomyslním. Jsem při své chudobě dosti bohat(a), an ty mým otcem, stvořitelem a zachovatelem jsi a já Tvé dítě. Ať vždy tak smýšlím a při všech křížích a protivenstvích pamatuji: Otec můj mně to seslal, jméno jeho budiž pochváleno a vůle jeho staň se jako v nebi, tak i na zemi. Za to Tebe žádám skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba a povznášející myšlenky pro poddané.

Ty všech tvorů pane a mistře, stvořiteli duchu duchův, můj stvořiteli, otče, já jsem Tvůj (Tvá!) Tys chtěla,

všemohoucnost, bych byl(a), Tys mne dítě své na zemi zůstavila, by se z Tebe srdce mé radovalo. Ty velíš, bych lidem sloužil(a). An tomu chceš, jsem jich poslušen(a), a činím dle vůle Tvé, můj Pane a Bože! Pročež pomáhej mi panstva mého vůli svědomitě plniti a věrným(ou) býti, jakoby to Tvá vůle byla, Tvůj rozkaz. Uchraň mne před hořkým stýskáním, uč mne, jho mé trpělivě snášeti, a vždy jen na Tebe ohled bráti. Pane! uč mne mluvit, uč mne mlčeti, stále věrným(ou) zůstat a jen po rovných cestách kráčet. Blahobyť mých pánů ať mne naplňuje radostí; nech mne želeti každé chyby, a srdce mé v zbožnosti prospívati. Ostříhej mne před pýchou a nenávistí, před netrpělivostí, Pane! trpím-li, buď mi útěchou v mých bolestech. Dej mi moudrost, bych se podal(a): poslušnost, Pane, buď mou rozkoší a povinností mou radostí. Sezení, ležení neb stání, řeč i mlčení, činění a chození stávej se vždy před tváří Tvou: Tys věrný, spravedlivý, pán pánův

i sluhův, spása nuzných i bohatých. Nejnižší syn pozemský může velkým býti v říši Tvé, má podílu, jako kníže, Bože na Tobě. Ano, Ty mne věčně odměniš, v nebesích Tvých budu přebývati, tam věčně u Tebe blažen(a) budu. Ach, Pane, kýž bych to vždy povážil(a), na Tebe a království Tvé nezapomínal(a), jak bych nyní již byl(a) blažen(a)!

Modlitba představených za své poddané.

Za náměstka svého, o Bože! postavils mne mým podřízeným. Osvět mne, bych veškeré povinnosti k nim náležitě poznal(a), pomáhej mi, bych je vždy v otcovské (mateřské) pečlivosti měl(a), napomínal(a), trestal(a), povzbuzoval(a), a na lásku Tvou upozorňoval(a). Uděl mně trpělivosti s jejich křehkostí; veď mne, bych mohl(a) vždy takto mluvit i jednati a k nim s Synem Tvým říci: Pojdtež, a učte se ode mne v Boha věřit, v něho důvěřovati a doufati a jej z ce-

lého srdce milovati, abych někdy nebyl(a) od nich před soudnou stolicí Tvou obžalován(a), nýbrž bych s nimi a dle lásky jim prokázané, do radosti vejíti mohl(a) ježto jsi již těm udělil, kteříž pokorně v chudých a v sirotcích neunaveně Tobě sloužili, jenž s Synem a Duchem svatým po všecky věky věkův žiješ. Amen.

Modlitba pocestní.

Ve jménu Ježíše nastupuji tuto cestu. Všemohoucnost jeho opatrujž mne, moudrost jeho vediž mne, — milosrdenství jeho pomoz mně, — láska jeho posilniž mne — a dobrotivost jeho doprovázej mne, bych cestování toto k jeho cti, k spasení své duše, k potěšení a vzdělání bližního dále konal(a) a šťastně ukončil(a). Amen.

Modlitba studujícího.

Všemohoucí, věčný Bože, od něhožto všeliký dobrý dar a dokonalé

nadělení pochází, propujč i mně pravé poznání Tvé bytosti a slova Tvého, a uveď mne vždy více a více k porozumění Tvé svaté vůle. Budiž mně při mém učení povždy nápomocen a nedopouštěj nikdy, bych se dal(a) nepravým uměním, jenžto nadýmá, másti, neb bych se něčím jiným, krom Ježíše ukřižovaného, vychloubal(a). — Ostříhej mne před všelikou lehkomyšlností a svůdnictvím, a vlej do mne pravou lásku k Tvé svaté církvi, a nech, ať vždy po dráze pravé moudrosti pokračuji a onoho zaslíbení někdy účasten(a) se stal(a), kteréž jsi těm učinil, ježto s svěřenou sobě hřívnou věrně až do konce účinkovali; o to Tebe prosím skrze Ježíše, Pána našeho. Amen.

Modlitba k svému svatému jmenovci čili patronu.

Ty jsi, o vyvolený(á) příteli (přítelkyně) Boží, svatý(á) N., jehož (jejíž) jméno od křtu svatého nosím, víru zachoval(a), svět překonal(a), ďábla

přemohl(a), a máš nyní neuvaditelnou korunu života věčného. Ty znáš nebezpečnoství tohoto plačtivého údolí a nepřátely spasení, ty víš, jakého násilí zapotřebí jest, bychom království nebeské vydobyli. Obracím se tedy dnes tím větší důvěrností k tobě, bych sobě tvou mocnou přímluvu vyžádal(a). Buď mně nápomocen(a), abych nekráčel(a) po široké cestě zatracení, nýbrž po úzké stezce spasení — po všecky dny mého života. Jméno mé ať mne každou hodinu připamatuje na můj křestní slib a upozorňuje na příklad Ježíšův, pro něhož jsi žil(a) a zemřel(a). Budeli mně za těžko přicházeti svět přemoci, řeknuť k sobě: i svatý(á), jehož (je-jíž) jméno nosíš, byl(a) křehký(á), k zlému nakloněný(á), i on(a) měl(a) překážky na cestě své, a přemohl(a) je šťastně. Z čeho on(a) byl(a), proč bys i ty z toho býti nemohl(a)? — Doufám důvěrně v tvou mocnou přímluvu, že se jedenkráte s tebou a s Duchem svatým budu moci věčně radovati. Amen.

Modlitba za šťastné skonání.

O veliký Bože! každý schylující se den zvěstuje mně, že neostanu na této zemi, nýbrž že spěchám k hrobu a k Tvé soudné stoliči. Brzo, brzičko uslyším slova Tvá, kteráž rozhodnou nad celou mou budoucností. Trnu pomysle na to! O otče! nenech mne bez přípravy zemřítí. Nedopusť, bych ja (jsouc) živ(a) zapomněl(a), že kdož chce spasen býti, musí dříve křesťan-sky žíti. Těš mne v smrti mé, jako jsi těšil svou milou máti a svého miláčka Jana; posilni mne, jako jsi posilnil apoštola svého Petra a služeb-nici svou Barboru; přijď k mému smr-telnému lůžku a ochraň mne před ne-smírným neštěstím, bez přijetí veleb-né svátosti a pomazání n' mocných tento svět opustiti. Pomoz mi, by byla má poslední slova: „Ježiši, Ma-ria, Josefe!“ a já pak radostně du-cha svého do rukou Tvých poroučeti a v Tobě pokojně skonati mohl(a). Amen.

Modlitba při zvonění umiráčkem.

Nyní už zase jeden(a) z mých bratří (sester) zápasí se smrtí. O otce! nech jej (jí) ve víře v Tebe, v naději v Tebe a ve vši lásce k Tobě zemřítí. — I na mne přijde řada. Nech mne, o Pane! tak živu býti, jak sobě někdy přátí budu, abych byl(a) živ(a) býval(a). — Pane Ježíši! skrze Tvou smrtelnou úzkost a smrt Tvou propůjč i mně blahoblažené hodinky smrti. Amen.

Modlitba za nemocného.

V důvěře v Tvé, apoštolům dané zaslíbení, o Ježíši: „Budete-li zač prositi Otce ve jménu mém, dáť vám;“ prosím dnes za nemocného (nemocnou) N., a žádám tě pokorně, bys jemu (jí) v utrpení trpělivost popřál, víru jeho (její) rozmnožil, naději posilnil, a lásku k Tobě více a více roznítil, by mu (jí) ta nemoc k spasení duše sloužila, a on(a). bude-li Tobě libo, opět se pozdravil(a), aby na tomto světě ještě více dobrého

činil(a), za hříchy své dosti učinil(a), a někdy bohat(a) na dobré skutky vejíti mohl(a) do říše, oněm připravené, jenž v Tvé svaté službě až do konce setrvají. Amen.

Modlitba za nemocného bratra nebo sestru.

Dnes, o Pane, přicházím s zarmouceným srdcem k Tobě, žádat Tebe o Tvou mocnou pomoc. Ježíš (jíž), o otče! miluješ, a Ježíš (jíž) já zvláště miluji, můj bratr (má sestra) jest nemocen(a). Smiluj se nad ním (ní) a dej mu (jí) v nemoci trpělivost a úplnou odevzdanost do Tvé svaté vůle a obdař jej (jí) zase co nejdříve předešlým zdravím. S opravdivou radostí srdce budeme Tobě nápotom v domě Tvém díky vzdávati a sebe povzbuzovati, bychom drahocenný čas podle Tvé vůle vynakládali a tak někdy bohati jsouce na zásluhy, radostně na Tvé zavolání se postavili a účastenství míti mohli ve věčné radosti s Synem Tvým i Duchem svatým. Amen.

Modlitba za nemocného otce neb matku

O laskavý Otče dobrých dětí, s dětinou důvěrou blížím se k Tvému milostivému trůnu, bych za mého (mou) nemocného(ou) otce (matku) prosil(a). Shlédni na jeho (její) bolestné lůžko, a umírní jeho (její) bolesti, potěš jej (ji) v bolesti, potěš jej (ji) v zármutku, nech ať docela odevzdán(á) do Tvé svaté vůle trpí, a propůjč mu (jí) brzké pozdravení. Nedej, bych se stal(a) sirotkem, nýbrž nech jej (jí) aspoň ještě tak dlouho místo Tvé u mne zastávati, až Tebe náležitě poznám a Ježíše Krista, kteréhož jsi poslal; za to Tebe žádám skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba nemocného.

Bože můj! Tys tuto nemoc na mne seslal. Ty mne vidíš; Ty znáš mé trápení; ano láska Tvá i nyní nade mnou bdí! Tys seslal mi toto utrpení jen z lásky, abych pomíjejicnost všeho vezdejšího dobře nahlédl(a) a srdce své k Tobě, o věčná lásko, povznesl(a).

Jak docela jiným přichází mně svět nyní, než za zdravých dnů! Co mi spomohou všechny pozemské radosti? Ony mně zdraví dátí nemohou. Nyní sobě musím leckteré žádosti a skutky předhoditi, jichž jsem sobě za zdraví dovolil(a) — lehkomylně. — Svědomí mé hlasitě mluví, a bída má nabádá mne k modlení.

Ano, poznávám, že mne láska Tvá, o Bože! na lůžko nemoci položila. Co by bylo ze mne bývalo, kdybych byl a) v ustavičné roztržitosti jen pozemskými věcmi se obíral a)! Byl(a) bych byl(a) zemřel(a), nepomysliv(íc) snad ani dosti živě na smrt! Touto nemocí učíš mne ale vezdejší statky zamítat a o věčné blaho duše mé pečovati.

Děkuji Tobě, milý otče nebeský! za lásku Tvou, a nereptám nad Tvým řízením, nýbrž raduji se, že z lásky k Tobě trpěti smím. Neobdržel(a) jsem již tolik zdravých dnů z Tvé dobrotivé ruky, neměl(a) bych tedy také nemocné dny vděčně přijmouti? Nechci říci, nemohu se modliti; neboť

mohu na Tebe mysliti, mohu sobě utrpení Syna Tvého představovati, dle příkladu Vykupitele svého v tiché trpělivosti snášeti a se Tobě obětovati.

To jest Tobě libo, když se s dětinnou důvěrou Tvému nařízení volně podávám, a to také chci učiniti. Tvá milosrdnost bdí nade mnou, vstupujeli modlitba má z lůžka nemoci vzhůru k Tobě, sstoupí též pomoc Tvá ke mně dolů.

Uděl mně milosti, bych tyto dny navštívení k Tvé cti a k spasení mému použil(a).

Modlitba k svatým čtrnácti pomocníkům.

Nezhrdneš se mnou, o Pane! blížícímu se k Tobě v důvěře na přímlovu svatých čtrnácti pomocníků, svatého Jiří, Blažeje, Víta, Diviše, Achace, Eustachia, Markéty, Barbory, Jiljí, Kateřiny, Krištofa, Erasma, Pantaleona, Ciriaka, — a propůjč mně pomoci v mé preveliké nouzi. Pane! ke komu mám jíti, než k Tobě, jemně

není nic nemožno; či přímluvy mám se více domáhati, než jako přímluvy oných, jichžto mocnou pomoe přemnozí zakusili? Doufám tedy, že modlitbu naší od tváře své nezamítneš; za to Tebe žádám skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba o zdraví.

Můj Bože a Otče! patř na mne na lůžku bolesti a slituj se nade mnou. Odpusť mně pokornou tuto prosbu srdce mého, a uděl mně brzké pozdravení těla mého. Vždyť Tobě chci rád(a) kajícím životem ještě déle na zemi sloužiti, věčné odplaty hodným(ou) se učiniti a s milostí Tvou pravé poklady shromážďovati; neb dosud nepodnikal(a) jsem mnoho, co by mne před Tvou soudní stolicí omluviti a zachrániti mohlo. Vyslyš tedy prosby mých domácích a vzdychy mého skormouceného srdce a nech mne co nejdříve opět zdravého(ou) Tobě v svém svatém domě sloužiti a Tebe s bratry a sestrami mými chvá-

liti. Avšak ne jak já chci, ale jak Ty chceš. Za to Tebe žádám skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba o ulehčení bolesti.

„Patřte vůkol, zdali jest bolesti, jako mé! Proč trvá trápení mé tak dlouho!“ — Tak bych s Davidem žaloval(a), všemohoucí, věčný Bože a Otče! Dnem i nocí trpím, jsa (jsouc) opuštěn(a), bez útěchy; bez pomoci. Mnohokráte bych zvolal(a): „Bože můj! proč jsi mne opustil? Ty jsi mne tak často vyslyšel, neměla by snad nyní modlitba má k Tobě přijíti?“

Tak neutěšené jest srdce mé, tak smutná duše má. Dobrý Otče, nebudu žalovati, nebudu proti Tvému nařízení reptati; ale v bídě své volám k Tobě: Smiluj se nade mnou! — S důvěrou v Tvé milosrdenství, s ubezpečilostí na mého Ježíše, prosím Tebe, smiluj se nade mnou, a ulev mým bolestem. — Toběť vše možno. Ty chceš a můžeš pomoci, Ty jsi pln

lásky a slitování. Umírní mé bolesti, bych Tebe netrpělivostí neurazil(a), o Otče!

Vždyť pravil Syn Tvůj: „Budete-li zač prositi Otce ve jménu mém, dám vám.“ Ejhle, Otče! já Tebe prosím ve jménu Ježíše, vyslyš mne a ulev mým mukám.

Než vše z lásky k Tobě, Tvá nejsvětější vůle staň se. Ušetř jen duše mé, a posilň mne v tomto boji.

Svatý Bože! spravedlivý Bože! smiluj se nade mnou! Amen.

Modlitba když se smrt blíží.

Nejsvětější Otče! Tobě jest má poslední hodinka povědomá! Ty jsi ustanovil konec mého trápení a já se nad tím raduji. Chvála, čest a velení budiž Tobě, všemohoucí Bože! za nesčíslné dobrodiní, ježto jsi mně za živobytí prokázal, zvláště ale děkuji Tobě za Syna Tvého, Vykupitele mého.

O Ježíši, Tys naděje má; v kterouž doufám; Tebe miluji; v Tvých sva-

tých ranách hledám útěchy a ochrany v mé poslední hodině; rozmnož vírou mou, posilň naději mou, rozněť lásku mou. Tobě, o Pane! obětuji tělo své i duši svou.

Bože, svatý Duše! těš mne, očisti a posvěť mou duši, aby před Bohem objeviti se mohla. Uveď mne do života věčného.

O mé nejvyšší dobro! žádám rozdělen(a) býti smrtí a věčně u Tebe přebývati. — Nejčistší, nejsvětější bytost! nehleď na) hříchy mé: nýbrž na Ježíše, jenž pro mne na kříži umřel. Těš se, o duše má, tvůj vykupitel žije a přivede tě skrze svou smrt k věčnému životu. Těš se, duše má, a doufej v Boha, neb on jest pln lásky; on tě vysvobodí od záhuby a vezme tě k sobě do nebe.

Svatá Maria! pros za mne nyní a v hodinu smrti mé. Svatý andělé strážce, svatý můj jmenovče, a všickni svatí Boží! orodujte za mne, aby Bůh duši mé byl milostiv. Amen.

Modlitba za duši zemřelého.

Dokonáno jest, svatý Bože, všemohoucí Otče! buď milostiv této duši, kteráž se právě s důvěrou v Syna Tvého odebrala. Ona stojí nyní před Tvou velebností na soudu, a slyší Tvůj rozsudek. Milosrdný Otče! ne-jednej s ní podle přísnosti Tvé spravedlnosti, ale dle laskavosti Tvé dobroty, a nech jí pro Ježíše do nebe vejíti. Smiluj se též nad námi, rozpomínajícími se nyní u pohnutí na naší hodinu smrti. Dej, abychom se opravdu obrátili, marným světem opovrhovali a kajícím životem boha-blaženou hodinku smrti dosáhli.

Nech, ať se tam všickni opět shledáme, bychom se Tobě v nebi se všemi svatými klaněti mohli. Amen.

Modlitba.

O Bože! Stvořiteli a Vykupiteli člověčenstva, popřej duši tohoto (této) zesnulého(é) úplné odpuštění a promínutí všech zasloužilých trestů za hříchy, aby od muk očistce osvobozená,

na Tebe, jakožto svůj poslední cíl a konec, patřiti, Tebe milovati a na věky věkův chváliti a požívatí mohla. Amen.

Pane! dejž mu (jí) odpočinutí věčné a světlo věčné svitiž mu (jí). Jeho (její) a všech věrných zemřelých duše, ať odpočívají skrze milosrdenství Boží v pokoji. Amen.

Modlitba na den památky všech věrných zemřelých.

Bože, Stvořiteli a Vykupiteli všech věrných zemřelých, račiž nad dušemi služebníků a služebnic svých se smilovati, aby odpuštění hříchů, kterého za živa stále se dovolávali, zbožnou přímluvou naší účastni se stali, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh na věky věkův. Amen.

Za zemřelého otce neb matku.

Bože, jenž jsi nám otce a matku v uctivosti míti přikázal, račiž nad dušemi (duší) otce našeho a matky

naší (otce mého — matky mé) se smilovati, odpuštěním hříchů veškerých je jej — jí) potěšiti, a nám jednou blahého s nimi (s ním — s ní) shledání popřáti. Pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

**Za zemřelé bratry, sestry, příbuzné
a dobrodince.**

Bože, jenž mile odpouštíš a všechny lidi ku spasení přivéstí žádáš, Tvé neskončené milosrdenství pokorně vzýváme, abys duše bratrů, sester, příbuzných a dobrodinců našich, jenž na věčnost nás předešli, na přímluvu blahoslavené Panny Marie a všech svatých blaženosti věčné účastny učiniti ráčil. Pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.



Sedm modliteb k nejblahosl. Rodičce Boží

Od sv. Alfonse.

Na každý večer v témdnu, bychom) na přímlovu její nabýli potřebných milostí.

V neděli.

Modlitba za odpuštění hříchů.

Dohleď, Matko milá Boha mého, na bídnoho(ou) u nohou Tvých klečícího hříšníka (klečící hříšnici), který(á) se k Tobě utíká, na Tobě naději svou zakládá.

Nezasluhuji sice, abys mne oblažila pohledem svým, vím však, že sobě vroucně žádáš hříšníkům pomáhati, poněvadž Syn Tvůj nebeský umřel, aby je spasil. Matko milosrdenství! pohleď na mou bídu, a smiluj se nade mnou! Slýchám, že Tě všickni nazývají Úto-

čištěm hříšníků, Naději zarmoucených, Pomocníci opuštěných; buď tedy i mně Utočištěm, Naději, Pomocníci. Zachraň mne svým prostřednictvím, pomoz mi z lásky k Ježíši, podej ruku svou mně bídnému(é), kterýž (kteráž) klesám pod tíží hříchů, a Tobě se poroučím. Víím, že hříšníkům (hříšnicím) všemožně pomáhati jest radost Tvá: pomoz mi tedy nyní, an pomoci můžeš. Hříchů pozbyl(a) jsem milosti Boží, a do záhuby uvrhl(a) duši svou. Do Tvých rukou se nyní poroučím, rei co činiti mám, abych dosáhl(a) milosti Boží; neboť všechno ehci hned činiti, co mi jen poroučíš. K Tobě se tedy utíkám, o Maria! Ty za tak mnohé oroduješ u Ježíše, oroduj i za mne! Rei Mu, aby mi odpustil a zajisté odpustí; rei Mu, že žádáš, abych spasen(a) byl(a), a zajisté spasení dojdou. Ukaž všem, jak mnoho dobrého prokazuješ doufajícím v Tebe. Amen.

Třikrát Zdravas Maria.

V ponděli.

**Modlitba za milost setrvání
v dobrém.**

O Královno nebeská! po delší čas byl(a) jsem bídným(ou) služebníkem (služebnicí) ďáblovým(ou), nyní ale věnuji se navždy službě Tvé, slibuji, že Tebe po celý život svůj chci ctíti, Tobě sloužiti. Přijmi mne tedy milostivě, nezavrhni mne, jak bych toho zasluhoval(a)! O Matko má! na Tobě všecku mou naději zakládám, od Tebe spásy očekávám. Ctím a velebím Boha milosrdného, jenž mně tuto důvěru v Tebe do srdce vlíti ráčil; tato naděje v Tebe velikou mi poskytuje útěchu, že dojdou spasení.

Já bídný á) dříve do hříchu upadl(a), protože jsem opomíjel(a) k Tobě se utíkati. Nyní doufám, že mi Bůh odpustí pro zásluhy Ježíše Krista a na přimluvu Tvou. Leč opět mohu pozbyti milosti Boží; nebo nebezpečenství stále hrozí, a nepřátelé moji nikdy nespí; jak mnoho pokušení na mne doráží! O nejsladší Krá-

lovno! přispěj mi a nedopusť, abych se stal(a) zase služebníkem(cí) hříchu, stůj vždy při mně! Víím, že mi pomůžeš, a pomocí Tvou zvítězím; avšak toho se bojím, abych v čas pokušení Tebe vzývati neopominul(a), a tím sebe neuvrhl(a) do věčně záhuby. Uděl mi tedy milosti, abych ve všech pokušeních k Tobě volal(a), učiň, abych u Tebe vždy hledal(a) pomoci proti útokům ďábelským, vzdychaje: „Pomoz, Maria, Matko má! nedopusť, abych hříchem znova ztratil(a) Boha svého. Amen.“

Třikrát Zdravas Maria.

V úterý.

Modlitba za šťastnou hodinu smrti.

O Maria! jaká na mne smrt čeká? Hrůzou a bázní se třesu, když sobě na paměť uvádím své hříchy, a onen hrozný okamžik, od něhož závisí věčná blaženost, neb věčné zahynutí, když sobě zpomínám na poslední hodinu smrti, po níž bude soud. O Maria,

Matko přemilá! v krev Ježíše Krísta a v přímľuvu Tvou všecku svou skládám naději. Útěcho zarmoucených, neopust mne, potěš mne v té velké bídě, v níž tenkrát budu postaven(a). Jestliže mne hříšného(ou) nyní svědomí hryze, ta nejistota mučí, zdaž mi Bůh odpustil, jestliže mne nyní souží pomýšlení na přísnou spravedlnost Boží, které bych novými hříchý propadnouti mohl(a): což mi bude teprv trpěti v poslední hodině? Ach! bez Tebe bych sobě zoufal(a). Vypros mi tedy, přemilá Královno, dříve než umru, abych hříchů svých skroušeně litoval(a) upřímně se polepšil a), v dobrém setrval a). A když přijde hodina smrti, pomoz mi, o Maria, má naděje, v té velké bídě, v níž tenkrát budu postaven(a); posilni mne, abych sobě nezoufal(a), patře(íc) na hříchý, které mi tehdáž pokušitel před oči staví; vyžádej mi té milosti, abych Tebe častěji vzýval(a) a v posledním tažení ještě šeptal(a) jméno Tvé a jméno Tvého Syna. Také Tě prosím, přemilá Královno — odpusť

mé smělosti — abys v poslední hodině při mně stála a mne těšila, vždyť jsi milost tuto mnohým prokázala služebníkům (služebnicím) svým, pročez naději se, že i na mne nezapomeneš. Pravdať, že jsem hříšník(ce), a že nejsem hoden(a) této velké milosti, než jsem také služebník(ce) Tvůj (Tvá), jenž Tě miluje a velkou v Tebe má důvěru. O Maria, oči mé Tě budou hledati v poslední hodině, nedopusť, abych se pak po Tobě marně a bez útěchy ohlížel(a). Nezasluhuji-li však tak velké milosti, přispěj mi aspoň s nebe, abych v lásce k Bohu a k Tobě z tohoto světa vykročil, a Tebe v nebi věčně milovati mohl(a). Amen.

Třikrát Zdravas Maria.

Ve středu.

Modlitba za ochranění před peklem.

O má nejmilejší Královno děkuji Tobě, žes mne ochránila od muk pekelných, které jsem tak často za své

hříchů zasloužil(a). Byl jednou čas, kde jsem já bídny(á) odsouzen(a) byl(a) k tomuto strašnému vězení, a ortel tento býval by snad vykonán hned po prvním smrtelném hříchů, jež jsem spáchal a, kdybys mně nebyla z útrpnosti pomohla. Jsouc milostivá, zadržela jsi spravedlnost Boží, aniž bych Tě byl(a) prosil(a); avšak na tom jsi neměla dosti. Tys pak obměkčila tvrdé srdce mé, a mne k tomu přiměla, bych na Tobě zakládal(a) naději svou. Ach. jak velkých hříchů bych se byl(a) dopustil(a) při tak mnohých nebezpečnostech, v kterých jsem byl(a) postaven(a), kdybys mne byla, přemilá Matko, nechránila milostmi, kterých jsi mně od Boha vyžádala. O má Královno, ochraň mne i budoucně od věčného zahynutí! Co by mně prospělo Tvé milosrdenství a Tvá přízeň, kterou jsi ke mně měla, když bych přece na věky byl(a) zavržen(a)? Nemiloval(a)-li jsem Tě po čas nějaký, miluji Tě nyní po Bohu nejvíce. Učiň, abych se nikdy více neodvrátil(a) od Tebe

a Boha svého, jenž mi na Tvou přímlovu tak velké milosrdenství prokázal. Přemilostná Královno, nedopuť, abych Tebe v pekle věčně nenáviděti a Tobě zlořečiti musel(a); mohla bys dopustiti, aby služebník(ce) Tebe vroucně milující byl(a) zavržen(a)? O Maria! což mi na to odpovídáš? Zajisté bych věčně zahynul(a), kdybych se Tebe spustil(a). Než kdož by se opovážil Tebe se spustiti? Jak bych mohl(a) jen zapomenouti té lásky, kterou jsi ke mně měla? O má Královno! Tys pro spasení mé již tolik učinila, dokonej dílo své, pomáhej mi i dále. Chceš býti mou pomocnicí? Než co pravím? Když jsi mně tolik dobrodiní prokázala tehdáž, když jsem na Tebe nemyslel(a), čím větší mohu míti nyní v Tebe naději, an(a Tě miluji a Tobě se poroučím. V pravdě; kdo se Tobě poroučí, nezahyne; učiň, abych jen u Tebe vždy pomoci hledal(a). Spasiž mne naděje má, ochraň mne od pekla; uchovej mne před hříchem.

Třikrát Zdravas Maria

Ve čtvrtek.

Módlitba za dosažení věčné blaženosti.

O Královno nebeská! Tys nad všechny kůry andělské povýšená, Tys po Bohu ta nejprvnější! Já bídny á) hříšník ce) pozdravuji Tebe z tohoto slzavého údolí, prosím, abys ke mně obrátila své milosrdné oči; nebo kamkoli pohlednu, tam milosti rozdáváš. Viz o Maria, Panno nejsvětější, že v mnohých jsem nyní nebezpečích, a že v tomto životě ještě na mne čekají velká nebezpečí, v nichž bych mohl(a) ztratiti svou duši, nebe, svého Boha; ale na Tobě má Královno všechnu svou naději zakládám; Tebe miluji, toužím po onom blaženém okamžiku, kdy Tě v nebi viděti a chváliti budu. O Maria, kdy přijde onen blažený den, kdy Tobě k nohám se vrhnu, kdy spatřím Matku Páně, Matku svou, ježto se tolik natarala, abych věčně nezahynul(a). Kdy budu moci onu ruku zlíbat, která mne tolikrát pekla zbavila, mně i tehdaž

tak velikých milostí udělovala, když jsem jen toho hoden a) byl(a), aby mne všickni nenáviděli a opustili. Zde na světě přemilá Královno! byl a) jsem k Tobě nevděčným(ou), přijdu-li však do nebe, pak nebudu již nevďečoým(ou); pak Tě budu věčně tak milovati, jak jen moci budu, a tím napravím onen nevďek svůj, že Tě budu věčně chváliti, Tobě děkovati. Především Bohu děkuji, že mi tak velkou důvěru v krev Ježíšovu a v Tebe dává. Ty mne musíš zachrániti, od hříchů zbaviti, Ty mi musíš přimluvou svou vymoci dar poznání a síly, abych vůli Boží plnil(a). Ty mne musíš uvéstí do nebe, to všecko od Tebe očekávali Tvoji věrní sluhové a služebnice a nikdo nebyl zklamán v naději své. I já v Tobě Maria, se nezmýlím, a ničehož si nežádám, než abys mne spasena(u) učinila. Pros svého Syna Ježíše, jako i já Ho nyní o to prosím, aby pro své hořké umučení ve mně naději tuto zachoval a rozmnožil. Amen.

Třikrát Zdravas Maria.

V pátek.

Modlitba o lásku k Ježíši a k Marii.

Já poznávám o Maria, žes tvor ten nejvznešenější, nejdůstojnější, nejčistší, nejspanilejší, nejlíbeznější, nejsvětější, jedním slovem lásky nejhodnější. Královno má! kéž by Tě všickni poznali a milovali, jak toho hodna jsi! Je mi ale utěchou, že v nebi i na zemi tak mnoho šťastných duší miluje Tvou dobrotu a krásu. Nad tím však obzvláště se raduji, že Tě Bůh více miluje, než všechny anděly dohromady. O má milostná Královno! i já bídný(á) hříšník(ce) Tě miluji; že ale láska má je slabá, přeji sobě milovati Tebe více a vroucněji; k tomu inně musíš dopomoci; nebo láska k Tobě je znamením věčného vyvolení, je milost, kterouž Bůh dává pouze těm, kteří spaseni budou. Zároveň také poznávám, přemilá Královno! jak mnoho povinných díků vzdávati mám Božskému Synu Tvému. Vím, že Jej nade všecko mám milovati.

Tobě dává Bůh všechno, začkoliv Ho prosíš, vyžádej mi tedy té milosti, abych se tak úzce s Bohem svým spojil(a), aby mne od něho nic nemohlo odloučiti. Nehledám statků tohoto světa, ani cti, ani bohatství, hledám pouze toho, co se Tobě nejvíce líbí, lásky Boží. Je-li možno, že bys mi nechtěla přispěti k vyplnění přání, kteréž se Tobě líbí? Nikoliv! Ty mně nyní již pomáháš, Ty nyní již se za mne přimlouváš; o pros, pros za mne, a neustávej prositi, dokud mne v nebi nespatriš osvobozeného(ou) před nebezpečstvím, že bych Boha svého opět mohl(a) ztratititi, dokud nenabudeš jistoty, že Jej budu moci milovati po celou věčnost, spojen(a) s Tebou přemilá matko má! Amen.

Třikrát Zdrávas Maria.

V sobotu.

Modlitba o přimluvu Marie Panny.

Nejsvětější Matko Maria, poznávám, jak mnohých milostí jsi mně již vy-

mohla, vím také, jak nevděčný(á) jsem k Tobě byl(a). Ač pro svou nevděčnost již nezasluhuji žádných dobrodiní, chci přece naději míti v Tvé milosrdenství, kteréž mnohem větší jest než má nevděčnost. Měj se mnou útrpnost, mocná Královno má! Ty rozdáváš milosti všecky, kterých nám bídňým Bůh uděluje. Bůh Tě učinil tak mocnou, tak bohatou, tak dobrotivou, abys nám v bídě pomáhala. Tys orodovnice těch nejbídňějších a nejopuštěnějších, jižto se k Tobě utíkají; tedy i mne se zastaň, an(a) se Tobě nyní poroučím. Snad neřekneš, že těžko je mně k spasení dopomoci; nebo ty největší překážky bývají přemoženy, když Ty nás chráníš. Do Tvých rukou odevzdávám své věčné blaho, Tobě poroučím duši svou, záhuby blízkou, před kterou Ty ji zachrániti musíš svým prostřednictvím. Já chci přičtěn(a) býti k zvláštním služebníkům(cím) Tvým, nezamítň mne! Ty hledáš bídňých, abys jim pomáhala, neopuť tedy bídřého(ou) hříšníka(ci), který(á) se k Tobě utí-

ká. Přimluv se za mne, vždyť Syn Tvůj neoslyší prosby Tvé. Vezmi mne pod svou ochranu, na tom mi dosti bude; ano stojíš-li Ty při mně, ničehož se nebojím: ani hříchů, nebo Ty mně vymůžeš léků proti bídě, v kterou jsem upadl a); ani ďábla, nebo Tyś mocnější než celé peklo; ani Soudce svého, nebo jedna prosba Tvá Ho usmíří. O Matko má! vypros mi odpuštění hříchů, lásky k Ježíši Kristu, svaté vytrvalosti, šťastné hodiny smrti a nebe, především vyžádej mi milosti, bych se Tobě vždy poroučel(a). Dostačnje, abys jen slovo řekla, neb Tobě ničeho neodepře. Pros tedy za mne Ježíše, rci Mu, že mi chceš pomáhati, a pak zajisté bude mít se mnou útrpnost. Matko má, v Tebe doufám, v této naději chci živ(a) býti i umříti. Amen.

Třikrát Zdrávas Maria.



Pobožnost svatého růžence.

Částka první.

Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Pozdravena buď, o spanilá záře vykoupení, Panno, jížto od věčnosti byl vyvolil za matku Všemohoucí! O růžová bráno spasení! jak zaradovali se andělé svatí na den narození Tvého; jak plesali staří patriarchové a proroci, kteří po tak dlouhá století po Tobě byli vzdychali, Tebe předpodobňovali a předpovídali! Hle, o přesladká Panno, i má duše věnuje Tobě dětinnou uctivost a zbožnost; o přijmiž mně pod svatou ochranu svou, abych došel(a) podílu na hojném vykoupení božského Syna Tvého. Amen.

2. Pozdravena buď, o nejpokornější dívko Páně, jížto anděl nalezl o samotě v nejhlubším rozjímání věci ne-

beských, když nejvznešenější tajemství vtělení Slova věčného Ti byl zvěstoval. Prosím Tě pro lásku k témuž božskému Synu Tvému, jehož jsi z Ducha svatého byla počala a devět měsíců v čistotném těle svém nosila, vyžádej mi dar svaté tichosti a rozjímání věcí nebeských, aby duše má tím osvětlená a posílněná byla a stala se čistým a hodným příbytkem božského Syna Tvého. Amen.

3. Pozdravena buď, o Matko krále slávy! po jehožto svatém početí chvátala si přes hory pozdravit příbuznou svou Alžbětu, a sloužit jí v pokoře! Pro všechny ty divy, když dítě Jan zplesalo v životě mateřském, neplodná porodila, oněmělý Zachariáš mluvil, a Ty sama, jakožto královna proroků nejslavnější všech proroctví byla pronesla: prosím Tebe, zjednej mi pravé a účinné lásky k bližnímu, pokory a poznání Boha, abych ty dvě největší přikázání svaté lásky věrně plnil(a). Amen.

4. Pozdravena buď, o Panna čistá jako lilie, kteráž umdlena dlouhou

cestou nenalezlas žádné hospody, žádného lůžka, a k pustému odkázaná chlěvu, největší nebe i země poklad neporušené jsi porodila, a co pravému Bohu svému u věrné zbožnosti jemu jsi se klaněla. Pro nevýslovné srdce Tvého zaplesání v tak veliké strasti prosím Tebe, zjednej mi u božského dítěte svého, aby srdce mé kvetlo na všech ctnostech bohatě a učiněno bylo lůžkem liliovým, kdež by přebýval miláček Tvůj. Amen.

5. Pozdravena buď, o laskavá Panenská Matko! která's novorozeného krále co plačící nemluvňátko ukájela mlékem panenských prsou svých, a v chatrné zavinuvši plénky na seno do jeslí položila! Ó vypros mi mysl dětinnou a svaté těla krocení, kterémuž božský Syn Tvůj, ještě co nemluvně, tak hlasitě živým příkladem svým mně byl učil. Amen.

6. Pozdravena buď, o nejsladší Matko Krista Ježíše, jehožto narození v radostných chvalozpěvech zvěstovali andělé chudým pastýřům, kteřížto přijdouce spěšně do Betléma,

nalezli tam v jeslích nemluvnátko, klaníce se jemu s podivením a radostí svaton. O dej křídla i mým krokům k službě Spasitele mého a vstip mi lásku k chudým, abych někdy účastným(ou) byl(a) pokoje věčného, kterýž andělové svatí byli zvěštovali. Amen.

7. Pozdravena buď, o Matko milosrdenství! jenž jsi viděla s bolesti, jak osmého dne po narození svém novorozený Syn Boží při obřezání vylil za nás prvotinnou krev svou, a za rozkazem anděla nazvalas ho nejsladším jménem Ježíš! O milosrdná Matko! pros za mně, aby i mně byl Ježíšem a vykoupil mně ode všech hříchů mých. Amen.

8. Pozdravena buď, o královno králů, kterás porodila Boha nebes, všechny hvězdy stvořivšího, jehožto narození nová hvězda byla zvěštovala, vedoucí potěšitelným světlem svým ony tři moudré a zbožné krále k pokorným jeslím, kdežto se mu klaněli v uctivosti a zbožnosti, zlato, kadidlo a myrrhu jemu obětující Vyžádej

mně tu milost, abych i já Bohu a králi svému obětoval(a) stále kadidlo zbožné modlitby, zlato čisté lásky a myrrhu umrtvení. Amen.

9. Pozdravena buď, o Plnitelko věrná zákona! kterás po čtyřiceti dnech obětovala jednorozeného svého, pána chrámu, v chrámu Páně, přinesši za něho dárek chudých! Skrze onen sedmery meč, předpovídaný Ti svatým kmetem Simeonem, zjednej mi, o Panno svatá, u Syna svého tu milost, abych všecka soužení tohoto světa snášel(a) ve svaté oddanosti a trpělivosti, a statně plnil(a) vůli Boží; abych na konec svého života s útěchou mohl(a) zvolati: „Pane, nyní propust služebníka(ci) svého(ou) v pokoj.“ Amen.

10. Pozdravena buď, o nejvyšš věrná Matko, jenž dle anděla napomenutí bez prodlení, ve tmavé noci utíkala jsi s milovaným dítětem svým do Egypta, a tam tak dlouho jsi v největší chudobě a zarmoucenosti přebývala. Svatá věrnost Tvá ludiž mi ustavičným naučením, všech vystří-

hati se nebezpečností, hrozících duši
ané, jižto úklady strojí tyran pekelný,
aby uvrhnul ji do věčného zahynutí.
Amen.

Sláva Bohu Otci i Synu atd.

Částka druhá.

Otče náš. Zdravas Maria.

1. Pozdravena buď, o Vzore všech
Svatých, kterás v plamenné horlivosti
plníš zákon, vedla božské dítě své
ve dvanácti letech do Jerusalema do
chrámu, a zůstavivši ho tam, aby na-
plnil vůli Otce svého nebeského, hle-
dalas ho v největší bolesti a truchli-
vosti, až k nevýslovné radosti našla
jsi ho opět třetího dne! O zjednej mi
tu milost, abych za svatým příkladem
Tvým nikdy neopouštěl(a) Pána své-
ho; a kdybych vinou a nedbalostí
svou ho ztratil(a), abych nepřál(a)
spaní očím svým, až bych ho, sladkou
radost srdce svého, opět našel(a).
Amen.

2. Pozdravena buď, o požehnaná
Panno! jižto laskavou poslušností pod-

dán byl Ježíš, věčná moudrost a všemohoucnost Boha Otce, kteréhož byla živila a vychovávala co matka ze všech nejpečlivější, sloužíc mu přitom co nejvyššímu Bohu svému bez přítrže ve svaté uctivosti! O laskavá Matko Pána mého, prokaž se matkou všechněch jemu náležejících, a vstipnám lásku a poslušnost k představeným našim, ježto sám Bůh nezamítal toho, býti pro nás lidem poslušným. Amen.

3. Pozdravena buď, o Panovnice světa, jehožto spásu jsi očekávala, když jednorozený Syn Tvůj, beránek nepoškvrněný, ukázav se veřejně, dal se pokřtiti jako hříšník od Jana, sluhy svého, aby posvětil nám vodu křestní! O vypros nám u přívětivého Syna svého, abychom oděv svůj ode křtu svatého opět a opět pokalený, omyli v krvi téhož beránka, aby byl bělejší nad sníh a my abychom přijati byli do říše nebeské, kam nic nečistého nemůže vejíti. Amen.

4. Pozdravena buď, nejčistší Nádobu, plná nebeských mastí, jenž sí-

dily srdce Tvé, když jediný Syn Tvůj Tebe opustiv, čtyřiceti dnů a nocí mezi zvěří na poušti o samotě se postil, s nejsvětější vroucností k nebeskému Otci svému se modle, prvé než nastoupil převznešené prostřednictví své. O posilni mne, abych kráčeje(íc) v přesvatých jeho šlépějích, křižoval(a) tělo a žádosti své, a vytrval(a) ve vnitřním sebezapírání, až pomine čas pokání a smutku. Amen.

5. Pozdravena buď, o neporušená Panno, na kteréž nikdy neměl hřích žádného podílu! O vyžádej nám od božského Syna svého, jenž pro spasení naše i od zlého ducha nechal se pokoušeti, aby naučil nás, jak i my máme pokušením se opírat, potřebnou sílu: světu, zlému duchu a vlastním žádostem mužně odporovati, a všechna pokušení přemoci ke cti Syna Tvého. Amen.

6. Pozdravena buď, o vrouceně milovaná Matko jediná a holubičko nebeského miláčka svého, za nímž šla jsi s jinými ženami zbožnými, když

zvěstoval evangelium Říše nebeské, po rozmanitých cestách chodě, městy a vesnicemi, a skrytá tajemství věčnosti lidem vykládaje. Svatá horlivost Tvá a účastnost na ovoci hojného vykoupení ať rozpálí vlažné srdce mé, abych i já nebeských vyhledávajic(ic) zde věcí někdy účastným(ou) byl(a) koruny odplaty v království nebeském. Amen.

7. Pozdravena buď, o Svatyně Du-cha svatého, jenž jsi všecky řeči a skutky božského Syna svého pečlivě byla rozvažovala v nejtajnější svět-ničce přemilostného srdce svého, jako nebeské perly tam je schovávajíc! O vyžádej mi dar rozjímání a vnitřní modlitby, abych hluboce rozvažoval(a) v mysli své, v jak veliké lásce Vy-kupitel můj po obtížném břemenu a parnu denním v noci na modlitbách trval, snášeje pro mně s nejtěžším srdcem hlad a žízeň, horko i zimu, všecky nehody a ta nejtěžší proná-sledování; čímž abych povzbuzen(a) byl(a), dle celé své možnosti jej ná-sledovati a neskončenou jeho lásku

odplatiti svou nepatrnou a konečnou láskou. Amen.

8. Pozdravena buď, o útrpná křesťanů Utěšitelkyně, jenž od Syna svého naučila jsi se milosrdnosti, když laskavě obcovav mezi lidmi, zarmoucených těšil, nemocných uzdravoval, všechněm kajícím hříšníkům(cím milosrdně odpouštěl, ano i jísti s nimi se snížil, aby všechněm byl všecko a všecky přivedl k spasení. O, vstip mi sladké milosrdenství své, bych i já v okolnostech prozřetelností Boží mi vykázaných nikdy neumdléval(a), nýbrž tolik dobrého činil(a), co vím a mohu, a zbožným rozmlouváním, bezúhoným životem a dobrými příklady dle síly své působil(a) k spasení bližního svého. Amen.

9. Pozdravena buď, o nejčistší lilie v zahradě Boží, jejížto celý život pozemský byl svaté proměnění! O, propůjčiž mi mocnou přímluvou svou, abych s milovanými učedlníky vystoupil(a) na horu Páně a spatřil(a) slávu jeho u věčném proměnění; zatím ale abych věrně zachoval(a) při-

kázání lásky k Bohu a bližnímu, Mojžíšem a Eliášem, aneb zákonem a proroky naznačená, a připravil(a) srdce své na utrpení; jakož na hoře Tábor u prostřed proměnění svého rozmlouval Pán s těmito věstci o příštím utrpení svém. Amen.

10. Pozdravena buď, o Nejsvětější mezi Svatými, jejížto život vysoko vyvýšen byl nade všechny tohoto světa marnosti, a ustavičně čelil k nebesům. Skrze onen pokojný vjezd božského Syna Tvého do Jerusalema, kam co král pokorný a tichý u prostřed zástupu a plesání lidu se bera, hořké slzy proléval nad brzkou zkázou jeho, ježto zástupové těmiž ústy, jimiž Hosanna byli volali, po několika dnech do vzteklého vypukli křiku: „Ukřižuj ho, ukřižuj ho!“ — Tebe prosím, uč mne každodenně více a více opovrhovati nestálou marností všeliké světské cti, a nehledati než oné cti pravé, která jsouc od Boha věčně k němu vede. Amen.

Sláva Bohu Otci i Synu atd.

Částka třetí.

Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Pozdravena buď, o dokonalý Vzore pokory, která porodila pokorného nebes krále, jenž při poslední večeři kleče u nohou svých učenníků; myl jim nohy, ztvrdiv v posledním činu tomto života svého skutkem, čemu tak často slovy byl učíval: „Učte se ode mne; jáť jsem tichý a pokorný srdcem!“ O nejpokornější Matko krále nejpokornějšího! Mateřská dobrota Tvá vštípiž hluboko do srdce mého tuto ctnost, kterouž Božský Syn Tvůj nade všechno byl miloval, a co drahé dědictví nám zůstavil, abych nebyl(a) zavržen(a) s oněmi pyšnými anděly do temnosti věčné. Amen.

2. Pozdravena buď, o Matko života, skrze kterouž dostali jsme chleb života, s nebe stoupivší a život světu dodávající. Pro tu vroucí lásku, která pohnula božského Syna Tvého, že před hořkým utrpením svým pro všechny vyvolené své až na konec světa ustanovil svátost své lásky, Tebe žá-

dám o čistotu srdce svého: abych božský tento chleb častěji k spáse duše své s lačností svatou přijímaje(íc) svatý vedl(a) život a opatřen(a) touto svátostí někdy nastoupil(a) cestu svou do věčnosti. Amen.

3. Pozdravena buď, o laskavá Panno! jejížto srdce přesladké proměnilo se v hořkost, když začalo se hořké utrpení božského Syna Tvého a na Olivetu smutná byla duše jeho až k smrti; když v dlouhé a bolestné modlitbě modle se k nebeskému Otci svému krvavým potem zemi skropil, posilněn jsa andělem k nesmírnému utrpení, ježto měl před svatýma očima svýma, a kteréž byl na sebe vzal skrze hříchy naše! Pro tuto úzkost velikou, když meč bolesti pronikl duši Tvoji, volám k Tobě: obměkči tvrdé srdce mé, abych hlubokou skroušeností rozjímaje(íc) hořké umučení Pána svého, posilnil(a) srdce mé proti všem utrpením, řízením Božím na mně seslaným. Amen.

4. Pozdravena buď, o Matko laskavého Vykupitele našeho, kterýž, aby

naučil nás lásce k nepřátelům našim, vstříc byl vešel proti vinníkům svým, s pochodněmi a svítilnami, s kopími a kýjemi naň přišlým; zrádce svého polibiv, přítelem svým ho jmenoval, a chtěje rozvázati pouta hříchů našich, dal se jíti. svázati, nemilosrdně bíti a jako zločinec vésti od roty bezbožných! O, zjednej mi, matko Spasitele mého, přímlovou svou, abych i já nejen v předsevzetí, ale také v skutku odpustil(a) všechněm, jenž mne urazili, zarmoutili, osočili neb jakýmkoliv způsobem mně byli ublížili; abych podoben(a) jsa (jsouc) Vykupiteli svému i účastným(ou) byl(a) zásluh svatého utrpení jeho. Amen.

5. Pozdravena buď, o plačící Dcero Jerusalemská, kteráś se modlila k Otci věčnému srdcem ztrápeným, an ruce zločinců jeho a Tvého Syna nejvyšš milovaného u bezbožném lání a hlasitém posměchu, ještě za tmy noční, jako zločince, jenž by dosti záhy nemohl býti odpraven, vedly do paláce kněze nejvyššího, kdežto jeden ze služebníků dal mu políček. Skrze hlu-

boké toto snížení, kteréž Syn Tvého srdce od bezbožných byl snášel, smiluj se nade mnou a pros za mne, aby hříchy pýchy mé milosrdně mi odpustiv, posilnil srdce mé k tichému snášení všech snížení, dle svatého příkladu jeho. Amen.

6. Pozdravena buď, o Matko lásky věčné, která jsi pro lásku k trestuhodným hříšníkům(cím), v domě Kaifášově byla nenáviděna, křivými svědky obžalována, hanebně uplývána, zahalena, posmívána a potupnými políčkami bita! O propůjč mi ze zahrady rajského srdce Tvého kvítí zbožnosti, aby milovaný Spasitel můj byl keřem myrrhovým a odpočíval na prsou mých; abych totiž všechny okolnosti svatého utrpení jeho s pobožnou myslí rozjímal(a), jehožto síla aby ve všech utrpeních mých mne sílila a těšila. Amen.

7. Pozdravena buď, o Dennice jasná, z nížto vysvítlo slunce spravedlnosti. kteréž před nespravedlivou stolicí pohanského vladaře Piláta z nespravedlnosti obviněna, v tichosti a po-

koře stála před soudcem, hlasité a těžké žaloby židů poslouchajíc, aniž pak slovem se zastávajíc. O, vyžádej mi svatou přímlovou svou, aby nespravedlivý tento soud, ježž Nejspravedlivější a tak veliké trpělivosti nad sebou vynésti dal, někdy až se octnu před soudnou stolicí jeho, mně získal milostivý ortel. Amen.

8. Pozdravena buď, o Sídlo moudrosti, kteráž poslána k Herodesovi, posmívána byla co pošetilost, a drzost moudrosti lidské hlubokým kárala mlčením! O pros na výsostech nebeských za mne, abych se nižádným posměchem a lidskými mluvami nedal(a) zmásti u víře svaté, jenž v lásce působí a někdy přioděn(a) byl(a) rouchem slávy, kteréž aby mi zjednal Syn Boží, dal se přiodíti k posměchu rouchem bílým. Amen.

9. Pozdravena buď, o bolestná Matko zkrváceného ženicha našeho, jenž v síni Pilátově byv svlečen, nejukrutnějším bičováním, jímžto jemné, panické tělo způsobem nejbolestnější bylo rozedráno, smyl v krvi své

hanebné nečistoty- nepravostí našich! V lítosti a zkroušenosti srdce svého k Tobě volám, aby jen jediná božská té krve krůpěj prospěla duši mé, ježto nejen hříchy mé ale i celého světa nepravosti může očistiti, a spíše abych zemřel(a), než dopustil(a) se nejmenšího hříchu proti liliové ctnosti čistoty. Amen.

10. Pozdravena buď, o Královno, jenž jsi odívala krále slávy! O shlédni, jak přioděli ho hříchové naši! V roucho šarlatové zahalili zbičované jeho tělo; místo žezla dali mu třtinu do ruky; pýcha naše ověncila ho bolestnou trnovou korunou; a mnohem hůře posmívali jsme se jemu nepravostmi svými, než žoldnéři, jenž na posměch klekajíce před ním a plavajíce naň ve tvář ho bijí! kam se utéci máme před obličejem nepravostí svých! O matko milosrdenství, pros za nás; tyť sama svolila jsi v utrpení milovaného Syna svého, abychom tím uchováni byli od pokuty věčné. Amen.

Sláva Bohu Otci i Synu atd.

Částka čtvrtá.

Otče náš. Zdravas Maria.

1. Pozdravena buď, o Utěšení světa
nejmilostivější, která jsi v žalobách
bolesti nevýslovných slyšela šílené vo-
lání veškerého lidu, žádajícího hlučně
a vztekle smrt jeho, když trním ko-
runovaného a pláštěm šarlatovým
přioděného a zkrváceného Syna Tvého
Pilát jim ukázal, sám bolestmi jeho
jsa pohnut, zvolal: „Ejhle člověk!“
O, dej slzy očím mým a obměkči za-
tvrzelé srdce mé, abych z nejhlubších
vnitřností s Tebou plakal(a) a s ka-
jícím srdcem s apoštolem Syna Tvého
na vlastním těle svém vykonal(a), co
se mi nedostává na utrpení Kristovu.
Amen.

2. Pozdravena buď, o plačící Mat-
ko, jenž jsi se potkala se Synem
svým, když nemilosrdným bičováním
sobě nepodoben, trnovou korunou
ztrýzněn, od Piláta nespravedlivě na
smrt odsouzen, dřevem kříže stížen,
v bolestech, snížení, v ranách a hlu-
ku veškerého lidu u prostřed dvou

vrahů, na Golgotu nejbolestnější konal cestu! O vtiskni hluboko v srdce mé tento obraz trpícího Pána mého, abych u věrné lásce zpomínal(a), jak nevýslovně mnoho pro mně byl trpěl, vzav na sebe hříchy a nepravosti mé, a nikdy více ho nekřižoval(a) hříchy svými. Amen.

3. Pozdravena buď, o hluboké moře bolesti, jenž jsi s beránkem Božím vstupovala na horn Kalvarii, když maje býti obětován na vykoupení světa, nejprvé byl žlučí napájen, nejhanebnějším způsobem obnažen, na rukou a nohou proražen a přibit na kříž potupný! Ach, když se to stalo na dřevě zeleném, co na suchém se stane! O matko milosrdenství, pros za mne, aby toto nevýslovné utrpení milého Syna Tvého nebylo na mně věčně ztraceno. Amen.

4. Pozdravena buď, o královno mučenníků, kteráž proniknuta jsouc mečem nejhlubší bolesti, stálas pod křížem, když Syn Boží nahý, na celém těle zraněn, u prostřed dvou vrahů, v holestech, žádným srdcem

lidským nepojatých, a před obličejem veškerého lidu na kříži pněl, vyliv pro mne nevinnou krev svou! Pro všecky nevýslovné srdce Tvého bolesti Tě prosím, o věrné srdce mateřské, smiř mne se Synem svým, a získej mi ducha pravé kajicnosti, abych trpě s ním vytrval(a) trpělivě v kříži, otcovskou rukou Boží mně seslaném. Amen.

5. Pozdravena buď, o věrný Svědku všeho posměchu hořkého, veškeré potupy a všeho lání, čímž přeplněn byl požehnaný Syn Tvůj, od nejvyšších kněží a staršího lidu, od veškerého lidstva a všechněch nesčíslných příchozích ke slavnosti velikonoční; což nejen nejtišší trpělivostí snášel, nýbrž také ještě za trýznitely své modlil se k nebeskému Otci svému, aby nebylo považováno jim to za hřích! Pro smrtelné rány, pocítěné srdcem Tvým při tak těžkých rouháních, Tě prosím, buď mou orodovnicí, aby mi propůjčil Pán té milosti, hříšného života svého, jímž hůře než židé jsem lál(a) jemu, ze srdce polepšiti a všecknu hanu a

urážky všecky, mně tak často Boha urážejícímu právem učiněné, v tichosti snášeti. Amen.

6. Pozdravena buď, o Útočiště hříšníků, jenž uslyšíš prosby duší kajících. O, získej mi v poslední hodině milosrdenství od božského Syna svého, kterýž visícímu na pravici jeho lotru v pokoře žádajícímu, aby vzpomněl naň v říši slávy své, pro víru jeho a upřímné vyznání nepravostí nejen všecky hříchy byl odpustil, nýbrž také téhož dne ráj přislíbil, kam račiž mně uvésti v milosrdenství svém. Amen.

7. Pozdravena buď, o Matko srdce hluboko raněného, jehožto utrpení nesmírné hluboko proniklo v duši božského Syna Tvého, jenž s nevýslovnou žalostí na Tě pohledna s vysosti kříže svého, poručil milovanému učenníku svému Tebe za věrnou jeho matku, Tobě za syna. jej a nás všecky! O kéž zakusím ochrany Tvé mateřské! ochraň, posilni a ved' mně, abych svatým životem někdy tam přijda(ouc), kde Ty, milá matko naše, ve slávě

trůníš, s Tebou Ježíše, Syna Tvého miloval(a) a velebil(a) na věky. Amen.

8. Pozdravena buď, o sladká srdcí zarmoucených Útěcho, kteráś pod křížem obětovala Otcí nebeskému v živou oběť zápalnou jednorozeného Syna svého, jenž pohřížen jsa v moře bolesti nejhlubších, nejen na svatém těle svém, nýbrž také na přesvaté duši své tak mnoho trpěl, v tak úplnou upadnuv opuštěnost a tesknost, že žádný stvořený duch nemůže postihnouti ji; tak že v nadmíře bolesti svých zvolal k nebeskému Otcí svému: „Bože můj! Bože můj! proč jsi mne opustil!“ O matko milá, pros za mne, aby svatá jeho opuštěnost osladila utrpení mé; a když soužení na mne dolehnou, abych žalostí nezahynul(a) na cestě toho strastného života, alébrž s milým Synem Tvým trpělivě vytrval(a). Amen.

9. Pozdravena buď, o Zdroji milosti, z něhož vyprýštíla se voda života věčného, jejížto proudy na věky napojí všechny blahoslavené nebes obývately; ježto Syna Tvého tak přená-

ramná trápila žízeň na kříži, že zapomenuv při tom na všechny bolesti své zvolal slovy žalostnými: „Žízním!“ O vlídná matko, kteráž jako božský Syn Tvůj žízníš po spasení duší, božskou touto krví vykoupených, ukoj žízeň mou po marných tohoto světa radostech, a rozpal mne k horoucí žízni po darech života věčného, abych někdy v nebi svrchovaně byl(a) napojen(a). Amen.

10. Pozdravena buď, o Matko života, kterýž umřev na kříži svatém dokonal spasení naše: abychom v smrti hříchů zemřevše obživli k životu věčnému! Skrze poslední slova božského Syna Tvého, jenž celou svatou duši Tvou byla ohromila, Tě prosím, vyžádej mi od Boha tu účinnou milost, celý život svůj tak zříditi, abych někdy s útěchou zvolati mohl(a) se svatým Spasitelem: „Otče! v ruce Tvé poroučím ducha svého!“ Amen.

Sláva Bohu Otci i Synu atd.

Částka pátá.

Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Pozdravena buď, osiřelá Dcero

Sionská, kteráž ztrativši Syna jediného a nevýslovně milovaného, v krvavé slzy rozplynula jsi se pod křížem, a s nížto samo slunce na obloze nebeské bylo truchlilo, an světlo světa proniknouc do propasti pekla, vytrhlo vyvolených svých rukou silnou z tlamy lva! Svatá truchlivost Tvá posilniž srdce mé, když vnitřními obklíčen(a) jsa (jsouc) temnostmi a zbaven(a) pocitné přítomnosti Boží vzdychám k Tobě ve své úzkosti! O vyslyš mne tehdy, sladká matko spasení a nedej tudy, abych klesl(a). Amen.

2. Pozdravena buď, o Přítelkyně nebeského ženicha, z jehožto otevřeného boku tekla krev a voda, jimiž obmyta jest ode všech poškvrn. Pro bolest pocítěnou ve svaté duši Tvé, když kopí probodnulo sladké srdce Ježíše Tě prosím: zhoj raněné srdce mé, aby nic pozemského nemilovalo více, nýbrž s celou silou lásky své obejmouc Ježíše až k poslednímu okamžení pro Něho tlouklo. Amen.

3. Pozdravena buď, o svatá Archo úmluvy, kteráś mrtvé a s kříže sňaté

tělo Syna svého položivši na svůj klín mateřský, skropila jemnými slzami svými, svaté utrpení jeho hluboko vstipujíc do srdce svého' Nevýslovná Tvoje útrpnost získej všem utrpení božského Syna Tvého zbožně rozjímajícím, kvetoucího ovoce na dřevě kříže, a posilňuj jich v úzkostech a souženích, zvláště pak v hodinu smrti. Amen.

4. Pozdravena buď, o živá Svatyně Boží, kdežto jediné plápolalo na oltáři srdce Tvého světlo víry, ve všechněch apoštolích a učennících vyhaslé, a kteráž věřila jsi pevně v jeho z mrtvých vstání, když Josef a Nikodem v lásce zbožné tělo božského Syna Tvého mastí pomazavše do hrobu položili! O vyžádej mi matko věřících, pevnou víru, která působí v lásce, abych někdy při smrti slyšel(a) potěšitelná slova: „Víra Tvá Tě uzdravila!“ Amen.

5. Pozdravena buď, o Příčino naší radosti, kterás podle míry bezejmenných utrpení svých naplněna byla radostí nevýslovnou, když třetího dne

vítěz nad světem a smrtí zlomiv pečeť hrobu, a slavně vstav z mrtvých, Tebe, milou matku svou, své apoštoly a učenníky potěšil pohledy slávy své. Svatá radost má zotaviž zarmoucené srdce mé a upevniž mne silou nebeskou, abych pro radost věčnou volně snášel(a) všecka soužení, ježto jako božský Vykupitel náš, i my nemůžeme vejíti než mnohým soužením do království Božího. Amen.

6. Pozdravena buď, o líbezná nebes Holubičko, jejížto srdce při slavném na nebe vstoupení božského Syna Tvého s ním letělo do příbytků věčných, kde více než na zemi živo bylo, ježto vždycky zůstalo spojeno s ním, jenž sedí nyní na pravici Boží! O táhni všecky srdce mého žádosti k nebesům, aby přebývalo tam, kde jest Ježíš, ježto srdce naše býti má tam, kde jest poklad náš; a všecky myšlenky a činy své abych před sebou tam poslal(a) kde nic nebude ztraceno, až někdy přívětivou rukou Tvou uveden(a) budu do věčné vlasti. Amen.

7 Pozdravena buď, o spanilá Růže

z Jesse, na nížto Duch svatý spočíval, jižto nadal plností darů svých, a na kterou opět se vylil, když Pán s nebes vysostí seslal ho na apoštoly a učeníky; jichž útěše Pán Tebe na zemi byl zůstavil, a uprostřed nichž jsš byla, když ve způsobě ohnivých jazyků na ně se vznesl! O, vypros téhož Ducha svatého, aby mne osvítil, posilnil, naučil a potěsil, až za Tvou přímluvou Pán mne povolá z tohoto slzavého údolí do svatého světla svého. Amen.

8. Pozdravena buď, o královno nebes, kteráš na konec předivného života svého byla přijata do slávy věčné, a povýšena nade všechny kůry andělské, jenž věčně obdivujice sladkou vlídnost a krásu Tvou: s božským Synem Tvým Tebe zvelebují a líbeznými chvalozpěvy oslavují. O matko křesťanstva! získej mi svatými zásluhami svými, abych někdy přijat(a) byl(a) do utěšené společnosti té; na Boha troj-jediného na Sionu patřil a) a smilování Nejvyššího na věky získal(a). Amen.

9. Pozdraveň buď, Ty mocná

všechných vyvolených Obrano, která až na konec časů prosíš za ty, ježto Pán podle víry a skutků za své byti předznává! O sešikuj nás pod mateřskou ochranu svou, když někdy v oblacích nebeských, ve slávě své a velebnosti ukáže se božský Syn Tvůj jakožto soudce živých i mrtvých, a dobrým odplatí radostmi nebes! Potom uveď mne k jeho pravici, abych s vyvolenými radostně zaslechl(a) hlas: „Pojďte požehnání do království Otce mého, kteréž vám připravil od ustanovení světa.“ Amen.

10. Pozdravena buď, Ty Ozdobo a Rozkoši veškerého nebeského dvoru! kde kraluje Ježíš u věčné slávě, a všickni jeho vyvolení patří na tvář Otce nebeského, a radostmi Ducha svatého naplnění jsouce a u věčném plesání prozpěvující, láskou nejradostnější vespolek sebe milují, a v nekonečné blaženosti s nejsvětější Trojicí panují a kralují na věky. Amen.
Sláva Bohu Otci i Synu atd.



Patero žalmů na jméno Maria.

1.



ocná a převelebná jsi, o Maria,
v městě Božím, na výsostech
nebeských, ve shromáždění
vyvolených!

Prívětivost a milosrdenství
prýští se v srdci Tvém, všickni
národové zvěstují chválu Tvou; Nej-
vyšší požehnal dílu rukou Tvých!

Maria, vlídná matko spásy, shlédni
milosrdně na dítky své; zhoj bolest
naší a vzdal úzkost duše naší!

Nejsladšími slovy jazyk všechněch
národů vzývá Tebe, o královno srdcí,
Tyť ochraňuješ Tebe milujících a vy-
svobozuješ jich v den soužení!

Hvězdo mořská, svět nám světlem
svým ve tmách smrti a milosrdných
očí svých neodvracuj od nás, a ne-
opouštěj nás, o naděje, útěcho a úto-
čiště hříšníků!

Vzezři na pomoc naší, o matko křesťanstva; neb hle, k Tobě voláme, k Tobě vzdycháme v tomto údolí slzavém!

Ústa i srdce pozdvihujeme k Tobě v pokušení a soužení; o neopouštěj nás, nebyloť nikdy slýcháno, že by nenašel milosti, kdo ctí Tebe.

Mocná královno slávy, Tvé žezlo řiď nás; rozprostři nad námi plášť svůj a od nebezpečenství a hříchů chraň nás!

Matko Krista Ježíše! zastupuj nás u Syna svého; vypros úlevy všem lítostivým srdcím a vůni milosrdenství svého občerství je!

Sláva budiž Otci, i Synu, i Duchu svatému; chvála buď nebes královně a plesání budiž svatovládě nebeské na věky. Amen.

2.

Zvolati chci k Tobě, o Maria, matko Pána mého! laskavě vyslyšíš Ty vzývajících Tebe a nebeských darů uděluješ srdcím truchlícím.

Každého dne chci radovati se z

svaté památky Tvé; hlasitě, o královno nebeská, ve shromáždění spravedlivých chci zvěstovati chválu Tvou!

Všickni, jenž Tebe milují, kráčejí v šlépějích Tvých, a s podivením patří na skutky srdce Tvého svatého

Pobožnost a lásku věnují Tobě všickni národové, a všecka pokolení země blahoslaví Tebe; církve svatá Tebe chválí s kůry andělskými.

Z hlubokosti hříšníci volají k Tobě; Tyť smiřuješ hněv mstitele, a z propasti vysvobozuješ duše, k Tobě se utíkající.

Zachovávejte přikázání Syna jejího, národové Hospodina, a patřte na svítící příklady jejího obcování!

Tak Bůh miloval jí, že liliové lůno její vystavěl k živému chrámu věčného Syna svého!

Vyvolena byla ode dnův věčnosti; ozdobena slávou a krásou; před světlem jejím mizí zástup nepřátel; sladký pohled její všecky anděle naplňuje radostí.

Patřte vzhůru k ní, dcery Eviny; slavné písně zapějte ke chvále její; všecku potupu odvrátit! od vás!

K ní řidte vzdechy a slzy své, jenž trápíte se ve vazbách smutku: ona odvrací nebezpečení smrti, neboť byla porodila život. Sláva buď Otcí, i Synu, i Duchu svatému; chvála buď nebes královně a plesání buď svatovládě nebeské na věky. Amen.

3.

Radu a pomoc najde, kdo tluče u brány Tvé, o svatá Boží Rodičko, kteráž liliovýma nohama svýma bylas potřela hlavu hadu starému.

Slávu a velebnost proto vzdávají Tobě křesťané spravedlivých; s důvěrou vzývá církev jméno Tvé, o mocná pomocnice a orodovnice křesťanův!

Bohatství a čest jest při branách Tvých; poklady věčnosti leží v rukou Tvých; Ty vyvolených zaznamenáváš do knihy života!

Spravuj srdce naše, o královno nebes! a žezlem svým řid nás!

O skryj nás pod stín svých křídel, až pomine noc zlosti!

Volejte k ní, jenž vzdycháte v okovech hříchů; sešleť pomoc nám

se Sionu a oslavovati budete jméno matky Boží!

Přimlouvej se za nás, o nejsladší Panno! neoslyšíš Syn Tvůj žádné prosby Tvé; shlédni na pokoru služebníků(ie) svých, a v radost obratiž truchlivost naší!

Podej ruky své maličkým k Tobě volajícím; ochraň chudých, osvět slepých a posilniž pocestných cestou života putujících.

Nejčistší z panen! uděliž nám čistoty, abychom dobrolíbezni byli před očima Syna Tvého, a on aby uvedl nás v ono království, do něhož vejíti nemůže nic nečistého.

Zotav srdce zoufalých; vlašným dodej ohně lásky své a mateřské srdce Tvé obsáhniž všechněch volajících o svatou ochranu Tvou!

Zachraň nás, o mocná záštito, když bázlivá duše naše bude se odtud loučiti. O ukaž se tenkrát, matkou, a nezklamej dětinné důvěry naší.

Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému; chvála buď nebes královně

a plesání budiž svatovládě nebeské na věky. Amen.

4.

Panno panen! k Tobě obracím důvěru svou; Tebeť, o přesladká prostřednice mezi Ježíšem a hříšníky velebí všickni, kdož mají přívětivost Tvou.

Ve vazbách viny vězí srdce mé; od cesty přikázání uchýlil(a) jsem se; o zjednejž mi síly k zlomení pout mých a ku kráčení v šlépějích příkladů Tvých!

Vroucně poroučím jemným rukoum Tvým duši svou. Světlo milosrdenství Tvého ať mi svítí: dej, ať zakusím pomoci Tvé síly, o mocná slabých ochrano!

Nářek a bída naplňuje zemi a tmy ji pokrývají; o prosíš za nás, kteráž porodilas spasení a světlo světa!

Synové lidští, prostě u noh trůnu jejího, sídlem milosti jestiť srdce její! Našeltě život, kdož našel jí!

Kdo vždy obrací se od ní, bloudí; a bez útěchy a radosti kráčí, kdož nezná líbeznosti její!

Plesání jest srdci jméno její, líbez-
nost a libozvuk uchu, a med jazyku
dětí jejích; za libovůni pomazání je-
jich spěchají duše čisté.

V ní důvěřuje se spravedlivý; v ní
doufá litostivý hříšník; ji vzývá mlá-
denec, panna, a matky a starcové
utíkají se co děti pod mateřskou o-
chranu Panny této!

Každému jest přívětivá; každého
laskavě přijímá; neb až na konec
časů přívětivou jesti orodovnicí za
všecky vykoupené krví Syna jejího!

Neustále rozlehej se chvála její u-
prostřed synů Božích; neustále zazní-
vej chvalozpěv Pánu, jenž nám dal
maťku tak milosrdnou.

Cest budiž Otcí i Synu i Duchu
svatému; chvála budiž nebes královně
a plesání budiž svatovládě nebeské
na věky. Amen.

5.

Když v souženích jsem byl(a), zvo-
lal(a) jsem k Marii, a ona nakloní-
ke mně ucha svého, milosrdně vysly-
šela mne s trůnu svého.

Jiní honosí se zlatem a marností pomíjející; já pak chci honositi se ochranou Tvou, o přesladká Matko, kterás byla odvrátila od hlavy mé hněv mstitele!

Zdrávas Mařia, milosti plná! Pán s Tebou jest v blesku nebes; Pán s Tebou jest na zemi, jenž za Tvou přímluvu činí divy milosti.

Přiodil Tě rouchem slávy; vyvýšil nad kůry andělů; korunoval korunou nesmrtelnosti; Ty porodilas mu Syna, srdce svého radost věčnou!

Každého dne volají k Tobě poutníci země, doháníce od Tebe, o nebeská ochranitelko útěchu a lahodný chládek, v parném boje úpalu.

Na ruce Tvé hledí všickni, jenž Tobě slouží, jako služky na ruce své velitelky; o vyslyš prosby naše, abychom velebili divy Tvé vznešenosti!

Otevřina jest Tebou brána rajska, kterouž byla zavřela Eva všechněm dětem svým; protož všickni pozemšťané radostně mají Tobě děkovati.

Ach, zachraň nás přívětivá Matko, vlídnou přímluvou svou, aby s milo-

srdenstvím soudil Pán skutky naše
O nezamítejž hlubokých vzdechů srdcí
našich!

Rozkoš a spanilosť rozlila se na
rtech Tvých; jediné slovo úst Tvých
krotí hněv Syna Tvého; liliový dech
Tvůj věčného uděluje poklidu!

Věčně ať Tebe ctí všickni národové;
všickni kůrové andělští ať velebí Tebe
na vysostech nebeských!

Čest budiž Otci i Synu i Duchu
svatému; chvála buď nebes královně,
a plesání budiž svatovládě nebeské
na věky. Amen.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Otče náš atd.

Ů. A neuvoď nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Ů. Zachovej, Pane, služebníků a
služebnic svých!

R. Bože můj, doufajících v Tebe!

Ů. Sešli nám pomoc ze svatyně!

R. A ze Sionu ostříhejž nás!

Ů. Oroduj za nás svatá Boží Ro-
dičko!

324 Patero žalmů na jméno Maria.

R. Abychom hodni byli zaslíbení
Kristových!

Ů. Pane, uslyš modlitbu mou!

R. A mé volání k Tobě přijď!

Modleme se.

Prosíme Tě, o Pane; chraň svou obec svou, za přímlovou svaté a neporušené Panny Marie, ode všech protivností, a všechněch úkladů nepřátelských a nebezpečností. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.



Troji pozdravení

blahosl. opata Ludovíka Blasía.

1.

Bud' zdráva, o spanilá, líbezná a
přívětivá Panno, vlídná a pře-
sladká matko! Bud' pozdravena,
Ty liboskvoucí se hvězdo, kve-
toucí růže a sněžná trojitá lilie!
Nevýslovná jest vznešenost Tvá;
Ty, o požehnaná, porodilas Syna Bo-
žího a kojilas ho panenskými prsy
svými. O přívětivá královno, smiluj
se nade mnou bídým(ou); Ty jsi má
naděje, útočiště moje, má útěcha! Veď
a chraň mne, o vlídná ředitelko, na
nebezpečném moři tohoto světa! Ukaž
mi, jak a kam plaviti se mám, abych
přistal(a) někdy ve přístavu nebe-
ského Jerusalema! Uč mne pokoře, tr-
pělivosti a lásce pravé, abych byl(a)
podle srdce Božího. Tobě poroučím
konec života svého; Tobě poroučím

spasení všechněch kajících hříšníků.
O, prosíš za všechny živé a za duše
zemřelých, vykoupených krví bož-
ského Syna Tvého.

2.

Pozdravena buď, o blahoslavená
matko Boží, přesladká velitelko má,
jejížto památku s radostí svaton slaví
srdce mé. Prosím Tě, o Maria! skrze
přesvaté vtělení, narození, obcování,
utrpení a smrt nekonečně milovaného
Syna Tvého, smiluj se nad bíd-
ným(ou) služebníkem(cí) svým(ou), neb
s dětinstvím zrůstalo s Tebou smilo-
vání; převeliká nehodného(é) hříšní-
ka(ce) bída budiž zrušena velikým Tvým
milosrdenstvím! Dej, o vlídná matko,
abych připočtěn(a) byl(a) těm, jichžto
co děti své miluješ, poučuješ, vodiš,
pěstuješ a chráníš. Ty jsi, a vždycky
budeš po Bohu má naděje, a nej-
sladší duše mé útěcha! O nejmnějši
ochrano má! přijď vstříc tomu, jenž
Tě hledá, a stůj při tom, jenž v Tebe
doufá. Očistiž ducha mého ode všeho,
co jest pod nebem, a dej mi před-

chuť oné nebeské sladké líbeznosti věčných radostí, aby tím ohnivěji rozplamenilo se srdce mé ke cti Boha mého a všechny radosti pozemské, aby se mi znechutily na věky.

3.

Pozdravena buď, o vlídná Panno, jenž jsi porodila Krista Ježíše, Syna Božího. O laskavá matko, řiď a zachovej mne v mateřské dobrotě své po všechny dny života mého, a v poslední úzkosti smrtelné mílosrdně mne chraň, aby nic nemohli nad duší mou zlí nepřátelé, a nepřekáželi spasení mému. Tenkrátě potěš mne přelíbeznou přítomností svou, a přeutěšeným úsměvem růžového obličej svého oslad' bolesti a vzdechy mé! Promluv potom k duši mé: Já jsem matka Boží, jižto jsi miloval(a), v nížto jsi doufal(a). Přimluvím se za tebe. Neboj se! — O matko drahá, přines mi potom ubezpečení věčné blaženosti mé, abych v radosti svaté a v nejsladším poklidu dokonal(a) život svůj, a Tebou veden(a) přišel(a) do života věčného. Amen.

Slavnost Marie Panny na hoře Karmelu

aneb: Slavnost škapulíře.

Právem obdivujeme vznešenost podivné této Panny, koruny a cti pokolení lidského! Kterak ale dosáhla velebnosti tak veliké? Všecka sláva dcery královské jest uvnitř, dí o ní písmo; nebo její sláva bylyť skvělé ctnosti, kterýmžto oděvem musejí ozdobeny býti všickni, jenž dosáhnouti chtějí přímluvy její; ježto jen za ty oroduje, kteří skrze milost Boží budťo již kráčejí na cestě spravedlnosti; aneb jsou-li upoutáni ještě vazbami hříchů, lítostným a skroušeným ji vzývají srdcem, volajíce k ní o přímluvu její, aby roztrhly se vazby jejich, a oni přijati byli do milosti Boží. Avšak ctnosti její spočívaly přede vším na pravé a živé víře, a proto blahoslaviťa ji Alž-

běta ěkoucí: „Blahoslavená, jenž jsi uvěřila!“ Nesmíme pak domnívati se, že by jsouc tak velikým světlem osvícena od Boha, u víře byla nezkoušína a neutvrzena; bylotě potřebí zvětšiti poklad zásluh jejich. V pravdě i v této věrné víře jest ona vzorem všem věřícím. Od nejútlejšího věku již pevně byla věřila v zaslíbení Boží; na zvěstování anděla podrobila docela rozum svůj tajemstvím svatým; a podrobivši se posléze všemu porodila zaslíbeného všech národů, vidouc před sebou pacholátko, synáčka nám daného a věřila, že jest od věčnosti. Vidouc jej chudého věřila v něho, co v toho, jenž otvíraje ruku svou, pokrm dává všem tvorům. Vidoucí ho v chatrném chlévě betlemském, klaněla se jemu co světa Stvořiteli. Vidoucí ho nemluvně, poznala ho co věčné Slovo Otce. On plakal, a ona věřila v něho co věčnou radost andělů. Utíkajíc s ním do Egypta, věřila pevně, že chrání on všecky sklícené a že vytrhnouti může nevině pronásledovaných z rukou nepřátel jejich. Po celých třiceti let vidoucí

ho ve skrytosti svaté a pracovati s chudým pěstounem jeho, tesařem, předce nikdy nepochybovala, že jest Vykupitelem světa, soudcem živých i mrtvých a pánem nebe i země. - Vidoucí ho na kříži potupeného, zavrženého a odpraveného co zločince, věřila předce, že smrtí jeho smrt bude přemožena, člověčenstvo vykoupeno od klatby věčné, a Bůh s lidmi smířen. Ano i po smrti jeho dle vší možnosti své působila k rozšíření svaté víry, jak nám vypravují ti, jimžto přáno bylo ji viděti a z jejího obcování se těšiti. V této tedy víře, z kteréž spravedlivý živ jest, a nejspravedlivější ze všech byla, musíme i my živi býti a umříti, začasté víru tuto vzbuzovati, a nižádnou potupou, žádným láním a žádnou pochybností bezbožných nesmíme se dáti ošáliti. „Neboť blaho-slavení, jenž nevidí a předce uvěří;“ a: „kdo uvěří, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zatracen.“

Na této pevné, nezměnitelné a nevyvratitelné víře spočívala její naděje. Nebo jako utěšeně božská tato ctnost

zkvétala v srdci jejím, o tom dostatečně svědčí, což o svatém jejím životu z evangelium víme. Jak pevná byla její naděje v Boha, nejvěrnějšího ochránce panenského slibu jejího, když zasnoubiti se dala s Josefem, že dá jí v něm věrného ochránce této ctnosti andělské! A jak jistě také byla doufala v hluboké bolesti své, když počavši z Ducha svatého, viděla Josefa v tesknosti a úzkosti; že Nejvyšší ostříhati bude čest její! s jakou důvěrou ubírala se chudá a bez pomoci do cizého Egypta! A když po utrpení svém Syn Boží mrtev na kříži pněl a všickni učenníci jeho jej opustili; když svaté jeho tělo a s ním všecka apoštolů naděje, do hrobu nešeno bylo, bylo srdce její toliko ten chrám, v němžto živě plápolal oheň naděje; neboť ona jediná co pravá sestra Abrahama, doufala proti vší naději s důvěrností očekávajíc třetího dne jeho z mrtvých vstání. Pročež také, ačkoliv vytrvavši u něho až do vypuštění ducha jeho na kříži, a dojata jsouc bolestí nevýslovnou, nechtěla spojit

se s nábožnými ženami, jdoucími ku hrobu jeho, milené tělo drahými mastmi pomazat; neboť nehledala více živého u mrtvých. A tuto naději nebeskou chovala u prostřed nejkrutších protivenství církve, dodávajíc křesťanům zmužilosti, mezi nejstrašnějšími bouřemi světa i pekla; pro kteroužto vznešenou ctnost nazývá ji církev „matkou svaté naděje“, kterážto neklame doufání těch, jenž u víře a lásce živi jsouce ji vzývají důvěrou upřímnou. A v pravdě mnoho může u božského Syna svého, jenž nižádné neodepře jí prosby. Za svatým příkladem jejím máme ale my též doufat v neviditelná zaslíbení Boží; „neboť naděje, vidoucí, co doufá, není nadějí více;“ jakož i v největších souženích máme zachovati nejpevnější naději v Boha, vědoucího, čeho potřebujeme; v úzkostech a bídách volající s královským pěvcem: „Pán jest mé světlo a spasení mé! kohož budu se báti? On jest štít života mého! před kým budu se třásti?“ Neopustíť Pán nikdy doufajících v něho a hleda-

jících ho srdcem věrným. — O převznesené a plamené její lásce k Bohu jsme mluvili již v předešlých rozjímáních, a uvidíme i v následujících, jak přepodivně působila tato láska svatá v srdci jejím. Avšak nedaloť by se méně říci o lásce její k bližnímu, kdyby ze všech lidí nejpokornější byla nezakryla svatých skutků svých rouchem tajemství nejhlubšího, kteréž odhalí nám než toto dvojí: něžná totiž láska její k bližnímu, projevená při návštěvě v domě staré příbuzné její Alžběty, o čemž již řeč byla; a jak něžně byl pohnul útrpné srdce její nedostatek vína při svatbě v Káni Galilejské, tak že se nemohla zdržeti prositi o to Syna svého; kterýžto také první svůj zázrak učinil na prosbu její, vodu proměniv ve víno nejvzácnější. Mimo to právem lze domnívati se, že darované zlato od mudrců východních rozdala chudým, ježto v chrámě byla přinesla jen pokornou oběť chudých. Jelikož pravá láska k bližnímu vyplývá jen z lásky k Bohu; kdož kdy dosáhl takového poznání a také

lásky? — Tato láska, pečeť a dokonalost vyvolených prozařuje ustavičně skrze svatý život její, vzbuzujíc nás mocně k následování; an: „kdo nemiluje, zůstane v smrti“; a „kdo nemiluje bližního svého; jejž vidí, jakž milovati může Boha, kteréhož nevidí?“ Vynasnažujme se tedy každý dle stavu svého, při každé příležitosti dle možnosti své vykonávati tuto lásku, jenž jediná obdrží odměnu života věčného.

Slavnost Naší Milé Paní od vysvobození zajatých.

1. Považ, jak utěšená láska Marie Panny i v oslavě nebeské tak něžnou pečlivostí ještě bdí nad chudými a sklíčenými a za časté k ní pozdvihuj srdce své; jestiž věc jistá, že u jasném patření na Boha zaslechne každé milostné volání duše. A jak by také vypráhnouti kdy měla láska v srdci jejím, jenž porodila lásku věčnou! Jisté také jest, že smilovává se nade

strastmi časnými chudých k ní vzdychajících, a že dotýká se jí duševní potřeba hříšníků, v nichžto láska ještě docela byla nevyhasla a kteří všecky hlasy svého svědomí nepotlačují, aniž násilím ze srdce zapuzují milost volající. A nechtě že jest pověra, domnívati se, že by ochranou její spasen(a) byl(a) hříšník(ce) zúmyslný, jenž upustiti nechce od neřestí svých, předce však dokázáno jest příklady nescíslnými, že za přimlouvou její milost obrácení a setrvání v dobrém dosáhlo množství velikých hříšníků(nic), jenž nicméně jakousi úctou k ní byli chovali v srdci svém.

2. Není to však ani vůle Boží, ani úmysl nejblahoslavenější Panny všech časných soužení nás zbaviti, kterážto svatou trpělivostí snášená, jsou nejhojnější rozsívání símě věčného, čistíce, cvičíce a zdokonalující duší. Mělať jich sama u velikém počtu, tak hojně nadána byvši utrpeními zdokonalujícími svatou trpělivostí a láskou její, že plným právem nazvána jest královnou mučedníků. Jak velice zarmoucena byla při narození božského Syna

svého, byvši odbytá od známých a příbuzných, a nenalezší ani v hospodě místa, v pustém chlévě poroditi musela Pána světa! Bezejmená byla bolest její, když vracejíc se z Jerusalema, pohřešila Syna svého; a sedmero mečů proniklo srdce její, když viděla ho na kříži pníti mezi dvěma lótry a umírat v bolestech nevýslovných.

3. Chceš-li konečně zalíbiti se této matce milosrdenství, dle příkladu jejího sám(a) čiň milosrdenství, neboť nic nezíská tak velice zalíbení její, jako tato oblíbená ctnost srdce jejího, jak dosvědčuje svatý Řehoř Nazianský. Z milosrdenství sestoupil božský Syn její ponejprv s nebe; a také po druhé přijde soudit podle skutků milosrdenství a do slávy věčné přijme jen ty, jenž v chůzích jeho byli sytili, napájeli, přiodívali, navštěvovali a pod střechu přijímali. Tato ctnost jest cíl celého písma svatého; známka, dle které Pán Ježíš poznává své učedníky, a míra, dle které bude nám tak měřino, jak my jsme měřili.

P Í S N Ě.

Ke mši svaté.

I.

Na začátku.

Bože, před Tvou velebností * na kolena padáme, * dej nám potřebné milosti, * o to vroucně žádáme; * jsouce obtíženi vinou, * lkáme: rač nám odpuštit, * nechať duše nezahynou, * Kriste, rač je očistit.

Gloria.

Sláva na vysosti Tobě, * věčný Králi, Bože náš! * pokoj budiž v každé době * nám, jenž za své dítky máš. * Tvorstvo světa veškerého * zpívej Tobě čest a dík, * žes nám poslal Syna svého, * jenžto náš je prostředník.

E v a n g e l i u m.

Slovo Páně objevuje * k věčné vlasti
cestu nám: * kdo je plný, následuje
* Krista v Jeho věčný chrám. * Učiň
srdce naše čisté, * ať jest půdou ú-
rodnou, * Svému semenu dej, Kriste!
* vznik a vláhu příhodnou.

Kredo.

Vzývám, věčný Otče! Tebe. * Vůle
Tvá vše stvořila; * Tvůj milý Syn
přišel s nebe, * Panna jej porodila!
* Duch svatý v nás vlévá síly * a
útěchu v úzkosti, * prostředky nám
dává k cíli, * světí duše k blahosti.

Při obětování.

1. Přijmiž oběť čistou, Pane! *
nechat nám je k spasení, * přijmi
dary věnované, * kteréžto se promění
* v tělo a krev Syna Tvého, * jak
sám zřejmě vyslovil, * když hod zá-
kona nového * slavně byl ustanovil.

2. S těmi dary buď za věno * Tobě
naše myšlení, * vůli Tvé buď podro-
beno * naše všechno činění, * přijmiž

naše práce, statky, * vše, čím každý
z nás je živ, * radosti i nedostatky;
* shlédni k nám, buď milostiv!

Sanktus.

„Svatý, svatý, věčně svatý * Hospo-
din, náš Pán a Bůh,“ * takto zbož-
nou láskou vzňatý, * zpívej Tobě každý
duch! * Plnát jsou Tvé velebnosti, *
Bože! zem i nebesa, * každý tvor ať
s úctivostí * „hosanna“ Ti zaplesá!

Po pozdvihování.

1. Cherubíni, Serafíni! dolů s nebe
sstupujte, * jako na nebeské síni *
Boha zde oslavujte; * važte, že zde
k nám se blíží * nebeského Otce Syn.
* Jenžto zahladil na kříži * věčné
tresty našich vin.

2. Buď od nás všech pozdravena,
* převelebná Svátosti! * Kristem nám
edporučená * co závdavek milosti; *
manna jsi, jenž duši sílí, * proti smrti
spásný lík, * útěcha v poslední chvíli:
* Tobě čest a věčný dík!

Při přijímání.

1. O Ježíši, vzácný hoste! * v srdci mém chceš stánek mít, * rei, ať hříchů všech je prosté, * bys v něm důstojný měl byt. * V Tebe věřím, v Tebe doufám, * Tebe vroucně miluji, * že jsem zhřešil, oplakávám * a srdečně lituji.

2. Ty mne k lásce sám pobádáš, * o Beránku nejtišší! * an jdeš ke mně a ukládáš * v srdci mém slast nejvyšší; * rajske blaho, samo nebe * vchází v mého srdce chrám, * kdykoli pobožně Tebe * ve Svátosti přijímám.

3. Ne však jen pro ty radosti * a že ke mně štědrý Jsi, * miluji Tě a upřímností: * že sám v sobě dobrý Jsi; * Tebe ctíti neustanu, * Tobě, dárci spasení, * věrně sloužit jako Pánu * bude vždy mé snažení.

K požehnání.

Bože! požehnej nás všechny, * ať vždy v ctnosti trváme, * k spáse svoji obleb andělský * důstojně přijímáme;

* dej nám žíti k Tvoji chválo, * jak sám velíš, Otče náš! * uděl v boji síly stálé, * ved' nás tam, kde přebýváš.

II.

Na začátku.

Začíná se konat pravá oběť, * již Kristus založil opouště svět; * On ji začal, On ji konal: * On ji konat kněžím sám přikázal. — Přistupmež před Božskou velebností * k oběti tak slavné s skroušeností, * již za hříchů našich tíži * Kristus obnovuje jak na kříži.

Gloria.

Sláva budiž Bohu na výsosti, * jakož vždycky byla od věčnosti: * mír a poklid v srdce vchází, * an Syn Boží sám tu k nám přichází.

Evangelium.

Rač náš rozum, Pane! osvítiti, * i srdce naše připravit, * ať ochotně posloucháme * slovo Tvé, je plně poznáváme.

Kredo.

V Boha věřím v trojjediného, *
 Otce, Syna i Ducha svatého, * tito
 tři jsou jedno božství, * ačkoliv roz-
 dílní v osobnosti.

Obětování.

1. Přijmiž, Otče! oběť chleba, vína,
 * jichž se způsobí mocí Tvého Syna
 v krev a tělo jeho změní * na pa-
 mátku umučení.

2. Oběť ta za naše nepravosti *
 vznes se až před trůn Tvé velebnosti;
 * s ní své srdce Tobě, Pane! * vě-
 nujem k Tvé službě odhodlané.

Sanktus.

Svatý, Svátý, Svátý prozpěvujme,
 * nebe, země Pána zvelebujme; *
 k nám se běře požehnaný, * andělem
 „Syn Nejvyššího“ zvaný.

Po pozdvihování.

1. Vítej, Jezu Kriste! chlebe živý;
 * ach budiž nám hříšným milostivý!
 * Dej, ať nám jest přivlastněna *
 přesvatá Tvé svaté krve cena.

2. Shlédni, Otče! s nebeské vysosti
* na Beránka ctného ve Svátosti; *
jak se Ti zde obětuje, * za nás za
hříšníky oroduje.

Agnus Dei.

1. Slitovníče náš, Beránku tichý,
* kterýž snímáš všeho světa hříchy,
* srdce naše rač obmýti, * v něm
milostně stánek oblíbiti.

2. Nehoden jsem ovšem té milosti,
* by jsi ke mně přišel, vzácný hosti!
* než koho Ty navštěvuješ, * tohož
i bez zásluh uzdravuješ.

Požehnání.

Oblib si, Trojice nejsvětější! * oběť
tu zajisté nejčistější; * uděl svého
požehnání, * zachovej nás v lásce do
skonání.

III.

Na začátku.

My Tvé dítky v skroušenosti, *
Bože! v chrám Tvůj vstupujem, *
celé srdce s upřímností, * Otče! Tobě

věnujem, * ono sice není čisté, * čehož nejvíc želíme, * my však také v Tvoje jisté * smilování věříme.

Gloria.

„Sláva Bohu na vysosti!“ * takto hlasem andělů * pějí s božskou velebností * ústa útlých ctitelů; * neboť s trůnu nebeského * smíření k nám sstupuje, * všeho hříchu nečistého * srdce naše zbavuje.

Evangelium.

Zdvihněme teď zraku svého, * slunce pravdy vychází, * mračno bludu z plačtivého * údolí nám odchází; * slunce to že stále svítí, * v srdci víru rozžihá, * káže cestou pravdy jíti, * k tomu Pan Bůh přispívá.

Kredo.

K víře slova zjeveného * útočiště bereme, * rozumu jenž osláblého * nestatečnost cítíme; * neboť v víře nalézáme * v bídě, v smutku ochranu.

Obětování.

1. Otče nebeský! rač sobě * chleba, vína oběti, * kterou dítky nesou Tobě, * milostivě všimnouti! * By pak s větší líbezností * před Tvou povznese se tvář, * odpouštíme s upřímností * každému, kdož vinník náš.

2. K oběti tak spořádané, * jako ráčil's kázati, * všechno milé přikládáme, * co jen můžem shledati: * vše, jež máme, dary krásné, * naše dobré žádosti, stydlivosti růže vzácné, * radovánky, žalosti.

Sanktus.

K Bohu milostnému spějme * na postupni blízkosti; * svatý, svatý, svatý pějme * s srdečnou svou vděčností! * v Boha ve vší potřebnosti * mějme silnou naději! * v Bohu pomoci jest dosti, * v Bohu naše spasení.

Po pozdvihování.

1. Velký Bože! s trůnu svého * sám se ráčil's snížiti, * v chleba, vína posvátného * způsobách se zje-

viti; * arcif k Tebe pochopení * smyslem nepostačíme, * tím však v hlubším pokoření * zázraku se klaníme.

2. Klaňme se zde srdci svými * před nesmírným zázrakem, * nařkněme se nehodnými * s oným zjevným hříšníkem! * v lítosti jej následujme v prsa sebe bijíce, * pro své hříchy nezoufejme * v odpuštění věříce.

Přijímání.

1. Boží Beránku! jenž snímáš * hříchy světa celého, * kajícímu milost dáváš * z srdce přelaskavého; * sejmiž také s ochotností * viny slabých dítek svých, * ježto pravou kajcností * hořce oplakávaj' jich.

2. Nelze vysloviti žádost, * s níž se k Tobě blížíme, * s Tebou, který's naše blahost, * spojení být toužíme; * zůstaň také vždycky s námi, * Bože! v této časnosti, * též se nám dej k požívání * v věkověčné radosti.

Požehnání.

Pobožnost svou skončujeme * s nejmožnější vděčností, * a že dobrotu

Tvou známe, * prosíme s vší vroucností: * račiž Tvoje požehnání * v dobrém zachovati nás, * bychom Tobě bez klesání * sloužili po všecken čas.

Před kázáním a po kázání.

1. Otče náš, milý Pane, * dej nám Ducha svatého, * prosíme, ať se stane * pro Krista, Syna Tvého; * ať nás naučí Božského * pravdu zákona znáti, * proroctví falešného * pilně se vystříhati.

2. Kriste, jenž jsi svým věrným * seslal Ducha svatého, * před věky vyvoleným * od Otce nebeského: * račiž nám této chvíle * téhož Ducha seslati, * abychom Tebe mile * mohli v slovích poznati.

3. O milý Duše svatý! * rač našim hostem býti, * jenž jsi v darech bohatý, * nemeškej k nám přijíti; * spravuj jazyk k mluvení, * dej nám dobré naučení, * nachyl uši k slyšení * zapal srdce k věření.

Po kázání.

1. Pochválen budiž Pán Bůh náš, * kterýž nyní nasytil nás * svatým slovem, * jenž jest pokrm našim duším, * alleluja, alleluja! * pochválen buď Bůh, alleluja!

2. Pochválen buď i Syn Boží, * jenž jest duší našich zboží, * neboť on sám * skrze smrt navrátí život nám, * alleluja, alleluja atd.

3. Pochválen buď i Duch svatý, * jenž nás učí pravdu znáti, * Boha Otce, * i jeho milého Syna, * alleluja, alleluja atd.

K požehnání.

I.

1. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý * Bůh Otec na výsosti * nesmírné velebnosti.

2. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý * též Bůh Syn na věčnosti, * s Otcem jedné mocnosti.

3. Svatý, svatý, svatý, * svatý, vždycky svatý * buď zveleben Duch svatý * jednotejné podstaty.

4. Svatý, svatý, svatý, * svatý,
vždycky svatý, * Bože jeden v Tro-
jici! * přijmi srdce kající.

II.

1. Kořme se velebnosti, * těšme se
z přítomnosti * Ježíše, Boha živého,
* v této svátosti.

2. Buď chvála vzdána Pánu, * jenž
nám dal s nebe mannu, * v níž s
lidem svým chtěl přebývat * zde v
jednom stanu.

3. Kéž ti, jenž v něj doufají * a
skrz něho volají: * Dejž, Otče! Du-
cha dobrého! * jej dostávají.

4. Vida naše pokání * a těžké po-
týkání, * o rač Pane, na nás vylíti
* své požehnání †.

5. Ty jsi pouhá dobrota, * bez dna
jest Tvá štědrotá, * což div, že se
důvěřuje * Tobě slabota?

6. Viz, v jakém protivenství, * v
jakém nebezpečenství * naše, jenž jsi
na sebe vzal, * lká člověčenství.

7. Tvou mocí posílnění, * vítězní
v pokušení, šťastně se kdys dopla-
víme * k břehu spasení.

K vystavené nejsv. svátosti oltární.

1. Poklekni na kolena, * o duše bohabojná! * Neb se tobě uděluje * milost přehojná.

2. Patříc zde na Boha svého, * v svátosti zakrytého, * žádej duše v skroušenosti * o milost Jeho.

3. Buď od nás všech uctěný, * chválený, velebený, * o Kriste náš nejmilejší, * zde vystavený.

4. O Kriste náš nejdražší * v svátosti nejsvětější, * od nás odvrát draho, mor, hlad, * Bože nejvyšší!

5. Přispěj nám svou milostí, * zaopatř nás živností, * uděl chleba potřebného * nám všem z vysosti.

6. Pak tím andělským chlebem, * nejvzácnějším pokrmem, * posilni nás na tu cestu * velkou za hrobem.

7. O dej, aby duše má * před Tvůj trůn se dostala, * „svatý, svatý“ až na věky * prozpěvovala.

Te Deum laudamus.

1. Tebe, Bože! velebíme, * jenž máš nad hvězdami stan, * vznešené

Tvé jméno ctíme, * Tobě vroucí dík
buď vzdán * s ochotností, v pokoře
* po veškeré prostoře.

2. Tebe duchů zástupové * na vy-
sosti velebí, * cherubíni, serafové *
slouží Tobě na nebi, * Ty jsi neob-
sáhlý Bůh: * Otec, Syn i Svatý Duch.

3. Otče! Tvá jest světa vláda, *
duše, tělo Tvůj jest dar: * ruka Tvá
zde vše pořádá, * všemu dává vznik
i zdar; * hvězdy, moře, vzduch a
zem * jsou Tvé moci důkazem.

4. O Tvé k lidem lásce vřelé *
svědčí onen velký div, * žes nám
poslal Spasitele, * by byl člověk
věčně živ. * Žádná ústa lásku Tvou
* vypovědět nemohou.

5. Boží Synu, Jezu Kriste! * Tys
trůn v nebi opustil, * abys v těle
Panny čisté * člověčenstvím se při-
odil; * tak jsi, slavný světů král, *
sluhy tvářnost na se vzal.

6. Umdléval's, kříž těžký nesa, *
vycedil jsi svoji krev, * slavně vstou-
pil's na nebesa, * tam ukojíš Otcův
hněv; * jednou ale přijda zas, * přísně
budeš soudit nás.

7. Duše svatý, Duše silný * třetí
v Božství osobo, * učiteli neomylný;
* světla věčná zásobo: * bezpečný
jsi vůdce v tmách, * Těšitel náš v
nehodách.

8. Naše duše hříchem jaté * čistíš,
navštěvuješ sám, * ohněm lásky v nebi
vzňaté * vzděláváš je v Boží chrám;
* bdí nad církví ruka Tvá, * proto
peklu odolá.

9. Trojjednoto, Bože věčný! * věrné
svoje děti spas, * spravuj lid svůj
nestatečný, * řiď a veď i žehnej nás;
* ve všech zkouškách s námi stůj, *
nás před hříchem opatruj.

10. U Tebe je slitování, * odpusť
dluh nám laskavě, * nás po zdejších
bojování * pozvi k nebes oslavě: *
rač o služby svoje dbát, * buď nám
pevný štít a hrad!

Píseň adventní.

1. S nebe posel vychází * od dávna
žádaný, * k Panně Marii vchází, *
od Boha poslaný, * ten rajský arch-
anděl, * nazvaný Gabriel.

2. Pokorně se pokloniv, * koná své poselství; * své hlavy ctně nakloniv, * ctí svaté panenství; * pannu pozdravuje, * divnou věc zvěstuje.

3. Zdrávas, panno milostí * Božskou naplněná, * krásou všelikých ctností * nad jiné vznešená: * máš rodičkou býti, * syna poroditi.

4. Syn Boží Tebe volí, * chce Tě matkou míti, * jak jen srdce Tvé svolí, * hned ho máš počítí, * svol, o Panno čistá, * počni Pána Krista.

5. Proč se rdíš, proč vyptáváš, * jak to může býti? * ač muže nepoznáváš, * nemeškej svoliti; * panenství nezrušíš, * že jsi matkou zkusíš.

6. Neboj se, to učiní * sám Bůh všemohoucí, * Tebe čistě zastíní * Duch svatý, žádoucí; * co nelze mysliti, * Bůh může činiti.

7. Když tak Maria slyší * anděla svatého, * dí: Já jsem ta nejnižší * dívka Pána svého, * podle tvých slov se staň, * co chce můj Bůh a Pán.

8. Plesej královno rajska, * že, jak jsi svolila, * divné věci moc Božská

* Tobě způsobila: * počala's v svém těle * světa Spasitele.

9. O divná věc a nová, * Bůh ponížil sebe, * ježž jsi skrze svá slova * přivábila s nebe; * na Tvé jedno slovo * vtělil se Bůh „Slovo.“

10. Milá Boží Rodičko, * buď naši řečnicí: * promluv za nás slovíčko, * buď orodovnicí: * koho ochraňuješ, * od pekla zbavuješ. * Amen.

Písně vánoční.

I.

1. Narodil se Kristus Pán, * veselme se; * z růže kvítek vykvet nám, * radujme se. * Z života čistého, * z rodu královského * nám, nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, * veselme se, * ten na svět poslán jest, * radujme se. * Z života atd.

3. Člověčenství naše, * veselme se, * ráčil vzíti na se, * radujme se. * Z života atd.

4. Goliáš obloupen, * veselme se
 * člověk jest vykoupen, * radujme
 se. * Z života atd.

II.

1. Nesem vám noviny, poslouchejte,
 * z Betlemské krajiny, pozor dejte;
 * [slyšte je pilně * a neomylně] *
 rozjímejte.

2. Syna porodila čistá Panna, *
 v jesličky vložila Krista Pána; * [jej
 obvinula * a zavinula] * plenčinkama.

3. K němužto andělé s nebe přišli,
 * i také pastýři jsou se sešli, * [jeho
 vítali, * jeho chválili,] * dary nesli.

4. Anděl Páně jim to sám přiká-
 zal, * když se jim na poušti všem
 okázal; * [k Betlemu jíti, * nepro-
 dlévati,] * hned rozkázal.

5. Ejhle při Kristovu narození *
 stal se div veliký v okamžení; * [nebo
 noc tmavá * se proměnila] * v světlo
 denní.

6. Andělé v oblacích prozpěvují,
 * narození Páně ohlašují, * [že jest
 23*]

narozen, * v jeslích položen,] * oznamují.

7. I my též, křesťané, nemeškejme,
* k těm svatým jesličkám pospíchejme;
* [Ježíše svého, * Pána našeho,]
* přivítejme.

8. Vítej nám Ježíšku s nebe daný,
* jenž jsi se narodil z čisté Panny;
* [pohlédni na nás * a přijmi od nás]
* tyto dary.

9. S nebe jsi sstoupil k nám z
pouhé lásky, * krásné Jezulátko,
kvítku rajský; * [jaký's spanilý * a
ušlechtilý,] * celý krásný.

10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval,
* že's i pro něj nebe nelitoval,
* [sstoupil jsi s nebe, * abysi sebe]
* obětoval.

11. Přijmi ty nábožné dary od nás,
* milostivý Králi a Pane náš; *
[Tvoje poddané, * Tobě oddané,] *
Ty dobře znáš.

12. Děkujem Ti za Tvé narození,
* které nám přineslo vykoupení, *
[na které jistě * čekalo lidské] *
pokolení.

13. Žádáme s srdečnou skroušeností, * by jsi nás uvedl do radostí; * [tam kde přebýváš, * slávy požíváš] * na věčnosti. Amen.

Píseň postní.

1. Již jsem dost pracoval * pro tebe, člověče, * tři a třicet let, * o bídný hříšníče. * Půjdu, půjdu * do Jerusalema; * tam co o mně psáno, * všechno se vykoná.

2. Rád svůj kněžský složím, * přestanu kázati, * těm bezbožným židům * o sobě mluvit. * Již jest darmo, * jen vy za mnou pojdte * učeníci moji, * večeri přistrojte.

3. Ještě jednou s vámi * za stolem posedím, * chleb v tělo, víno v krev * svou vlastní proměním: * na památku * svého umučení * službu vám prokáži * v smutném rozloučení.

4. Kam se obrátit mám? * již mne Jidáš prodal; * můj vlastní učeník * židy na mne svolal: * tiť mne najdou, * když se u modlení * krví potit budu * pro vaše spasení.

5. Tu žádné naděje * míti víc ne-
budu, * v těžkostech velikých * po-
stavený budu. * Mé vzdychání *
platno nic nebude; * smutná jest duše
má, * až mi k smrti bude.

6. Zlá rota nelidská * již mne po-
lapila, * když mne Jidášova * ústa
políbila; * již jsem svázán * ukrutně
provazy; * sem tam mnou házejí, *
na zem porážejí.

7. Aj, již jsem přiveden * na soud
k Annášovi, * odtud mne povedou
* ke Kaifášovi; * a tu všickni * fa-
lešně žalují; * všickni perou, bijí *
a biči mrskají.

8. Korunu trnovou * na mne při-
strojili, * převelmi špičaton * na
hlavu vstavili; * ach, nastojte! * již
krev všudy teče; * ach, kolik tisíc
ran * mám pro tě, člověče.

9. Tu křiví svědkové * před Pilá-
tem svědčí; * Pilát, židé všickni *
rádi jsou té řeči: * protož ihned *
„ukřižuj!“ volají, * „ať se brzo stane,“
tak všickni žádají.

10. Raděj propustíme * lotra Ba-
rabáše, * než abychom měli * živého

Ježíše, * kteréhož my * na smrt
chcem vydati; * my ho chceme dáti
* raděj ukřižovati.

11. Řekl Pilát židům: * „Hle,
člověk nevinný; * žádněf nenalezám
* smrti na něm viny.“ * „Pryč s ním
na kříž!“ * vzkřikli ti zlosyni: *
„krev jeho přijd' na nás * i na naše
syny.“

12. Král slávy nebeské * již na
smrt se béře; * o duše křesťanská,
* považ tu tíž kříže; * svaté nohy *
již pod ním klesají, * nemohouce
dále; * židé ho kopají.

13. „O horo vysoká, * horo Kal-
varie, * cesto kamenitá, * o jaks
dlouhá chvíle: * již nemohu * mdlo-
bou kříž unést: * ach, Šimone, po-
moz * na horu donést.“

14. „Svůj kříž s sebe složím, * na
něžž rozedrané * mé tělo přibijí *
ukrutní katané; * mezi lotry * tu
budu viseti, * za horšího držán *
jich, více trpěti.“

15. „Již visím na kříži, * a ža-
lostně volám; * s svou milou ma-
tičkou * bolestně se žehnám; * ji po-

roučím * Bohu Otci svému, * a na starost dávám * Janovi věrnému.“

16. „I s tebou se žehnám, * o hříšný člověče! * pro tě krev poslední * z boku mého teče; * jestli ke mně * máš srdce upřímné, * požel, ach, polituj * mé smrti nevinné.“

17. „Celý jsem život můj * tvé duši věnoval, * všecku krev vycedil, * nic jsem nelitoval; * teď umírám. * bych zcela tě spasil —.“ * A nakloniv hlavy, * svou duši vypustil.

18. Každý křesťan považ, * polituj Ježíše; * máš mít otevřenou * bránu věčné říše, * do kteréžto * jestli chceš přijíti, * umučení Páně * hled v paměti míti.

19. Již ten nynější čas * hled činit pokání; * můžeš v něm nabýti * hříchův odpuštění. * Umři s Kristem, * zanech zlých žádostí; * tak dočkáš vzkříšení * s velikou radostí. Amen.

Píseň velikonoční.

1. Třetího dne vstal Stvořitel * z mrtvých náš milý Spasitel, * radujme se, veselme se!

2. Jenž před Pilátem odsouzen, *
a na kříži jest umučen, * s lotrem
do ráje uveden.

3. Plačíce Jeho bolesti * ženy ne-
sou drahé masti, * chtějí tělo jeho
mazati.

4. Svatá Máří Majdalena, * plačící,
kající žena * Jakubova a Salome.

5. K nimžto anděl slavný vece: *
Kohož vy paní hledáte, * toho již
v hrobě nemáte.

6. Ale jděte a pospěšte * do Ga-
lileje se ptejte, * tam Ho zajisté
uzříte.

7. Hned jsou ženy nemeškaly * do
Galileje se braly, * učenníkům po-
věděly.

8. Vesel se říše nebeská, * anděl-
ská i archandělská, * a všecka obloha
zemská.

9. Když Pán Ježíš Kristus umřel
* ihned jest nám ráj otevřen, * Svaté
v temnostech navštívil.

10. Pekelníci otevřete, * Stvořitele
svého pusťte, * již žádné moci nemáte.

11. Jak jsou ten hlas uslyšeli *
otcové svatí, v tu chvíli * převelmi
se radovali.

12. Řkouc: Vítej, náš přežádoucí,
* Spasiteli všemohoucí, * Tebeť jsme
z dávna žádali.

13. Král slávy peklo obloupil, *
po smrti do něho vstoupil, * Své vo-
lené vysvobodil.

14. Raduj se všechno stvoření * na
den Božího vzkříšení * chválic jeho
oslavení.

15. Chvalte již všickni stavové, *
panny, vdovy i manželé, * z mrtvých
vstání Spasitele.

16. Zpívejtež všickni ptáčekové *
již veseleji než prvé, * mocí svého
Stvořitele.

17. Veselte se i zvířátka, * i všechna
sprostá hovádka, * chvalte Pána Jezu
Krista.

18. Pukejte se i stromové, * zele-
nejte se lesové, * louky kvítí vydávejte.

19. Hory také již plesejte, * pa-
hrbkové poskakujte, * zahrady užitek
dejte

20. Rosa padej na vinice, * úrodu dejte chmelnice, * vydej ovoce štěpnice.

21. Prš tichý déšť na osení, * beř mocnost všecko koření * okřivej všecko stvoření.

22. Všickni lidé se veselte, * alleluja prozpěvujte, * čest, chválu Bohu vzdávejte.

23. Vzdejmež chválu Tvůrci svému, * Jezu Kristu nebeskému, * milému Duchu svatému.

24. Vše jednomu Hospodinu, * ať nám všem odpustí vinu, * popřeje v nebi příbytku.

25. Kriste, pro Tvé oslavení * dejž nám hříchů odpuštění, * s Tebou věčné přebývání.

Písně svatodušní.

I.

1. Vítej sladký Těšiteli, * temností osvětiteli! * Srdce naše posvěcuješ, * Božským ohněm zapaluješ.

2. Vítej dary dávající, * milost v srdce vlévající! * My jsme hříchy poranění: * vlej nám milost uzdravení.

3. Vlej, prosíme, Duše svatý! * lásky oheň v nebi vzňatý; * ať plá-polem v srdci hoří, * nečistotu spálí, zmoří.

4. Ať po Tobě touhu vzbudí, * lásku k světu z nás vypudí, * a nás nutí ku pokání * stále, mocně, bez ustání.

5. Viděti v nás v sedmerém zdroji * vláhu té milosti svoji, * uštedři nám dar moudrosti, * dej nám poznat pravé ctnosti.

6. A rozumu dej osvěty, * uč nás Tobě rozuměti, * dej nám v pochybnosti rady, * ať se uchováme vady.

7. V pokušení uděl síly, * bychom šťastně zvítězili, * uč nás pravému umění: * jak bysme došli spasení.

8. Uč nás city pobožnosti * jevit činnou útrpností, * a vnukni nám Boží bázeň: * ať zde kvete mravů kázeň.

9. Tak nás k nebi přiveď mile, * ať dojdeme svého cíle, * Tě chválíme svého cíle, * povděčně a věků věčně. Amen.

II.

1. Přijď, o Duše přesvatý! * rač
papršlek bohatý * světla svého v nás
vylít.

2. Přijdiž otče nebohých, * dárce
darů přemnohých, * rač myslí osvítit!

3. Božský potěšiteli, * sladký duší
příteli, * rač nás mlie zotavit.

4. V práci libý pokoji, * krotiteli
v rozbroji! * rač nás v pláči ukojit.

5. O Ty světlo blažící! * srdce v
Tebe věřící * rač milostně naplnit

6. Člověk bez Tvé pomoci * slábne
a je bez moci; * vše mu může uškodit.

7. Skvrny z duší našich smaž, *
a vypráhlá srdce svlaž, * raněné rač
vyhojit.

8. Srovnej, co je skřiveno, * ohřej,
co je studeno, * a nedej nám zabloudit!

9. Rač nás v Tebe věřící * a tě
vroucně prosící, * dary sedmi podělit.

10. Uděl v ctnosti prospěchu, * v
smrti blahou útěchu, * a dej v radost
věčnou vejít. Amen.

Písně Mariánské.

I.

1. Zdrávas buď, nebes královno, *
matko milosrdenství! * shlédni, mi-
lostivá Panno, * jaké nebezpečenství
* nás smutné ze všech stran svírá,
* v tom slzavém údolí, * jak prudce
na nás dotírá * svět ten se svou
nevolí.

2. Vyhnání synové Evy * právě
vlasti hledáme, * a o pomoc Tvé pří-
mluvy * k Tobě, Panno, vzdycháme!
* O přednes náš pláč a lkání * na
trůnu Synu svému; * vypros milost,
smilování * pokolení hříšnému.

3. Buď tedy, o Bohu milá * církve
orodovnice, * Panno ctná a ušlech-
tilá, * v nebi naše řečnice; * ujmí
se křesťanské říše, * a v posledním
tažení * ukaž nám svého Ježíše, *
pramen všech potěšení. Amen.

II.

1. Tisíckrát pozdravujeme Tebe, *
o matičko Krista Ježíže: * Ty jsi
okrasa celého nebe, * Tobě se koří

celá říše; * Ty jsi po Bohu ta nejprvnější, * Tobě čest a chválu nej přednější * andělé a svatí vzdávají, * královnou Tebe nazývají.

2. Přispěj nám také, o matko naše * všickni vroucím srdcem žádáme, * Tys jediné útočiště naše, * po Bohu nad Tebe nemáme! * ať chvalozpěv Tobě prozpěvovat * můžem Tvoje jméno zvelebovat; * tak jak Tobě patří po Bohu, * chceme Tě chválit každou dobu.

3. Nebo Stvořitel nebes i země * za svůj stánek Tebe vyvolil, * když přijal člověčenství na sebe, * v Tvůj pannenský život se vložil: * Ježíš Kristus, Syn Boha živého, * moudrost tajemství prevelikého, * přehořkou smrt kříže podstoupil; * nás od věčné smrti vykoupil.

4. Ty jsi na Sionu utvrzená, * přebýváš v městě posvěceném; * dříve než's byla na svět zrozena * poctěna jsi v slovu prorockém. * Již požíváš věčné blaženosti, * kteráž připravena od věčnosti * byla Ti od Boha věčného, * Otce, Syna, Ducha svatého.

5. Zdrávas, schránko Boha nejvzácnější, * zdrávas Panno neporušená! * Tys chrám Trojice nejdůstojnější * již od věčnosti vyvolená. * Ty jsi nad slunce, měsíc světlejší, * Paní a královna nejsvětější; * Ty jsi jistá brána nebeská, * mocná královna archandělská.

6. Kdo by mohl všecku slávu Tvoji * zde na světě pérem vypsati, * kterouž Syn Tvůj jen pro lásku svoji * ráčil Tobě na nebi dáti! * Byť celého světa jazykové * chtěli chválu mluvit o Tobě: * to by vše ještě nic nebylo, * co by k Tvé chvále postačilo.

7. Před Tvým obrazem, o matko Páně * chceme prosby naše skládati * zachovej nás vždy ve své ochraně, * kdykoliv Tě budem žádati! * v nouzi, zármutku, kříži, trápení * vyžádej u Boha potěšení: * o račiž nám svojí přímlovou * vždy štědře býti nápomocnou.

8. Vypros víru, naději a lásku, * v ctnostném životě setrvání: * odvráť od nás hlad, mor, též i válku: * dej

šťastné života skonání! * Když přis-
nost Soudce spravedlivého * odtud
z tohoto světa bídného * ráčí nás
k soudu povolati: * tenkrát, matko,
rač nás zastati!

9. A vypros nám všem tu Boží
milost, * ať my v ruce rozhněvaného
* Soudce neupadneme na věčnost, *
než proměň jej v milosrdného; * by
nám Bůh dal zde v časném životě,
* dokud živi jsme na tomto světě, *
ze svých hříchů se zpovídati, * a jich
skroušeně litovati.

10. Všickni Svatí a Světice Boží,
* i vy přimlouvejte se za nás, * ať
se od nás Bohu chvála množí, * a
nezapomínáte na nás; * dejte nám
se tam s vámi shledati, * Bohu i
Marii čest vzdávati, * bychom po
tom životě časném * dosáhli radost
věčnou. Amen.

III.

1. Hvězdo jasná, * Panno krásná,
* kteráś Krista krmila, * pád Ada-
mův, * smrt i vinu * Kristem jest
zapudila.

2. Prosmež tedy * této hvězdy, *
ať vyjedná milosti, * hněvu zproští,
* zlého zhostí, * ať nepadnem v rychlosti.

3. Hvězdo jasná, * růže krásná, *
přimluv se k Kristu Pánu, * ať zažene * a odžene * od nás morovou ránu.

4. Neb od něho, * Syna Tvého, *
uzdravení žádáme, * skrze Tebe *
Boha s nebe * milostivého máme.

5. Ježíši, mocný lékaři, * obrať se
s jasnou tváří, * uslyš své milé křesťany, * zbav nás morové rány.

6. Pro přimluvu své rodičky, *
Marie, své matičky, * dej Tobě věrně
sloužiti, * nedej se nakaziti.

7. Zdravým rač zdraví popřáti, *
nemocné uzdraviti, * dej nám zde
svou svatou milost, * potom tam
věčnou radost. Amen.

Stabat mater.

1. Stála matka litující * podle kříže
plakající, * na němž Syn milený pněl;
* Jí ve srdci skormouceném * břitký
meč ubohé tkvěl.

2. O jak smutná, jak sklíčená *
byla ona vyvolená * Matka Boha ži-
vého! * Jak slzela, jak kvílela, * jak
želela, an viděla * muka Syna milého.

3. Jest-li člověk, an v žalosti *
Krista Matku bez lítosti * byl by
v stavu viděti? * By necítil také bolu,
* útrpností pojat spolu, * vida ji tak
želeť?

4. Ach pro vinu hříšných lidí, *
Syna svého v mukách vidí, * biči
krutě mrskati! Vidí Syna milého
* a trpěti zrazeného, * vidí Jej umíratí.

5. Ajta! Matko lásky zdroji, * ne-
chť žal mne s Tebou spojí, * nech
mne s Tebou plakati! * Vnukni lásku
srdci mému, * dej mi lásku k Synu
Tvému, * milost Otce získati.

6. Svatá Matko, rač to dáti, * nechť
mé srdce rány sklátí, * jimž Syn mne
vykoupil: * Syna Tvého ztrápeného,
* vůlí Jeho mučeného * bych bolesti
podstoupil.

7. Nech mne s Tebou slzy ronit
* utrpení hlavu klonit * s Kristem
ukřižovaným! * Ať u kříže s Tebou

stojím, * v nářeku še s Tebou spo-
jím * nad Synem milovaným.

8. Panno, prosta každé hany, *
Panno nade všechny panny, * nechtěj
mne oslyšeti! Umučení, usmrcení
* mne hříšníka za spasení * nech
mne znovu snášeti.

9. Nech mne nést muk Jeho tíže,
* opojit se blahem kříže * nech pro
lásku k Synovi! * Jí rozpálen, jí po-
pouzen, * nechať svět až bude souzen,
* jsem pak smířen Pánovi.

10. V pokušení kříž mne bránič,
* Kristus mne svou smrtí chránič,
kříž mi budiž pevný štít! * A kdy
smrt to tělo zruší, * dej milostná,
dej mé duši * do nebeské slávy vejít.
Amen.

Píseň na den Početí Panny Marie.

1. Chvalmež všickni společně *
Boha na výsosti, * že dopřál se do-
čkatí * tak veliké slavnosti; * by-
chom si rozjímali, * početí panenské,
* skrze Ducha svatého, * pro spasení
lidské. * Zdravas Maria!

2. Požehnaná hodina, * v které
nesmrtelný * Bůh člověkem * učiněn
v životě ctné Panny; * by mohl' pro
nás trpěti, * v život Panny vstoupil,
* by nás od věčné smrti * svou krví
vykoupil. * Zdrávas Maria!

3. Škrze to Tvé vtělení, * přemilý
Ježíši! * račiž nás očistiti * na těle,
na duši * prostředkem svých milostí;
* bychom hodni byli, s čistým
srdcem, též s duší * Tebe vzývat
mohli. * Zdrávas Maria!

4. Devětkrát opakujem: * „Sláva
Bohu Otci!“ * k větší chvále, cti Boží,
* za dne též i noci, * že jsi matka
Kristova, slavně prozpěvujem * s an-
dělem Gabrielem * Tebe pozdravu-
jem: * Zdrávas Maria!

5. Sláva buď Bohu Otci, * jenž Tě
za svou dceru, * sláva buď Bohu Synu,
* jenž Tě za svou matku, * sláva
Duchu svatému, * který Tě za choť
* od věčnosti vyvolil * za nevěstu
míti. * Zdrávas Maria!

6. Zde před obrazem svatým * po-
korně klečíme, * ruce k nebi zdvi-
háme * a slze cedíme! * litujeme

hříchů svých, * an jsme Boha svého
 * tak těžce urazili; * přimluv se u
 něho. * Zdrávas Maria!

Píseň na den zvěstování Panny Marie.

1. Budiž zdráva, hvězdo mořská, *
 důstojná Rodičko Božská, * Ty jsi
 vždycky čistá Panna, * přešťastná do
 nebes brána.

2. Pozdravení jsi přijala * od Ga-
 briela anděla, * utvrď nás v svatém
 pokoji, * změnič jmeno matky Evy.

3. Rozvaž vazby duší hříšných *
 osvěť temnost zaslepených, * nešťastné
 příhody odvrť, * všechno dobré na
 nás obrať.

4. Ukaž, že jsi naše máti, * k tomu
 rač se přimlouvati, * jenž ráčil Tvým
 synem býti, * a pro nás se chtěl
 vtělit.

5. Panno, jížto rovné není, * v ti-
 chosti a ponížení, * vazby hříchů na-
 šich sejmi, * ať jsme čisti a pokojni.

6. Dej, ať ctný život vedeme, * a
 k Tobě se dostaneme, * do slávy ne-
 beské říše, * ať tam uzříme Ježíše.

7. Budiž chvála Bohu Otci, * Synu jeho, rovné moci, * buď chvála Duchu svatému, * to v trojici jedinému.

Píseň na den navštívení Panny Marie.

1. Velebí má duše Pána, * chválí duch můj Hospodina, * duch můj velmi se veselí * v Bohu, mém Vykupiteli.

2. Neboť na dívky své sníženosť, * shlédl pro svou dobrotivost, * protož mne všickni blaženou * budoucí potomci nazvou.

3. Učinil mi veliké věci ten, * který jest všemohoucí; * přesvaté jest jméno jeho, * na věky měj ctění svého.

4. Všem se stane smilování, * jež jsou živi v Boží bázni, * moc svým ramenem učinil, * pyšné v smyslu svém rozptýlil.

5. Svrhl mocné se stolice, * ponížené pozdvih výše; * chudé a lačné mnohými * nakrmil věcmi dobrými.

6. Samo sobě dostatečné, * bohaté propustil lačné, * oblažil Pán Israele, * neb mu poslal Spasitele.

7. Vzpomněl na milosrdenství, *
na jeho trpké otroctví, * tak jakž
otcům našim mluvil, * Abrahamovi
přislíbil.

8. Sláva buď Otci věčnému, * Synu
i Duchu svatému, * jakož byla na
počátku, * tak budiž na věky věkův.
Amen.

Píseň o sv. Václavu.

1. Svatý Václave, * vévodo české
země, * kníže náš, * pros za nás Boha,
* svatého Ducha. * Kriste eleison!

2. Ty jsi dědic české země: * roz-
pomeň se na své plémě, * nedej za-
hynouti * nám ni budoucím, * svatý
Václave, Kriste eleison!

3. Pomoci my tvé žádáme, * smiluj
se nad námi: * utěš smutné, * zažeň
vše zlé, * svatý Václave, * Kriste
eleison!

4. Nebeské jest dvorstvo krásné, *
blaze tomu, kdož tam dojde * život
věčný, * oheň jasný * svatého Ducha.
* Kriste eleison!

5. Maria Matko žádoucí! * tys krá-
lovna všemohoucí: * prosiž za nás, *

za křesťany, * svého Syna, * Hospodina, * Kriste eleison!

6. Andělé svatí nebeští, * račte nás k sobě přivést, * tam, kdež chvála * nepřestává * věčného Boha. * Kriste eleison.

7. Všichni svatí za nás proste, * zahynouti nám nedejte: * svatý Vite, svatý Norberte, svatý Zikmunde, svatý Prokope, svatý Vojtěše, svatý Jene Nepomucký, svatá Ludmilo, * svatý Václave, Kriste eleison!

8. Bohu Otci chválu vzdejme, * svatým křížem se žehnejme: * ve jménu Otce, * i Syna jeho, * i Ducha svatého. * Kriste eleison!



O B S A H.

	Stránka
Předmluva	3
Modlitba	6

Denní pobožnosti.

Modlitba ranní	9
Pozdravení andělské	14
Před křesťanským cvičením	15
Po cvičení	15
Modlitba před jídlem	16
Po jídle	16
Modlitby večerní	17

Meš-i pobožnosti.

Ku denní potřebě	22
K uctění Panny Marie	54
K úctě nejsv. srdce Ježíšova	70
Za mrtvé	86

Modlitty k sv. zpovědi

Před zpytováním svědomí	108
Vzývání Ducha svatého	110
Po zpytování svědomí	111
Po svaté zpovědi	112

Modlitby k sv. přijímání.

Před svatým přijímáním . . .	115
Po svatém přijímání	118
Nešpory	127

Pobožnosti o svátcích Fárě.

Modlitba v čas adventní . . .	140
O slavnosti narození Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista .	144
Modlitba o novém roce . . .	151
O slavnosti svatých tří králů .	152
Na den nejsv. jména Ježíš a na neděle následující až k postu	156
Vzývání nejsv. jména Ježíš . .	160
Na popeleční středu	161
Na květnou neděli	165
Na zelený čtvrtek	167
Na velký pátek	169
Pobožnost křížové cesty . . .	172
Díkůvzdávání za utrpení Ježíše Krista	192
Na bílou sobotu	195
O svátcích velikonočních . . .	198
O slavnosti na nebe vstoupení Páně	199
O svátcích svatodušních . . .	202

Modlitba na den Božího Těla .	203
Na den posvěcení chrámu . .	206

Slavnosti nejblahosl. Panny Marie.

Slavnost početí Panny Marie .	209
Slavnost narození Panny Marie	213
Slavnost Jména Panny Marie .	215
Slavnost Obětování Panny Marie	218
Slavnost Zasnoubení Panny Marie	219
Slavnost Zvěstování Panny Marie	222
Slavnost Očišťování Marie Panny neb Hromnic	224
Slavnost Panny Marie Bolestné	228
Slavnost Nanebevzetí M. Panny	229
Slavnost Marie Panny Sněžné .	230
Slavnost Marie Panny na hoře Karmelu	232
Litanie Loretanské	233

Modlitby na dny jednotlivých Svatých.

Na den sv. Cyrilla a Methoda	237
Na den sv. Josefa	237
Na den sv. Vojtěcha	238
Na den sv. Jana Nepomuckého	238
Na den sv. Víta	238

	Stránka
Na den sv. Petra a Pavla . . .	239
Na den sv. Prokopa	239
Na den sv. Maří Majdaleny .	239
Na den sv. Anny	240
Na den sv. andělů strážných .	240
Na den sv. Ludmily	240
Na den sv. Václava	241
Na den všech Svatých	241
Litanie o všech Svatých . . .	242

Modlitby v rozličných poměrech života.

Modlitba manželů	249
Modlitba rodičů za své děti .	250
Modlitba dítek za rodiče . . .	250
Modlitba opuštěných siroteků .	251
Modlitba za biskupa	251
Modlitba za zpovědníka	252
Modlitba chudého	254
Modlitba a povznášející myšlen- ky pro poddané	254
Modlitba představených za své poddané	256
Modlitba pocestní	257
Modlitba studujícího	257

	Stránka
Modlitba k mému svatému jme- novci čili patronu	258
Modlitba za šťastné skonání	260
Modlitba při zvonění umíráčkem	261
Modlitba za nemocného	261
Modlitba za nemocného bratra neb sestru	262
Modlitba za nemocného otce neb matku	263
Modlitba nemocného	263
Modlitba k svatým čtrnácti po- mocníkům	265
Modlitba o zdraví	266
Modlitba o ulehčení bolesti	267
Modlitba když se smrt blíží	268
Modlitba za duši zemřelého	270
Modlitba na den památky všech věrných zemřelých	271
Za zemřelého otce neb matku	271
Za zemřelé bratry, sestry, pří- buzné a dobrodince	272
Sedm modliteb k nejblahoslav. Rodiče Boží	273
Pobožnost svatého růžence	287
Patero žalmů na jméno Maria	315

Stránka

Trojí pozdravení blahosl. Ludevíka Blasia	325
Slavnost Marie Panny na hoře Karmelu	328
Slavnost Naší Milé Paní od vysvobození zajatých	334

Písně ke mši svatě.

1. Bože, před Tvou velebností	337
2. Začíná se konat pravá oběť	341
3. My Tvé dítky v skroušenosti	343

Před kázáním a po kázání.

1. Otče náš, milý Pane . . .	347
2. Pochválen budiž Pán Bůh náš	348

K požehnání.

1. Svatý, svatý, svatý	348
2. Kořme se velebnosti	349

K vystavené nejsv. svátosti oltářní.

Poklekni na kolena	350

Te Deum laudamus.

Tebe, Bože! velebíme	350

Píseň adventní.

S nebe posel vychází	352

Písně vánoční.

1. Narodil se Kristus Pán . . . 354
 2. Nesem vám noviny 355

Píseň postní..

- Již jsem dost pracoval . . . 357

Píseň velikonoční.

- Třetího dne vstal Stvořitel . . 360

Písně svatodušní.

1. Vítej sladký Těšiteli . . . 363
 2. Přijď, o Duše přesvatý . . 365

Písně Mariánské.

1. Zdrávas buď, nebes královno 366
 2. Tisíckrát pozdravujem Tebe 366
 3. Hvězdo jasná, Panno krásná 369
 4. Stála matka litující 370
 Píseň na den Početí Panny Marie 372
 Píseň na den zvěstování Panny
 Marie 374
 Píseň na den navštívení Panny
 Marie 375
 Píseň o sv. Václavu 376